

Het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat bij de mensen

Het Boek van de Hemel

Deel 30

Oproep aan de mensen om terug te keren
naar de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen zijn

Luisa Piccarreta

De kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Het Boek van de Hemel

Deel 30

4 november 1931 - 14 juli 1932

Deze teksten zijn gebaseerd op:

het originele Italiaanse Manuscript van Luisa Piccarreta

Wij wachten op de officiële tekst van het Vaticaan

voor privé-gebruik

studie-versie

SG - De Goddelijke Wil - Lumen Luminis

<https://lichtopweg.lumenluminis.xyz>

Deel 30

30-1- 4 november 1931 – Vertrouwen vormt de armen en voeten van de ziel. God zet het scheppingswerk voort in de ziel die zijn Wil doet. De Goddelijke Wil is het cement van de menselijke wil.

(1) Mijn Jezus, centrum en leven van mijn kleine ziel, mijn kleinheid is zo groot dat ik de extreme behoefte voel, mijn Liefde, om in uw armen geknuffeld te worden. Moge mijn grote zwakheid U medelijden inboezemen. Ik ben zeer klein en U weet dat kleine kinderen luiers en moedermelk nodig hebben om zich te voeden en te groeien.

Ik voel de behoefte om in de luiers van de Liefde gewikkeld te worden en tegen uw goddelijke Borst gedrukt te worden om mij de melk van uw Goddelijke Wil te geven om mij te voeden en te laten opgroeien.

Luister naar mij, o Jezus, want ik heb uw Leven nodig om te leven. Ik wil van U leven. Dan kan U schrijven wat U wil. Ik zal U mijn hand lenen en U zal al het andere doen. Zo begrijpen Wij elkaar, o Jezus.

Daarna gaf ik me over in de armen van Jezus.

Hij fluisterde in mijn oor:

(2) "Mijn kleine dochter, hoe meer je je aan Mij overgeeft, hoe meer je mijn Leven in jezelf zult voelen. Ik zal de eerste plaats in je ziel innemen.

Je weet dat echt vertrouwen in Mij, de armen en voeten van de ziel vormt, om naar Mij te klimmen en Mij zo stevig te omhelzen, dat Ik Me dan niet meer uit je ziel kan bevrijden.

Wie geen vertrouwen heeft, heeft geen armen en voeten en blijft zo een arme kreupele.

Jouw vertrouwen zal daarom jouw overwinning zijn op Mij.

Ik zal je stevig in mijn armen houden, tegen mijn borst gedrukt om je voortdurend de melk van mijn Goddelijke Wil te geven.

(3) Je moet weten dat telkens wanneer de ziel mijn Wil doet, Ik Mijzelf in haar herken. Ik herken mijn Werken, mijn Stappen, mijn

Woorden en mijn Liefde. Dan herkent de Schepper zichzelf en zijn Werken in de mens. En de mens herkent zichzelf in Hem.

Deze wederzijdse herkenning tussen God en de ziel herinnert aan de eerste Scheppingsdaad. God komt uit zijn rust om zijn Werk in de Schepping voort te zetten met de mens die leeft en werkt in mijn Wil. Want ons Werk houdt niet op. Er was slechts een pauze om uit te rusten. Door onze Wil te doen, roept de mens Ons op tot werk. Het is echter een zachte oproep.

Want voor Ons betekent dit werk nieuw geluk, nieuwe vreugde en wonderbare veroveringen. Daarom blijven Wij gewoon doorgaan met onze uitingen van Liefde, Kracht, Goedheid en onbereikbare Wijsheid, die Wij begonnen zijn in de Schepping.

De mens voelt dat zijn God niet rust en dat Hij zijn Scheppingswerk verderzet. En de mens die in onze Wil werkt, voelt in zijn ziel het begin van een regen van Liefde van God, van zijn Kracht en zijn Wijsheid, die niet inactief blijven maar in haar ziel werken.

O, als je eens wist hoeveel voldoening en plezier Wij voelen wanneer de mens Ons tot het werk oproept. Door haar oproep erkent zij Ons, opent zij de deuren voor Ons, laat zij Ons heersen en geeft zij Ons alle vrijheid om in haar ziel te doen wat Wij willen.

Dan volbrengen Wij een werk dat onze scheppende Handen waardig is. Als je wil dat ons Werk steeds verder gaat, laat onze Goddelijke Wil dan nooit aan jou ontsnappen. Hij zal van jou zijn.

Hij zal je woordvoerder zijn wanneer je je stem laat horen om Ons te roepen. Wij zullen zijn zacht gefluister in onze oren horen en Wij zullen onmiddellijk in onze eigen Wil in je ziel neerdalen om ons Werk verder te zetten.

Je moet immers weten dat voortdurende daden het leven en voltooide werken vormen. Niet voortdurende daden kunnen het effect van mijn Wil genoemd worden. Zij vormen echter het leven niet in de mens. Zij verdwijnen beetje bij beetje tot er uiteindelijk niets meer overblijft. Heb dus moed en vertrouwen. Ga steeds verder in de Zee van de Goddelijke Wil.

(4) Daarna volgde ik de Daden, die mijn allergrootste Goed, Jezus, in verricht heeft in Mensheid, toen Hij op aarde was.

Hij liet zich horen en **Hij zei mij**:

(5) "Mijn dochter, mijn menselijke wil heeft nooit één daad van leven gesteld. Ik bleef immers steeds de voortdurende Daad ontvangen *van mijn Goddelijke Wil, die Ik bezat als Woord van de hemelse Vader.*

Daarom vormden al mijn Daden, Lijden, Gebeden, Ademhalingen, Hartslagen, verricht door mijn menselijke wil, in het Leven van de Goddelijke Wil, evenzoveel raakpunten om de menselijke wil met de Mijne te verbinden.

De menselijke willen waren als woningen, waarvan sommige ingestort ware, andere beschadigd en sommige gereduceerd tot een hoop puin.

Daarom werkte mijn Goddelijke Wil in mijn Mensheid, om door mijn Daden hulp voor te bereiden, om de woningen die instortten te ondersteunen, de beschadigde te versterken en de verwoeste woningen op hun puin te herbouwen.

Ik deed niets voor mezelf. Ik had geen enkele behoefte.

Ik deed alles om de menselijke wil te herstellen, in eer te herstellen. Het enige wat Ik nodig had was Liefde en Ik wilde wederliefde ontvangen.

Maar om al mijn Hulp, mijn Lijden en mijn Werken te ontvangen, *moet de mens zijn wil met de Mijne verenigen.*

Dan zal hij zich onmiddellijk met Mij verbonden voelen.

Al mijn daden zullen hem omringen om zijn menselijke wil te ondersteunen, te versterken en te verheffen.

Door te besluiten mijn Wil te doen, verenigt hij zich met Mij. Dan zullen al mijn Daden, hem verdedigen, als een doorgewinterd leger. Zij zullen de reddingsboot op de woelige zee van het leven vormen.

Ik kan zeggen dat degene die mijn Wil niet doet, niets ontvangt.

Want alleen mijn Wil is de Bron van alles wat Ik uit Liefde voor de mens gedaan heb.

30-2- 9 november 1931 – God heeft alle daden van de mens vastgesteld. De Goddelijke Wil blijft werken en handelen zonder op te houden. Hij die de Goddelijke Wil niet doet, heeft geen moeder meer, is een wees en is verlaten.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat door.
Oh, met welke tederheid wacht Hij op mij in zijn moederlijke schoot
om mij te zeggen:

"Dochter van mijn Wil, laat Mij niet alleen.

Je Moeder (Vader) wil je bij zich hebben. Ik wil je gezelschap in het onophoudelijke werk dat Ik voor alle mensen doe. Ik doe alles voor hen. Ik verlaat hen geen moment, anders zouden ze hun leven verliezen. En toch is er niet één die Mij erkent. Integendeel, ze beledigen Mij terwijl Ik alles voor hen doe.

Oh, hoe pijnlijk is eenzaamheid! Daarom verlang Ik naar jou, mijn dochter. O, hoe dierbaar voor Mij is jouw gezelschap in mijn daden! Gezelschap maakt het werk aangenaam. Het neemt de zwaarte weg en brengt nieuwe vreugde.

Mijn geest was verloren in de Goddelijke Wil. Toen kwam mijn lieve Jezus me een bezoekje brengen. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, *mijn Wil is onvermoeibaar.*

Omdat Hij het leven, de orde en het evenwicht van alle generaties en van het hele universum wil handhaven, kan en wil Hij zijn Werk niet stoppen. Elke beweging van Hem is een geboorte die met Hem verbonden is door onlosmakelijke banden.

De lucht geeft een beeld van mijn Wil: niemand ziet hem, maar hij geeft, op onlosmakelijke wijze, adem aan de mensen. Hij is onlosmakelijk verbonden met de menselijke ademhaling.

O, als de lucht zich niet meer zou laten ademen, zou het leven van alle mensen in één klap ophouden.

Mijn Wil is meer dan de lucht.

Deze is slechts *het symbool* van wat het leven van de ademhaling voortbrengt, van de vitale kracht van mijn Goddelijke Wil.

Mijn Wil is *Zelf het Leven en het Ongeschapen Leven.*

God heeft alle handelingen van de mensen en hun aantal vastgesteld. De belofte van deze handelingen, omdat ze door God vastgesteld zijn, is mijn Goddelijke Wil aangenomen: Hij ordent hen en brengt zijn Leven in hen.

Maar wie maakt de voltooiing van deze door het Opperwezen vastgestelde Handelingen mogelijk?

Het is de mens *die meewerkt* en zich laat leiden door de Goddelijke Wil. Het is de mens, die met zijn Medewerking en onder zijn Leiding, de band en de onafscheidelijkheid met Hem voelt en zijn goddelijk Leven in zijn daden voelt stromen.

Maar als de mens *niet meewerkt*, verliest hij de Leiding van mijn Goddelijke Wil. In plaats van mijn Wil te doen, doet hij zijn eigen wil. Elke daad van de menselijke wil vormt een leegte voor het Goddelijke in de ziel. Deze leegtes ontsieren de arme mens. Hij is gemaakt voor God, en alleen Hij kan deze leegtes opvullen. Want alle vastgestelde handelingen zouden gevuld moeten zijn met het Goddelijk Wezen.

O, hoe afschuwelijk zijn deze leegtes. Ze zijn als kronkelige wegen, handelingen zonder goddelijk Begin en zonder Leven. *Daarom is er niets dat de mens meer vernietigt, dan zijn menselijke wil.*

Mijn Wil is een werkzame en onophoudelijke Handeling, binnen en buiten de mens. Maar wie ontvangt deze werkzame Daad? De mens die Hem in al zijn daden herkent, die Hem bemint, Hem waardeert en Hem op prijs stelt.

Eenmaal erkend, laat mijn Wil zijn werkzame en onophoudelijke Daad aanraken. De mens voelt in zichzelf zijn Armen, de Kracht van zijn Bewegingen, de leven-gevende Kracht van zijn Adem, de vorming van het Leven in de slagen van zijn hart.

Overal, zowel buiten als binnen, voelt de mens zich nieuw leven ingeblazen, geraakt, omhelsd, gekust door mijn Wil. Wanneer mijn Wil ziet dat de mens zijn liefdevolle omhelzingen voelt, drukt Hij hem nog steviger aan zijn Goddelijke Borst. En Hij vormt de zachte kettingen van onafscheidelijkheid tussen Hem en zijn geliefde mens.

Het lijkt alsof Hij beloond wordt door de erkenning van zijn

onophoudelijk Werk. Met zijn Macht neemt Hij de sluier weg, die Hem voor de mens verbergt. Hij laat weten wie Hij is, die het Leven van al zijn daden vormt. Hoe meer je Hem erkent, hoe meer je zal voelen hoezeer Hij je bemint. En je zult Hem ook meer gaan beminnen.

Je moet ook weten dat de ziel zonder mijn Goddelijke Wil is als een bloem, die van de plant geplukt is. Arme bloem! Ze hebben haar het leven ontnomen. Want ze is niet meer verbonden met de wortel. En ze krijgt niet langer de vitale sappen, die in haar als bloed circuleerden en haar levend, fris, mooi en geurig hielden.

Ze heeft de wortel verloren, die haar als een moeder beminde, voedde en dicht tegen haar borst hield.

De wortel is begraven en blijft levend onder de grond, om haar kinderen, de bloemen, leven te geven. Hij maakt hen zo mooi, dat ze met hun zoete betovering de aandacht van de mens trekken. De bloem die geplukt is en van de plant losgemaakt is, is alsof ze haar moeder verloren heeft. Zij lijkt melancholisch te worden. Zij verliest haar frisheid en zij verwelkt uiteindelijk.

Zo is de ziel die leeft zonder mijn Goddelijke Wil. Zij is van de goddelijke Wortel losgemaakt. Hij beminde haar meer dan een moeder en Hij voedde haar.

De Goddelijke Wil leeft begraven. Hij leeft in al de daden en in de diepten van de ziel van de mens, om haar de goddelijke Sappen te verlenen. Deze Sappen circuleren als bloed in al haar daden, om haar fris, mooi en geparfumeerd te houden door zijn goddelijke Eigenschappen, om de zoetste betovering van de aarde en de Hemel te vormen.

Maar omdat de ziel zich van mijn Goddelijke Wil losgemaakt heeft, *verliest zij haar echte Moeder (Vader)*, die haar onder haar moederlijke zorg hield, haar tegen haar borst drukte en haar tegen alles en iedereen verdedigde.

Deze zielen eindigen met misvormd te geraken en alles te verliezen wat goed is. Zij gaan zich verdrietig en melancholisch voelen omdat

zij leven zonder degene die hen voortgebracht heeft, zonder het leven en zonder de liefkozingen van hun Moeder.

Wij kunnen zeggen dat ze arme, verlaten en onbeschermden wezen zijn, misschien in handen gevallen van vijanden en geterroriseerd door de innerlijke hartstochten van hun ik.

Oh, als de wortel verstand had, hoeveel kreten van wanhoop zou hij dan slaken als hij ziet dat het leven van zijn bloem weggerukt wordt. En hij moet blijven staan als een onvruchtbare moeder(vader), zonder de kroon van zijn kinderen!

De plant weent niet. Maar mijn Wil weent bij het zien van zoveel weeskinderen. Het zijn vrijwillige wezen, die alle pijn van het wees zijn ondergaan, terwijl hun Moeder (Vader) nog leeft. Hij blijft maar klagen en herinnert iedereen om zich heen aan de kroon van zijn kinderen!

30-3- 16 november 1931 – Al de daden van de mens zijn een spel, een belofte om hemelse Genade te verdienen. De daad is een akker waar de Goddelijke Wil zijn Zaad zaait. Liefde is een recht.

(1) Ik voel mij een prooi van de Goddelijke Wil, maar een vrijwillige prooi, geen gedwongen prooi. Ik voel ook de levendige behoefte om mezelf tot prooi te maken. Dit maakt mij gelukkig in de tijd en in de eeuwigheid. Ik streef er daarom naar om al mijn daden tot prooi te maken van het Licht van de Goddelijke Wil, van zijn Heiligheid, van zijn Leven zelf.

Daarom vraag ik Hem om Hem in mijn daden te sluiten, om te kunnen zeggen: "Elk van mijn daden is een prooi en een verovering die ik maak, een prooi en een verovering van de Goddelijke Wil. Zonder Hem kan ik niet leven.

Daarom is het juist en goed dat ik Hem tot mijn prooi maak. Door elkaars prooi te zijn, lijkt het mij dat we de correspondentie, het spel en de liefde, aan beide kanten steeds meer doen groeien.

Ik was dit aan het denken. He leek me dat mijn lieve Jezus blij was met mijn dwaasheden.

Ik zei tegen mezelf: "Ik ben tenslotte klein en nog maar pas geboren. Als ik iets dwaas zeg, is dat niet zo erg, want kleintjes doen dat vaak. Jezus is blij dat Hij de kans krijgt om een lesje te geven, zoals Hij al eerder gedaan heeft."

Hij bezocht mijn kleine ziel en Hij zei mij:

“Kleine dochter van mijn Wil, natuurlijk is alles wat er gebeurt tussen de Schepper en de mens, de daden die hij verricht en wat hij van God ontvangt, om de harmonie te behouden, om elkaar beter te leren kennen en te beminnen en om het spel tussen beiden in stand te houden. Het wordt dan duidelijk wat God van de mens wil en wat de mens van God wil.

Zo is elke handeling een voorbereidend spel om de mooiste veroveringen te doen en elkaar te overwinnen. De handeling dient als materiaal om te spelen en als onderpand om te geven aan degene die wint.

God geeft zijn waarborg, door te geven, de mens geeft het zijne door zijn handeling te verrichten. Zo zetten zij het spel in gang.

Onze Goedheid is zo groot dat Wij Ons soms zwak maken om de mens te laten winnen. Andere keren maken Wij Ons sterk en overwinnen Wij.

Wij doen dit om de mens aan te sporen, zodat hij door meer handelingen te verrichten meer waarborgen geeft. En dan kan hij overwinnen om een nederlaag te compenseren.

Hoe zouden Wij de eenheid kunnen behouden, als Wij de mens niets te geven hadden en als Hij Ons ook niets te geven had?

Je ziet dus dat elke daad een waarborg voor Ons is.

Hij stelt ons in staat om grotere Genade te schenken. Er komt een band tot stand tussen de aarde en de Hemel. Het is een spel waarmee je de Schepper roept om naar jou toe te komen.

Meer nog, als de mens zijn daad in de Goddelijke Wil verricht, ontkiemt een goddelijk Zaadje in hem. De handeling bereidt de aarde voor waar mijn Wil zijn Zaadje zaait, zodat het ontkiemt en een goddelijke Plant wordt.

De aard van de plant die tevoorschijn komt, is immers afhankelijk van het zaad dat in de schoot van de aarde geworpen wordt.
Als het een zaadje van een bloem is, ontstaat er een bloem.
Als het een zaadje van fruit is, groeit er een vrucht uit.

Welnu, mijn Goddelijke Wil zaait in elke handeling van de mens een verschillend Zaadje: in de ene handeling zaait Zij het zaad van Heiligheid, in een andere dat van Liefde, in weer andere dat van Goedheid enz.

Hoe meer handelingen de mens in mijn Wil verricht, hoe meer grond er is, waar mijn Wil zijn verschillende zaadjes kan inbrengen, om de aarde met deze menselijke handelingen te vullen

Bijgevolg is de mens die zich laat leiden door mijn Goddelijke Wil mooi, aantrekkelijk. Aangezien zijn handelingen een verscheidenheid van goddelijke Zaden bevatten, is hij een afspiegeling van zijn Schepper: de ene drukt Heiligheid uit, de andere Barmhartigheid, weer andere Gerechtigheid, Wijsheid, Schoonheid, Liefde, Kortom, deze wonderbare goddelijke Harmonie en deze volmaakte Orde, laten het Werk van God in haar zien.

Zie je nu dat de daden van de mens nodig zijn, opdat Wij ons Goddelijk Zaad kunnen zaaien! Waar zouden Wij dit anders kunnen zaaien als Wij geen aarde hebben!
Het zijn dus de handelingen die de aarde vormen, waar onze Goddelijke Zaden in de mens kunnen ontkiemen.

Daarom kan je zeggen dat de mens, die onze Goddelijke Wil doet en die in Hem leeft, degene kan genoemd worden, die zijn Schepper voortbrengt en die Hem die hem geschapen heeft, in zichzelf herbergt.

(3) Daarna zette ik mijn daden in de Goddelijke Wil verder. Mijn kleinheid wilde alles omhelzen in mijn liefdesomhelzing, om mijn kleine liefde in alle dingen en overal te kunnen laten stromen. Maar Terwijl ik dit deed, **voegde mijn lieve Jezus eraan toe:**

(4) “Mijn dochter, *liefhebben betekent* de persoon of het voorwerp dat je bemint, bezitten en tot het jouwe willen maken.

Liefhebben betekent zich verbinden door een band van vriendschap, verwantschap of afstamming, afhankelijk van de intensiteit van de liefde.

Dus,

- als er tussen de mens en God geen leegte is van goddelijke Liefde;
 - als al zijn daden gericht zijn op God om Hem te beminnen, en als ze hun begin en einde vinden in de Liefde;
 - als de mens alles wat tot het Opperwezen behoort als het zijne beschouwt,
- dan drukt dit alles de liefde van het kind voor zijn Vader uit.

Want verlaat de mens de goddelijke Eigenschappen niet, noch de Woning van de hemelse Vader.

Want Liefde is een recht in de mens: recht van kindschap, recht op het delen van bezittingen, recht om bemind te worden.

Elk van zijn daden van liefde is een trillende noot, die in het Goddelijk Hart klopt en Hem zegt: "*Ik bemin U*" en "*Bemin mij*".

Dit refrein stopt niet, totdat de mens het refrein van zijn *Schepper* voelt, die als een echo antwoordt op de klank van zijn ziel met: "***Ik bemin je, mijn kind***".

Oh! Hoezeer verlangen Wij naar het 'ik bemin U' van de mens, om hem zijn plaats in onze Liefde te geven en om het zoete genoegen te hebben, van hem te kunnen zeggen: "***Ik bemin je, mijn kind***" en hem het groot recht te geven om Ons te beminnen en tot onze familie te behoren.

Een gebroken liefde, die onze Zaken niet tot de zijne maakt, noch verdedigt, kan geen liefde van een kind genoemd worden.

Het is hoogstens vriendschapsliefde, een liefde van omstandigheden, een liefde uit eigenbelang, een liefde uit noodzaak.

Deze vormen geen recht.

Want enkel kinderen hebben het recht hebben om de Bezittingen van hun Vader te bezitten. En de Vader heeft de heilige plicht, volgens de goddelijke en menselijke wetten, om zijn kinderen zijn Bezittingen te laten bezitten.

Bemin daarom altijd, zodat je in al je daden, de Liefde, de ontmoeting en de Kus van je Schepper kunt vinden.”

30-4- 29 november 1931 – Impuls en heerschappij van de daden die in de Goddelijke Wil verricht worden. Uitwisseling van leven tussen de Schepper en de mens. Zacht gefluister van het Goddelijke Wezen.

(1) Ik voel de heilige plicht, de onweerstaanbare kracht, de extreme noodzaak, om te leven in de Woning die mijn hemelse Jezus mij gegeven heeft. Dit is zijn aanbiddelijke Wil.

Als ik er af en toe uitga, oh, wat kost me dit dan veel! Alle kwaad lijkt op mij neer te storten. Ik voel dan grote contrast tussen het leven in mijn geliefde woning waar de geliefde Jezus mij mijn plaats gegeven heeft, en daarbuiten. Dan vlucht ik weg om de plaats in te nemen, die Hij mij toegewezen heeft.

En ik dank God dat Hij mij zo'n gelukkige Woning gegeven heeft en mij het grote Geschenk gegeven heeft om zijn heiligste Wil te mogen kennen.

Mijn verstand doorkruiste de grote Zee van het allerhoogste Fiat. Toen toonde mijn geliefde Jezus zich in mijn arme ziel.

Hij zei mij:

(2) “Mijn dochter, in de Woning van mijn Goddelijke Wil vertoeven, is de ereplaats innemen die God aan de mens gegeven heeft, toen Hij hem het leven schonk. God zorgt ervoor dat het degene die op zijn plaats is aan niets ontbreekt: noch aan Heiligheid, noch aan Licht, noch aan Kracht, noch aan Liefde.

Hij stelt de ziel alles ter beschikking wat zij uit de Goddelijke Bron wil putten. Zo leeft zij in de overvloed van alle goede dingen.

Alle handelingen die in de Goddelijke Wil verricht worden, hebben de werkzame Kracht van God. En God voelt door zijn eigen Kracht aangetrokken om te werken in de handeling van de mens.

Daarom hebben deze handelingen de Kracht om zich met een dergelijke macht en heerschappij in de zee van de Goddelijke Wil te

storten, om Hem in te beweging te brengen om Hem zijn Glorie te laten verdubbelen en nieuwe Goedheid, nieuwe Barmhartigheid, nieuwe Liefde en Licht naar alle mensen te zenden.

Inderdaad, met haar daden doet de ziel niets anders dan de Goddelijke Motor laten draaien om Hem aan het werk te zetten.

Het is waar dat Wij zelf een voortdurende beweging zijn en zonder ophouden werken verrichten. Het is echter ook waar dat de ziel, door haar daden in Onze Wil te verrichten, in deze beweging komt en iets van zichzelf toevoegt. Onze beweging voelt zichzelf dan door de ziel aangedreven en bewogen om onze Werken voort te brengen.

Wij voelen haar onmiddellijk handelen in al Onze Werken.

De ziel dus bij Ons en bij onze handelen voelen, is de grootste glorie en het grootste geluk dat Wij kunnen ontvangen.

Lijkt het je weinig, dat Wij de mens de Kracht geven om ons hele goddelijk Wezen in beweging te brengen? Wij zijn blij dat de mens op zijn plaats is en Wij laten hem doen wat hij wil. Want Wij zijn er zeker van dat hij enkel zal doen wat Wij willen.

Het tegenovergestelde geldt voor degene die leeft *vanuit zijn menselijke wil*. Zijn daden hebben geen goddelijke impuls. Ze blijven laag en vervullen hun Schepper vaak met bitterheid.

(4) Daarna zei ik tegen mezelf: "O, wat zou ik graag aan mijn Jezus, om Hem mijn liefde te tonen, evenveel levens geven als het aantal daden dat ik verricht!"

Jezus voegde eraan toe:

(5) "Mijn dochter, je moet weten dat in alles wat de mens doet, Wij het Leven geven dat uit Ons voortkomt.

- Als hij denkt, geven Wij hem het Leven van de Gedachte van onze Intelligentie.
- Als hij spreekt, leggen Wij in zijn stem het Leven van ons Woord.
- Als hij werkt, stroomt het leven van onze Werken door hem heen.
- Als hij loopt, geven Wij hem het Leven van onze Stappen.

Zie je, er zijn twee handelingen van leven, die in elke handeling van de mens moeten samenvallen:

- eerst, de Handeling van het Goddelijk Leven,
- onmiddellijk gevolgd door de handeling van de mens die handelt voor Hem, die het leven gegeven heeft.

Hierdoor ontstaat er een uitwisseling van leven: Wij geven Leven en Wij ontvangen leven.

En ondanks het grote verschil, dat er bestaat tussen ons Leven en dat van de mens, zijn Wij er toch door verheerlijkt en er tevreden mee. Want dat is wat de mens Ons kan geven, en dat is wat hij Ons ook geeft.

Dit geldt des te meer omdat alle daden die hij verricht om ons Leven terug te geven, niet buiten Ons blijven, maar binnen Ons, als getuigenissen van het voortdurend leven van de mens.

.

Wij voelen de uitwisseling van zijn leven, tegen het Leven dat Wij in ons Goddelijk Leven gegeven hebben.

Onze Wil en onze Liefde brengen Ons het zacht gefluister van het leven van zijn gedachten in onze Intelligentie, het zacht gefluister van zijn woord in onze Stem. Zijn werken fluisteren zachtjes in onze Werken en het zachte geluid van zijn voetstappen fluistert Ons toe: *'Liefde' en 'levende getuigenissen van mijn Schepper.'*

Wij zeggen in onze opwelling van Liefde:

"Wie is degene die fluistert in ons Goddelijk Wezen, met het Leven van onze Daden? Het is de ziel die in onze Wil leeft en die enkel uit Liefde voor Ons werkt."

Hoe groot is echter ons verdriet, wanneer Wij leven geven aan de daden van de mens, zonder iets terug te krijgen. Deze daden blijven buiten Ons en gaan verloren, omdat ze de stroom van onze Wil en onze Liefde missen om hen naar Ons te brengen.

En het grootste deel van deze daden draagt de stempel van de belediging van degene die ze in het leven geroepen heeft.

Oh, als de mensen maar duidelijk konden begrijpen, wat het betekent om hun eigen wil te doen, dan zouden ze sterven van pijn bij het besef van het groot kwaad waarin ze zich storten en het groot Goed dat ze verliezen door onze Goddelijke Wil niet te doen!

Wees aandachtig, mijn dochter, als je de ogen van je ziel niet wilt verliezen, d.w.z. mijn Wil.

Als deze eenmaal verloren zijn, zal je zelf je grootste ongeluk niet begrijpen, net zoals vele andere zielen het niet begrijpen.

Ze verspelen de Goddelijke Wil om hun eigen wil te doen – maar om wat te bereiken? Om ongelukkig te zijn!

30-5- 6 december 1931 – De Zegen van een overvloed van tijd. God telt de uren en minuten om ze met Genade te vullen. Hij die de Goddelijke Wil doet, scheurt de sluier die zijn Schepper verbergt. De Goddelijke Wil schenkt een Bad van Licht.

(1) Ik voelde me bedrukt door het gemis van mijn lieve Jezus.

Moe van mijn lang ballingschap, zei ik tegen mezelf:

"Ik had nooit gedacht dat ik zo lang zou leven! Oh, had mijn leven maar korter kunnen zijn, zoals voor velen, dan zou ik niet zoveel anderen in leeftijd overleefd hebben. Maar 'Fiat', 'Fiat'!

Ik voelde dat mijn geest onzin wilde vertellen. Dus vroeg ik Jezus om hulp en ik beloofde dat ik altijd zijn Goddelijke Wil zou doen.

Mijn soevereine Jezus verdreef de duisternis die mij omringde en bracht mijn ziel een bezoekje.

Met een onbeschrijfelijke tederheid, zei Hij mij:

(2). "Mijn lieve dochter, houd moed. Uw Jezus wil je nog meer geven en nog meer van jou ontvangen. Daarom sta Ik toe dat tijd verlengd wordt. Er is geen vergelijking mogelijk tussen de ziel die Mij haar liefde gedurende enkele jaren bewezen heeft en de ziel die dat reeds vele jaren gedaan heeft.

Een langere periode zegt altijd meer: de omstandigheden, de bewijzen, de beproevingen en het lijden zijn talrijker. En je moet niet slechts voor een korte tijd trouw, standvastig en geduldig blijven, maar lang. Oh, dit zegt Ons zo veel!

Je moet weten dat de uren van het Leven onder de leiding van mijn Goddelijke Wil evenzoveel goddelijke Levens voortbrengen, die je

ontvangt. Je ontvangt nieuwe Genaden, Schoonheden en nieuwe verheffingen tot God, die overeenkomen met een nieuwe glorie.

Wij zijn het die de tijd meten. Wij geven en Wij wachten op de reactie van de mens om hem opnieuw te kunnen geven. Hij heeft tijd nodig om te verwerken wat Wij gegeven hebben en om een nieuwe stap naar Ons toe te zetten. Als hij niets toevoegt aan wat Wij hem gegeven hebben, geven Wij niet onmiddellijk. Wij wachten op zijn daden om hem opnieuw te kunnen geven.

Daarom is er niets groters, belangrijker en meer welgevalliger voor Ons, dan een vruchtbaar en vroom geleefd leven.

Elk uur is al een extra bewijs van liefde, trouw en opoffering die de mens Ons gegeven heeft. Wij tellen ook de minuten, zodat ze allemaal vervuld zijn van Genade en onze goddelijke Charisma's.

In een kort leven kunnen Wij slechts enkele uren tellen. Wij kunnen hem geen grote dingen geven omdat zijn daden gering zijn.

Laat Mij daarom mijn Werk verrichten. Ik wil dat je tevreden bent met wat Ik doe. En als je gelukkig wil zijn, bedenk dan dat elk uur van je leven een onderpand van Liefde is, die je Mij geeft. En Ik zal dit gebruiken als een waarborg om je nog meer te beminnen.

Maakt dat je niet gelukkig?

(3) Daarna volgde ik mijn daden in de Goddelijke Wil. Ik voelde zijn Heerschappij en zijn Onmetelijkheid over mij heen komen en mij innerlijk overweldigen. Mijn geliefde **Jezus voegde eraan toe:**

(4) “Lieve dochter van mijn Wil, ***leven in mijn Wil betekent zijn Vaderschap erkennen.***

De mens die zich kind voelt, wil op de schoot van zijn Vader gehouden worden, in zijn huis leven en dit met recht.

Hij erkent zichzelf immers als zijn nakomeling – het kind van Hem die hem met zoveel liefde voortgebracht heeft en haar in het licht gebracht heeft. Al het andere wordt gezien als vreemd en zonder de zoete band van vaderschap of nakomelingschap. De mens ziet dus duidelijk dat als hij het huis van de Vader verlaat, hij een verloren kind zal zijn, dat zelfs geen nest heeft om verblijf te nemen.

En daarom scheurt een ziel die handelt en leeft in mijn Goddelijke Wil de sluiers van onze Macht weg. Zij ontdekt dat haar Schepper haar enorm bemint en haar, een geschapen wezen, met zijn Macht naar Zich toe trekt Zelf intens bemind te worden.

Door de sluier weg te scheuren, vindt zij het heiligdom van de goddelijke Macht en is zij niet langer bang. Want als Hij machtig is, is Hij machtig om haar te beminnen en Zichzelf te laten beminnen.

Door met krachtige liefde te beminnen, wordt zij moedig. Zij scheurt de sluier van de Goddelijke Wijsheid, Goedheid, Barmhartigheid, Liefde en Gerechtigheid.

Zij vindt alsof vele Goddelijke Eigenschappen haar vol wijsheid beminnen, met een zeer tedere en overvloedige Goedheid, samen met een onbeschrijfelijke Barmhartigheid.

Zij vindt een overmatige Liefde die haar intens bemint. Aangezien het Goddelijke Wezen orde is, bemint Hij haar met recht.

Zij gaat van de ene Eigenschap naar de andere, niet buiten maar binnen deze sluiers. En zij voelt de weerspiegelingen van haar Schepper.

Zij bemint Hem met haar hele verstand, met goedheid en tederheid, verenigd met barmhartigheid, die voor haar God niet nodig is, maar aangewend wordt voor het goed van alle generaties.

Zij voelt de Liefde overvloeien in haar hart. Oh, Hoe graag zou zij zich willen oplossen in Liefde om Hem te kunnen beminnen!

Maar de Gerechtigheid bewaart haar, Hij schenkt haar de liefde, voor zover deze mogelijk is voor een geschapen wezen en Hij bevestigt haar in het leven.

Mijn dochter, hoeveel dingen verbergen deze sluiers van onze goddelijke Eigenschappen! Het is echter aan de ziel, die in onze Goddelijke Wil leeft, en aan niemand anders, gegeven om deze sluiers te verscheuren. Alleen zij heeft het geluk haar God niet versluierd te zien, maar zoals Hij in Zichzelf is.

Aangezien Wij niet worden herkend zoals Wij in Onszelf zijn,
hebben de mensen zulke lage en zelfs verkeerde over ons
Allerhoogste Wezen.

Dit komt omdat zij onze Wil niet in zich hebben. Zij voelen het Leven van Hem die hen geschapen heeft, niet in zichzelf. Zij raken onze sluiers aan, maar niet wat zich daar achter bevindt.

Daarom voelen zij onze Macht als onderdrukkend, ons verblindende Licht als een poging om hen van Ons weg en op afstand te houden. Zij voelen onze verhulde Heiligheid die hen beschaamt. En ontmoedigd leven zij ondergedompeld in hun hartstochten.

Maar de schuld ligt geheel bij hen.

Want er is in het Aards Paradijs *door Ons een vonnis uitgesproken*: "Hier mag je niet binnenkomen. Deze plaats is voorbehouden aan de mens, die leeft en handelt in onze Wil."

Daarom zijn de eerste mensen eruit verdreven. En Wij hebben een engel geplaatst als bewaker, om hen de toegang te versperren.

Onze Wil is voor de mensen, het Aards Paradijs op aarde en het Hemels Paradijs in de Hemel.

En je kan zeggen dat er een engel geplaatst is om erover te waken.

De mens die niet wil handelen en leven in zijn Armen en die niet samen met Hem wil leven in zijn Woning, zou een indringer zijn als hij zou willen binnen komen. Maar dat kan hij niet eens. Onze sluiers zijn immers zo dik, dat hij de weg er naartoe niet zou vinden.

En net zoals een engel de ingang bewaakt, is er een andere engel die de mens begeleidt die in onze Wil wil leven en Hij reikt hem de hand.

Wees daarom tevreden om liever duizend keer te sterven, dan niet in onze Wil te leven. Je moet weten dat de Schepper de gelukkige mens, die in Hem wil leven, niet uit het oog verliest. Wanneer de mens zijn daden verricht, geeft de Goddelijke Wil hem een bad van Goddelijk Licht.

Dit Bad herstelt zijn krachten en laat hem een goddelijke Rust voelen. Terwijl het licht zich vormt, brengt het in zijn natuur, verborgen onder zijn sluiers, vruchtbaarheid, zachtheid, smaken en kleuren voort, binnen zijn sluiers van licht.

Alhoewel het uiterlijk enkel licht lijkt te zijn, verbergt het binnenin zoveel prachtige rijkdommen en ontelbare kwaliteiten, dat geen enkel ander element zich daarmee kan vergelijken.

integendeel, elk element verkrijgt van het licht, de vruchtbaarheid en het goede dat het moet vervullen in de orde waarin het door God geplaatst is.

*Je kan het licht de ziel van de geschapen dingen noemen,
Het is het symbool van het ongeschapen Licht van ons Goddelijk Fiat
dat alle dingen bezielt.*

Terwijl de ziel zich voorbereidt om haar daden te volbrengen in mijn Wil, voelt zij zich, door dit Bad van Goddelijk Licht, zo verzacht, gevormd, geparfumeerd, versterkt, gezuiverd, stralend en mooi, dat God zelf verrukt is door zo'n zeldzame Schoonheid.

Dit Bad van Licht is als een voorbereiding om de drempel over te gaan en om de sluier te verscheuren die ons Goddelijk Wezen voor menselijke wezens verbergt.

Het is trouwens in ons belang dat degene die in onze Wil leeft, op Ons gelijk en niets kan doen dat onze driemaal heilige Majesteit onwaardig zou zijn.

Denk er daarom aan dat mijn Wil je een bad van Licht geeft, telkens wanneer je je klaarmaakt om je daad te volbrengen in zijn oneindig Licht. Wees dus aandachtig om het te ontvangen.

**30-6- 8 december 1931 – De Koningin van de Hemel bewaart de goede daden van de mensen in haar Zeeën van Genade.
Onveranderlijkheid van God en veranderlijkheid van de mens.**

(1) Ik blijf mij overgeven aan het Goddelijk Fiat.

Zijn zachte kettingen omringen mij, niet om mij mijn vrijheid te ontnemen, nee, nee. Zij omringen mij om mij meer vrijheid te geven in de Goddelijke Domeinen en om mij te verdedigen tegen alles en iedereen, *zodat ik mij, gebonden door de Goddelijke Wil, veiliger voel.*

Terwijl ik mijn handelingen in Hem verrichtte, voelde ik hoezeer ik mijn Hemelse Mama nodig had. Ik had haar hulp en steun nodig voor mijn kleine handelingen, zodat zij met een goddelijke Glimlach van goedkeuring zouden ontvangen worden.

De hemelse Trooster kan niets kan weigeren aan hen die Hem willen behagen. Hij bezocht mijn arme ziel en **Hij zei mij**:

(2) "Mijn dochter, **onze hemelse Moeder heeft het primaat over alle goede daden van de mensen**. Als **Koningin** heeft zij het mandaat en het recht, om alle daden van de mensen in haar Daden op te nemen.

Haar Liefde als Moeder en Koningin is immens:

wanneer de mens zich voorbereidt om zijn liefdevolle daad te verrichten, laat zij vanuit de hoogten van haar Troon een straal van haar Liefde neer. Zij omhult en omringt deze daad om er haar Eerste daad van Liefde in te plaatsen. De daad van de mens stijgt opnieuw op in deze Straal en in de Bron van haar Liefde.

Mijn Moeder zegt tegen haar Schepper:

"Aanbiddenswaardige Majesteit, in mijn Liefde die zich altijd naar U verheft, is hier de liefde van mijn kinderen die versmolten is met de Mijne. Ik heb hen met mijn recht als Koningin, in mijn Zee van Liefde opgenomen, opdat U in mijn Liefde, de liefde van alle mensen zou kunnen vinden."

Als zielen aanbidden, bidden, lijden of boete doen, daalt vanuit de hoogte van haar Troon de straal van haar aanbidding, de straal van haar gebed, de straal van haar boetedoening neer.

Ze laat de bezielende straal uit de Zee van haar Smarten naar beneden dalen en zij doordringt en omarmt de aanbidding, het gebed, de boetedoening en het lijden van de mensen.

En wanneer zij een daad hebben verricht en gevormd, voert dezelfde lichtstraal hen op naar haar troon, en zij versmelten in de bron van de zeeën van aanbidding, gebed, boetedoening en smarten van de Hemelse Mama.

Zij herhaalt: "Heiligste Majesteit, mijn aanbidding spreidt zich uit in de aanbidding van alle mensen; mijn gebed bidt in hun gebeden, doet eerherstel met hun eerherstel. Als Moeder omhult en omringt mijn Lijden hun lijden.

Ik zou me geen koningin voelen als ik niet mijn eerste daad in al hun daden zou plaatsen.

Ik zou de zoetheid van het Moeder-zijn niet proeven,

als ik niet alle daden van de mensen zou omringen, helpen, compenseren, verfraaien en versterken om te kunnen zeggen:

"De daden van mijn kinderen zijn één met de Mijne. Ik houd hen in mijn Bezit. Ik vraag God om hen te verdedigen en te helpen en dat zij de zekere garantie zijn dat zij naar mij in de Hemel zullen komen."

Daarom, mijn dochter, *ben je nooit alleen in je daden*. Je hebt **je hemelse Moeder** bij jou. Zij omringt je niet alleen. Zij voedt ook jouw daden met het Licht van haar Deugden, om hen Leven te geven.

Je moet weten dat **de soevereine Koningin**, vanaf haar Onbevleete Ontvangenis, de enige mens was en is, die de verbindende schakel vormde tussen de Schepper en de mens, die door Adam verbroken was.

Zij aanvaardde de goddelijke Opdracht om God en de mens met elkaar te verbinden. Zij verbond hen door haar eerste daden van trouw, opoffering en heldendom en *door haar eigen wil in al haar daden te onderdrukken*, niet één keer, maar *altijd*, om het Leven van God te doen herleven.

Daaruit ontstond een Goddelijke Bron van Liefde, die God en de mens in al haar daden verenigde.

Haar daden, haar Moederliefde, haar Soevereiniteit, zijn het cement die de daden van de mensen verenigen met de Hare. Zij maakt hen onafscheidelijk van de hare, behalve deze van de ondankbare mens, die weigert de band van de Liefde van zijn Moeder te aanvaarden.

Je moet er dus van overtuigd zijn dat er naast jouw geduld het geduld van de **Koningin-Moeder** is dat het jouwe omringt, ondersteunt en voedt. Rondom jouw lijden omringen haar Smarten jou en als een balsemachtige olie, ondersteunen en verzachten zij de hevigheid van je lijden.

Kortom, in alles is Zij de zeer actieve Koningin, die niet werkloos op haar troon van glorie kan blijven zitten. Als Moeder daalt zij af en haast zij zich naar de daden en de behoeften van haar kinderen.

Bedank haar dus voor zoveel moederlijke zorgzaamheid.
Dank God die alle generaties een zo heilige en liefdevolle Moeder

gegeven heeft. Zij bemint hen zozeer dat zij al hun daden volgt:
- om hen met haar eigen Daden te bedekken en
- om aan te vullen wat hen aan schoonheid en goedheid ontbreekt.

(4) Daarna vervolgde ik mijn gebruikelijke ronde langsheen de geschapen dingen, om te volgen wat de Goddelijke Wil in hen gedaan had. Oh, hoe mooi en betoverend leken ze mij.

Elke keer als ik terugkeer, vind ik verrassingen die mij blij maken, nieuwigheden die ik niet begrepen had, de oude en nieuwe Liefde van God die nooit zwijgt.

Mijn geest dwaalde rond in de horizonten van de Schepping.

Mijn Jezus verraste me en Hij zei mij:

(5) “Kleine dochter van mijn Wil, onze Werken zijn mooi, nietwaar! Zij kunnen niet veranderen of zich transformeren.

De Schepping toont en spreekt over ons Goddelijk Wezen, onze standvastigheid in onze Werken, ons evenwicht en onze universaliteit in alle dingen.

Hoe aangenaam of onaangenaam onze Dingen ook mogen zijn, *onze Onveranderlijkheid behoudt altijd zijn ereplaats.*

Wij hebben niets veranderd in wat Wij geschapen hebben.

Als de mens zoveel veranderingen ziet en voelt, is het hijzelf, die onder alle omstandigheden verandert en zich transformeert.

Omdat hij zowel innerlijk als uiterlijk verandert, lijkt het hem alsof onze Werken veranderen. Zijn veranderingen omringen hem en hebben de kracht om hem uit onze Onveranderlijkheid te halen.

In Ons is alles continu en in evenwicht. Wat Wij in de Schepping hebben gedaan, gaat altijd door. Alles is gedaan voor een mens die in onze Wil moest leven.

Wanneer de mens zich aan Hem aanpast, ontwikkelt ons scheppend Werk zijn voortdurende Daad in de mens. Hij voelt dan:

- het Leven van onze Onveranderlijkheid,
- het perfecte evenwicht van onze Werken,
- onze Liefde die altijd en oneindig liefheeft.

Waar Wij onze Wil vinden, zetten Wij het werk van onze Schepping verder. Niet omdat ons Werk onderbroken is, omdat de mens onze Wil niet doet. Nee, nee, dat zal niet gebeuren. Het is omdat de mens de reden mist waarom hij geschapen is, nl. onze Wil doen.

Hierdoor hebben de mensen:

- *geen ogen* om ons volmaakte evenwicht te zien dat boven hen blijft om hun werken in evenwicht te brengen en ze onveranderlijk te maken door onze Onveranderlijkheid,
- *noch oren* om te horen wat onze Werken zeggen,
- *noch handen* om hen aan te raken en de voortdurende Liefde te ontvangen die Wij hen aanbieden.

Bijgevolg maken ze zichzelf een vreemde voor het huis van hun hemelse Vader. Onze Daden duren echter voort en zetten hun koers verder. Maar voor hen blijven zij als het ware in de lucht hangen en zonder effect.

30-7- 14 december 1931 – Wie de Goddelijke Wil doet, wordt gedragen in de Armen van zijn Onmetelijkheid. De mens is de burcht van God. Verschil tussen degene die in de Goddelijke Wil leeft en degene die de Goddelijke Wil doet.

(1) Ik keer altijd terug naar de Goddelijke Wil.
Het lijkt alsof mijn kleine ziel opstijgt in zijn Licht om mij te verteren en mijn leven in Hem te verliezen.

Maar eenmaal verteerd, word ik herboren tot een nieuwe Liefde, tot een nieuw Licht, een nieuwe Kennis, een nieuwe Kracht en een nieuwe eenheid met Jezus en zijn Goddelijke Wil.

Oh, gelukkige Wederopstanding die zoveel Goeds brengt voor mijn ziel. Het lijkt mij dat mijn ziel in de Goddelijke Wil nog steeds bezig is te sterven om nieuw Leven te ontvangen en beetje bij beetje de Wederopstanding van mijn wil te vormen.

Toen bezocht mijn allerliefste Jezus mijn kleine ziel. **Hij zei mij**:

(2) "Mijn dochter, onze Wil is de eerste steunpilaar en de onveranderlijke en onwankelbare Steun van het mens.

De mens wordt gedragen in de armen van onze Oneindigheid, zodat niets in hem of buiten hem wankelt. Alles wordt Standvastigheid en Onovertroffen Kracht van de ziel.

Daarom willen Wij dat zij onze Wil doet en niets anders. Wij willen in de diepten van haar ziel ons Heiligdom te vinden, deze Haard die altijd brandt en nooit dooft, het Licht dat de goddelijke en eeuwige Dag vormt.

Wanneer onze Wil regeert, bevrijdt Hij haar van alles wat menselijk is. Vanuit het centrum van haar ziel schenkt de mens Ons goddelijke Daden, goddelijke Eerbewijzen, goddelijke Gebeden en goddelijke Liefde, die een onoverwinnelijke Kkracht en een onovertroffen Liefde bezitten.

Je wou in mijn Wil alle werken omarmen van hen die in de Hemel zijn en van de mensen die op aarde zijn. Zo zou iedereen kunnen vragen dat de Goddelijke Wil op aarde zou geschieden zoals in de Hemel.

Op dat moment, werden *alle Werken* gemerkt met de grote eer, van het vragen dat mijn Fiat het Leven van elke mens moge zijn en dat Hij regeert en heerst.

Onze Godheid ontving de grootste eer, dat alle Werken om het Leven vragen, het Koninkrijk van de Goddelijke Wil.

Wij voeren geen besluit tot het geven van een Genade uit als het niet de gouden handtekening van onze Wil draagt.

De poorten van de Hemel gaan enkel open voor degene die onze Wil wil doen.

Enkel wanneer de ziel bij Ons komt als dochter van onze Wil, kunnen Wij haar op onze vaderlijke Knieën ontvangen om haar in onze Armen te sluiten en haar te laten rusten aan ons liefdevol Hart.

Er is een groot verschil tussen het scheppen van de hemel, de zon, de aarde enz. door ons Allerhoogste Wezen en het scheppen van de mens.

Alhoewel Wij in al onze Werken alle Weelde, Schoonheid en Pracht gelegd hebben van Werken, die uit onze scheppende Handen voortgekomen zijn, legde onze Godheid een '*genoeg*' in deze geschapen dingen. Zij kunnen niet groeien, noch afnemen.

Bij het scheppen van de mens, die in zich onze Zetel moest hebben, en dus onze heersende en werkende Wil, zei ons Opperwezen echter *niet*: '*het is genoeg*'. Nee, Hij gaf hem de kracht om een veelheid aan werken, stappen en woorden te verrichten, die allemaal verschillend zijn van elkaar.

Onze Wil in de mens zou verhinderd blijven, als de mens de kracht niet ontvangen had om altijd nieuwe werken te verrichten, zonder onderworpen te zijn aan één enkel werk, hetzelfde woord te herhalen, dezelfde stappen op dezelfde weg te zetten

De mens is door Ons geschapen als Koning van de Schepping. Omdat de Schepper, de Koning der koningen, in de mens wou leven, was het terecht dat degene die de verblijfplaats van ons Goddelijk Wezen vormde, de kleine koning zou zijn, die zou heersen over de dingen die Wij geschapen hebben.

En hijzelf zou uit liefde voor Ons de macht hebben om niet slechts één werk te doen, maar vele nieuwe werken. Hij zou de kennis hebben om nieuwe dingen te kunnen beginnen. En hij zou weten hoe eer te bewijzen aan Degene die in hem woonde en die met hem een intiem gesprek voerde, om hem te leren vele mooie dingen te doen en te zeggen.

Onze Liefde bij het scheppen van de mens was inderdaad onovertroffen – in die mate zelfs, dat Zij alle eeuwen zou overweldigen, Liefde zou geven en om liefde zou vragen, en in hem het Koninkrijk van Onze Goddelijke Wil zou vormen.

Wij hebben geen ander plan voor de mens, noch verlangen Wij enig ander offer, dan dat hij Onze Wil doet.

En Wij doen dit om de mens het recht te geven koning te zijn over zichzelf en over de geschapen dingen, en om in hem te kunnen wonen met onze Waardigheid en Eer, als onze Burcht en als ons eigen koninklijk Paleis.

(3) Ik gaf me over aan de Goddelijke Wil.

Mijn geliefde Jezus voegde eraan toe:

(4) “Mijn lieve dochter, je moet weten dat onze Wil leeft, regeert en zetelt in het centrum van ons Goddelijk Wezen. Hij is één met Ons en vanuit zijn Centrum stralen de stralen van zijn Licht uit, die de Hemel en de aarde vullen.

De daden van degene die in onze Wil leeft, worden *gevormd in het Centrum van Zijn Leven*, dat in ons Goddelijk Wezen is. Degene die daarentegen alleen onze Wil doet, doet ook het goede, maar leeft niet in die Wil. Zijn daden worden *gevormd in de stralen die uit zijn Centrum voortkomen*.

Er is een verschil tussen iemand die kan werken in het Licht dat de zon verspreidt vanuit het centrum van haar sfeer, en degene die kan opstijgen naar het Centrum van het Licht.

Deze laatste zal de verbranding en wedergeboorte van zijn wezen voelen in dit Centrum van Licht, op zo'n manier dat het moeilijk voor hem is, om zich los te maken van deze sfeer van Licht.

Degenen die daarentegen werken in het Licht dat de aarde vervult voelen niet de intense Kracht van het Licht dat hen verteert en zij worden niet herboren in dit Licht.

Hoewel zij goed doen, *blijven zij wie zij zijn*.

Dat is *het verschil tussen iemand die in mijn Wil leeft en iemand die mijn Wil doet*.

Dus elke keer dat de ziel handelt in mijn Wil, wordt zij herboren tot het Goddelijk Leven en wordt zij verteerd om te sterven aan wat menselijk is. *Hoe mooi zijn deze Wederopstandingen van de ziel!*

Het volstaat te zeggen dat ze gevormd zijn door de Wijsheid en het Meesterschap van de Goddelijke Kunstenaar. Dit verklaart alles, alle Schoonheid en al het Goede dat Wij in de mens kunnen tot stand brengen. Fiat!

30-8- 21 december 1931 – Een aanhoudende daad is als de rechter, de ordehandhaver en de wachtpost van de ziel. Wie zijn de schatbewaarders van Jezus. Goddelijke Velden en Goddelijke Zeeën.

(1) Mijn overgave aan het Goddelijk Fiat gaat verder. Zijn Kracht dringt zich aan mij op en wil *dat ik Hem in al mijn handelingen herken* als het Leven van mijn handeling, om zijn nieuwe hemelen van Schoonheid en Liefde te kunnen ontfouwen. En *Hij wil in mijn handeling zijn eigen Handeling kunnen herkennen*, die geen kleine dingen weet te doen, maar enkel grote, die de verwondering van de hele Hemel moeten wekken en in staat moeten zijn om te concurreren met al zijn Werken.

Als ik Hem echter niet herken, kan mijn daad de Kracht van de Daad van de Goddelijke Wil niet ontfangen. Het blijft de daad van een mens en zonder zijn Kracht.

O Goddelijke Wil, zorg ervoor dat ik U altijd herken, zodat ik in mijn handeling, de glorievolle kracht van de Werken van uw aanbiddelijke Wil kan leggen.

Ik was dit aan het denken. Toen bracht mijn geliefde Jezus een kort bezoekje aan mijn arme ziel. **Hij zei mij:** "

(2)"Mijn dochter, het herkennen van wat mijn Wil in de daad van de mens kan doen, vormt de Goddelijke Daad in haar.

In deze daad legt mijn Wil het goddelijk Begin, als fundament. En terwijl Hij zijn daad blijft vormen, bekleedt Hij hem met zijn Onveranderlijkheid, zodanig dat de ziel in haar daad een goddelijk Begin zal voelen, dat nooit eindigt en een Onveranderlijkheid, die nooit verandert. Zij zal in zichzelf het belletje horen luiden van haar voortdurende handeling die zijn constante loop volgt.

Het teken dat de ziel het Goddelijk Begin in haar handelingen ontfangen heeft is de continuïteit. Een voortdurend handeling zegt dat God in haar en in haar handelingen woont, en is de bevestiging van het goede.

De waarde, de genade en de kracht van een voortdurende handeling zijn immers zo groot, dat zij de kleine leemtes met de intensiteit van de liefde opvullen, de kleine zwakheden waaraan de menselijke onderworpen is.

Je zou kunnen zeggen dat een voortdurende daad of deugd als de rechter, de ordehandhaver en de wachtpost van de mens is.

Daarom hecht Ik er zoveel waarde aan dat je handelingen voortdurend zijn. Zij dragen immers een Daad van Mij in zich.

En Ik zou Mij in mijn Handeling die in de jouwe is, onteerd voelen.

Zie je, mijn dochter, mijn Liefde is zo groot dat Ik wil, dat alles wat Ik uit Liefde voor de mensen gedaan heb, herkend wordt, omdat Ik altijd wil geven. Ik heb een vurig verlangen om te geven.

Ik wil de schatbewaarders van mijn Leven, mijn Werken, mijn Lijden, mijn Tranen, van alles, vormen. Maar Ik kan mijn Schatten niet geven als zij niet herkend worden. Door hen niet te herkennen verhinderen ze Mij om dichterbij te komen, om in hen te leggen, wat Ik hen met zoveel Liefde wil geven. Zij zouden dan zonder de effecten blijven. En zij zouden als blinden zijn, die niet zien wat er rondom hen is.

Anderzijds *geeft deze herkenning* de ziel het zicht, dat haar verlangen aanwakkert en haar liefde opwekt, en hiermee ook haar dankbaarheid jegens Mij, die zo graag wil geven.

En de ziel bewaart angstvallig mijn Schat die Ik in haar gelegd heb. Afhankelijk van de omstandigheden maakt zij gebruik van:

- mijn Leven als gids,
- mijn Werken om haar werken te bevestigen,
- mijn Lijden om haar lijden te ondersteunen en
- mijn Tranen om zich te reinigen als ze bevlekt is.

Hoe gelukkig ben Ik als zij Mij en mijn Werken gebruikt om zichzelf te helpen.

Dat was mijn doel toen Ik naar de aarde kwam om onder de mensen en in hen te zijn: de kleine Broer te zijn die hen helpt in hun noden. Wanneer zij Mij erkennen, weerspiegel Ik Mijzelf in hen, om het goede dat ze herkend hebben te bezegelen. Het is een beetje zoals de zon die, door haar licht op de planten en bloemen te weerkaatsen, de essentie van smaken en kleuren overbrengt, niet in schijn, maar in werkelijkheid.

Als je dus veel wil ontvangen, zoek dan om te weten te komen wat mijn Wil gedaan heeft en blijft doen in de Schepping, en wat Hij gedaan heeft in de Verlossing. Ik zal je rijkelijk belonen en je niets weigeren van wat Ik je laat kennen.

Je dient te weten dat, de reden waarom Ik Mij zonder ophouden voor jou als een Leraar gedraag en waarom Ik jou zoveel andere dingen

over Mijzelf laat kennen, is, dat Ik je voortdurend datgene wat Ik je laat kennen, wil geven.

Ik zou niet gelukkig zijn als Ik niets te geven had aan mijn dochter, en niet steeds nieuwe dingen. Ik wacht dan ook vol ongeduld dat je datgene wat Ik je geleerd hebt, in je ziel vastlegt, zodat je het als jouw bezit kan beschouwen.

Terwijl je dat doet help Ik jou hierbij. Ik blijf je liefkozen, vormen en versterken door je vermogen te vergroten. Kortom, Ik herhaal wat Ik gedaan heb bij de schepping van het eerste mens.

En dit geldt des te meer, omdat jij mijn eigen Dingen geleerd hebt, die Ik aan jou wil toevertrouwen.

Ik wil op niemand anders beroep doen, zelfs niet op jou.

Ikzelf wil met mijn eigen scheppende Handen de plaats voorbereiden en hen aan jou toevertrouwen. En om hen veilig te houden, omring Ik hen met de bescherming van mijn Liefde, mijn Kracht en mijn Licht.

Wees daarom aandachtig. Laat niets aan jou ontsnappen.

Op die manier geef je Mij de tijd en de ruimte om je de mooiste verrassingen te bezorgen.

(3) Daarna bleef mijn klein verstand de eindeloze Zee van de Goddelijke Wil doorkruisen.

(4) Mijn allerliefste **Jezus voegde eraan toe:**

“Mijn dochter, Wij hebben eindeloze en goddelijke Velden en Zeeën. Zij zijn gevuld met Vreugde, Gelukzaligheid en betoverende Schoonheid van allerlei aard.

En zij hebben de kracht om altijd nieuwe Vreugde voort te brengen en nieuwe Schoonheden die allemaal verschillend van elkaar zijn.

Deze Zeeën en Velden zijn gevuld met ontelbare Gelukzaligheden. Maar Wij vinden *er geen hartklop van leven*, terwijl Wij het Leven en het Hart van alle dingen zijn, zelfs van onze vreugde.

Het hart van de mens dat klopt in het Onze en dat onze Velden en onze eindeloze Zeeën met leven vult, ontbreekt.

En hoewel Wij het leven en de hartslag van alles zijn, inclusief Onze vreugden, missen Wij de hartslag van de ziel die in ons eigen Hart klopt en onze immense Velden en Zeeën met leven vult.

Wil je nu weten wie Ons zijn leven schenkt? Dat is geen nieuw ding. Wij hebben er zoveel! Het is iemand die in onze Wil komt wonen. Onze Wil stroomt inderdaad uit Ons over en vormt voor Ons onze goddelijke Weiden en Zeeën, gevuld met alle mogelijke en denkbare Gelukzaligheden. De mens komt naar deze Velden als leven. Wij hebben de grote Vreugde en de Glorie, die een leven van Ons, Ons kunnen geven.

Ook al is dit leven uit Ons voortgekomen, toch is de mens vrij om al dan niet in onze goddelijke Velden te blijven. Hij verliest, hij offert zijn menselijke vrijheid, om in onze Wil de Goddelijke Vrijheid te nemen en om als leven in onze Velden en Zeeën zonder grenzen te leven.

En o, hoe mooi is het om te zien hoe dit leven zich een weg baant tussen de dichte menigte van onze Vreugden en Gelukzaligheden en zijn zaad, zijn graankorrel, zaait. Dit is het beeld van zijn wil die daar zijn aar vormt, zo hoog, maar als werkelijkheid en niet als schijn, van het kloppend en werkend leven in ons hemelse Veld.

Of als een visje, eveneens een symbool van zijn wil, dat als een kloppend leven in onze Zee zwemt, leeft en zich voedt, speelt, duizend grappen uithaalt en zijn Schepper vermaakt, niet als vreugde maar als leven.

Er is een groot verschil tussen *degenen die ons vreugde kunnen schenken en degenen die ons Leven kunnen geven.*

Daarom kunnen Wij zeggen dat onze Velden verlaten zijn en onze Zeeën zonder vissen, wanneer het leven van de mens ontbreekt, om hen te vullen en Ons in staat te stellen Leven voor leven te geven en te ontvangen.

Maar de tijd zal komen dat ze gevuld zullen zijn. Dan zullen Wij volledige tevredenheid en grote glorie ontvangen, omdat Wij te midden van onze vele Vreugden, Wij een overvloed aan levens zullen hebben. Deze zullen in deze Velden komen wonen en Ons leven voor Leven geven.

Je dient te weten dat deze Velden en Zeeën ter beschikking staan van hen, die op aarde leven en die ons Goddelijke Wil als leven willen hebben.

Zij zijn niet voor hen die in de Hemel leven. Want deze zielen kunnen geen komma toevoegen aan wat zij gedaan hebben.

Zij leven een leven van gelukzaligheid en vreugde in onze goddelijke Velden maar niet een handelend leven. Van deze zielen kan worden gezegd dat wat zij gedaan hebben, gedaan is.

Wij verlangen echter naar levens die handelen en veroveren op aarde, naar degenen die op aarde onze Velden betreden, om er te werken en te veroveren op Goddelijke Wijze.

Meer nog, toen de mens zondigde, week hij af van onze Wil.

En de poorten van onze Velden werden terecht voor hem gesloten.

Nu, na zoveel eeuwen, willen Wij deze poorten openen voor hem die wil binnenkomen, zonder hem te dwingen, maar geheel vrijwillig, om onze goddelijke Velden te bevolken. Wij willen een nieuwe vorm, een geheel nieuwe levenswijze aan de mens geven.

Wij willen immers niet langer werken van hem te ontvangen, maar Wij willen in elk van zijn daden een Leven ontvangen, dat gevormd is door ons eigen Leven.

Dat is de reden waarom *Ik je zo vaak spreek over mijn Wil met de Kracht van mijn Scheppend Woord.*

Ik zal hen bereid maken, Ik zal hen het verlangen geven en hun menselijke wil veranderen.

En als zij weten dat Ik de deuren wil openen, zullen zij kloppen.

En Ik zal onmiddellijk voor hen openen om Mijzelf tevreden te stellen en om Mijn volk gelukkig te maken.

Ik zal hen Mijzelf zal geven. Het zal een uitwisseling zijn van leven: mijn Leven, dat Ik voor hen gegeven heb, in ruil voor hun leven

Ik heb nooit zonder reden of tevergeefs gesproken.

Ik heb gesproken in de Schepping. Mijn Woord heeft gediend om de wonderbare dingen van het hele universum te vormen.

Ik heb gesproken in de Verlossing. Mijn Woord, mijn Evangelie, dient als Gids, als Licht en steun voor mijn Kerk.

Je kan zeggen dat mijn Woord de Essentie en mijn Leven is, dat klopt in de schoot van de Kerk.

Ik heb gesproken en spreek nog steeds over mijn Goddelijke Wil. Dat zal niet tevergeefs zijn, nee.

Het zal wonderbare effecten hebben. Het Leven van mijn Wil zal bekend zijn, werkzaam zijn en kloppen in het hart van de mensen.

Laat Mij dus doen en Ik zal de dingen zo regelen dat mijn Woord geen dode letter blijft, maar dat het zal leven en Leven geven met al zijn wonderbare effecten.

Meer nog, onze Hemelse Zeeën en Velden zullen als een moeder zijn voor de gelukkige zielen die daarin willen leven.

Zij zullen hen onderwijzen in de goddelijke Weg. Ze zullen hen voeden met uitgelezen gerechten van de hemelse Tafel.

Zij zullen hen op nobele en heilige wijze opvoeden zodat in al hun daden, hun stappen en hun woorden duidelijk te zien is, dat zij evenbeelden zijn van hun Schepper.

God zal de melodie van zijn Stem in hun woorden horen, zijn Kracht in hun daden zien, de zachte Beweging van zijn stappen in hun stappen voelen.

Verrukt **zal Hij kunnen zeggen:**

"Wie is degene die op Mij lijkt? Wie kan mijn zachte, harmonieuze en krachtige Stem imiteren, die in staat is om Hemel en aarde te bewegen? Wie is hij? Wie is hij?

Ah! Het is degene die in onze Goddelijke Velden leeft.

Het is terecht dat hij in alles op Ons lijkt, voor zover dat mogelijk is voor een mens. Hij is ons kind en dat is genoeg.

Wij staan toe dat hij Ons nabootst, dat hij op Ons lijkt.

Hij zal onze Glorie zijn, ons Scheppend Werk, degene naar wie zijn hemelse Vader verlangt!

Deze zielen zullen de nieuwe hiërarchie vormen in hun hemelse regio waar een plaats voor hen gereserveerd is. Niemand anders zal deze plaats mogen innemen.

30-9- 25 december 1931 – Jezus verlangt naar het gezelschap van het mensen. Het klein Kindje Jezus heeft een extreme behoefte om door zijn hemelse Moeder met Goddelijke Liefde bemind te worden.

(1) Ik voelde me overspoeld door de Zee van Licht van de Goddelijke Wil. O, wat zou ik graag als een visje in deze Zee willen zijn, om niets anders te zien, aan te raken en in te ademen dan het Licht, het levend Licht. O, wat zou ik gelukkig zijn als ik mezelf zou horen zeggen dat ik de dochter van de hemelse Vader ben.

Ik dacht hieraan en aan andere dingen toen de Geliefde van mijn leven, de lieve en soevereine Jezus, mijn arme ziel bezocht. Vanuit zijn aanbiddelijke Persoon liet Hij een eindeloze zee van Licht komen. Alle zielen, die de aarde en de Hemel bevolkten, kwamen hieruit tevoorschijn.

Jezus riep mij. **Hij zei:** "Mijn dochter, Ik wil dat je hier in dit Licht komt. De Kracht van mijn Licht, zijn Beweging, als een Bron van leven, doet niets anders dan uit zijn Lichtende Schoot zielen voortbrengen, d.w.z. *het leven van de mensen*. Zijn Kracht is zo groot dat zijn Beweging de ziel doet ontstaan.

Ik wil mijn lieve dochter hier bij Mij hebben in mijn Licht, d.w.z. in mijn Wil. Want wanneer zielen gevormd worden en naar buiten komen, wil Ik niet alleen zijn. Ik wil jouw gezelschap zodat je het grote wonder van de schepping van zielen en de overvloed van onze Liefde ziet.

En omdat Ik jou in mijn Wil wil, wil Ik hen in jou neerleggen en aan jou toevertrouwen. Niet alleen om hen niet alleen te laten op hun pelgrimstocht op aarde, *maar om iemand te hebben die hen beschermt en verdedigt samen met Mij*.

O, hoe zoet is Mij het gezelschap van degene, die zorgt voor de levens die uit Mij voortkomen.

Dat is Mij zo aangenaam dat Ik degene die in mijn Wil leeft

- tot bewaarder maak van de schepping van de zielen,
- tot kanaal waardoor Ik hen naar het Licht breng, en
- tot kanaal om hen terug te laten keren naar de hemelse Regio.

Ik wil alles geven aan hen die in mijn Fiat willen leven.

Hun gezelschap is nodig voor mijn Liefde, voor mijn Uitingen van Liefde, en voor mijn Werken die erkenning nodig hebben.

Daden die niet erkend worden, zijn vergelijkbaar met werken die geen triomf en geen glorie kennen, die geen overwinning zingen.

Weiger Mij daarom je gezelschap niet.

Dat zou betekenen dat je uw Jezus een uiting van Liefde ontzegt.

Mijn Werken zouden het gezelschap en de tevredenheid van de mens niet hebben. Ze zouden geïsoleerd blijven.

Mijn ingehouden Liefde zou veranderen in Gerechtigheid.

(3) Daarna dacht ik aan *de geboorte van het Kindje Jezus, op het moment dat Hij uit de Moederschoot kwam.*

Het hemels Kindje zei mij:

(4) “Mijn liefste dochter, je moet weten, dat Ik, toen Ik pas uit de Schoot van mijn Moeder kwam, de behoefte voelde aan Liefde en goddelijke Genegenheid.

Ik verliet mijn hemelse Vader in het Emperyum. We hielden van elkaar met een Goddelijke Liefde. Alles was goddelijk tussen de Goddelijke Personen: Genegenheid, Heiligheid, Macht, enz. Ik wilde niet dat dit zou veranderen toen Ik naar de aarde kwam.

Mijn Goddelijke Wil heeft voor Mij een Goddelijke Moeder voorbereid, zodat Ik de Goddelijke Vader in de Hemel had en een Goddelijke Moeder op aarde.

Toen Ik uit de Moederschoot kwam had Ik een intens verlangen naar deze Goddelijke Genegenheid. ik stortte Mij in de armen van mijn Moeder om haar Goddelijke Liefde te ontvangen, als eerste Voedsel, eerste ademtocht, eerste Levensdaad voor mijn kleine Mensheid.

Zij liet de Zeeën van Goddelijke Liefde stromen die mijn Fiat in haar gevormd had. Zo beminde zij Mij met een Goddelijke Liefde zoals mijn Vader Mij in de Hemel beminde.

En, oh, wat was Ik gelukkig!

Ik vond mijn Paradijs in de Liefde van mijn Moeder.

Je weet dat ware Liefde nooit zegt '*het is genoeg*'. Als zij dat zou kunnen zeggen, zou zij de aard van ware Goddelijke Liefde verliezen.

Daarom, zelfs in de armen van mijn Moeder, terwijl Ik voedsel, adem en Liefde ontving, een paradijs dat zij Mij gaf, breidde mijn Liefde zich uit. Zij werd immens en Zij omvatte de eeuwen. Zij zocht, rende, riep en werd uitzinnig omdat zij goddelijke dochters wilde hebben.

En om Mijn liefde te kalmeren, toonde mijn Wil Mij de goddelijke dochters, die Hij in de loop van de eeuwen voor Mij zou vormen. Ik keek naar hen, omhelsde hen, beminde hen en Ik ontving de adem van hun goddelijke Genegenheid. Ik zag dat de Goddelijke Koningin niet alleen zou blijven, maar een generatie goddelijke Dochters zou krijgen, dochters van haar en van Mij.

Mijn Wil weet hoe te veranderen en transformatie teweeg te brengen en hoe de nobele enting van het menselijke in het Goddelijke te vormen. En wanneer Ik jou in mijn Wil zie handelen, dan ontvang Ik opnieuw het paradijs dat mijn Mama Mij gaf, toen Zij Mij als kleine Baby in haar armen ontving.

Inderdaad, zij die handelen en leven in mijn Goddelijke Wil wekken en brengen de zoete en mooie hoop voort, dat zijn Koninkrijk op aarde zal komen. En Ik zal Mij verheugen in het Paradijs van de ziel, dat mijn Fiat in hen gevormd heeft.

(5) Terwijl mijn geest bleef nadenken over wat Jezus mij met een zeer tedere en intense Liefde gezegd had, **voegde Hij eraan toe:**

(6) “Mijn goede dochter, onze Liefde stroomt voortdurend naar de mens. Onze liefdevolle Beweging houdt nooit op te stromen:

- in het kloppen van het hart,
- in de gedachten van de geest,
- in de ademhaling van de longen,
- in de bloedsomloop van zijn bloed.

Zij stroomt, Zij blijft steeds stromen om met onze Toon en met de Beweging van onze Liefde, het hart, de gedachten en de ademhaling te verlevendigen.

Zij wil ontmoetingen:

- met een hart dat klopt vol liefde
- met de liefdevolle adem,
- met ontvankelijke en liefdevolle gedachten..

En terwijl onze Liefde met een onnavolgbare snelheid stroomt, ontmoet de liefde van de mens de Onze niet. Zij blijft achter en volgt de loop van onze Liefde niet, die zonder ooit te stoppen, verder stroomt.

Wij zien dat Wij niet eens gevolgd worden, terwijl Wij met een overmatige Liefde blijven stromen in de hartslag, de ademhaling en het hele wezen van de mens.

In onze Liefdeswaan zin **roepen Wij uit:**

"Onze Liefde wordt door de mens niet gekend, niet ontvangen, noch bemind. En als hij haar ontvangt, doet hij dat zonder Haar te kennen." Oh, hoe moeilijk is het om te beminnen en niet bemind te worden! Maar als Onze liefde niet zou stromen, zou hun leven in een oogwenk ophouden.

Ze zouden eindigen als een opwindbare staande klok die leeggelopen is. Als de klok opgewonden wordt, maakt hij zijn 'tik, tak' en hij geeft op prachtige wijze de uren en minuten aan. Hij dient om de dagelijkse orde en de openbare orde van de dag te handhaven. Maar als de koord de klok niet meer opwindt, is het 'tik, tak' niet meer te horen. Zij stopt, alsof zij levenloos is. En er kan veel wanorde ontstaan omdat de klok niet meer werkt.

De koord van de mens is mijn Liefde. Wanneer deze hemelse Koord stroomt, dan klopt het hart, stroomt het bloed, wordt de ademhaling gevormd. Zij kunnen de uren, de minuten, de ogenblikken van de klok van het leven van de mens genoemd worden.

En als Ik zie dat, als Ik de koord van mijn liefde niet laat stromen, zij niet kunnen leven en Ik toch geen wederliefde krijg, dan stroomt mijn Liefde verder, maar dan als een pijnlijke en uitzinnige Liefde.

Wie zal nu deze pijn van Ons wegnemen en ons Liefdesdelirium verzachten? Het is de ziel die onze Goddelijke Wil als Leven zal hebben.

Hij zal als leven, de koord vormen in de hartslag, in de ademhaling enz. van de mens. Hij zal de zoete ontmoeting met onze Liefde vormen.

Onze koord en die van hen zullen in hetzelfde tempo verlopen.

Ons voortdurende "tik" zal worden gevolgd door hun "tak".

Onze Liefde zal niet langer alleen stromen, maar zal haar race stromen, samen met de mens.

Daarom wil Ik niets anders dan mijn Wil, mijn Wil in de mens.

Fiat!!!

30-10- 3 januari 1932 – Zekerheid van de Komst van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde. Alle moeilijkheden smelten weg als sneeuw voor een brandende zon. De menselijke wil is een donkere kamer voor de mensen.

(1) Mijn overgave aan het Goddelijk Fiat gaat verder, maar één gedachte baarde me zorgen:

"Hoe kan dit Koninkrijk van de Goddelijke Wil ooit komen?

De zonde neemt toe, het kwaad neemt toe, de mensen lijken mij niet geneigd om zo'n groot Goed te ontvangen. Onder alle goede zielen die er kunnen bestaan, is er niet één, die zich werkelijk wil bekommeren om de Goddelijke Wil bekend te maken.

Als God geen wonder verricht door zijn Almacht, kan het Koninkrijk van de Goddelijke Wil in de Hemel blijven, maar voor de aarde is het zinloos om eraan te denken."

Ik dacht hierover en over andere dingen na. Tijdens zijn gebruikelijke bezoek aan mijn ziel, **zei mijn geliefde Jezus mij:**

(2) "Mijn dochter, *voor Ons is alles mogelijk.*

De onmogelijkheden, de moeilijkheden, de onoverkomelijke hindernissen van de mensen smelten weg voor onze Allerhoogste Majesteit, als sneeuw voor een brandende zon.

Alles hangt af van of Wij het willen – al het andere is niets.

Is hetzelfde niet gebeurd bij de Verlossing?

De zonde was groter dan ooit – slechts een kleine groep mensen wachtte op de Messias. En onder de leden van deze groep, hoeveel hypocrisie was er, hoeveel zonden van allerlei aard, vaak afgoderij!

Maar het was besloten dat Ik naar de aarde zou komen.

In het licht van onze Besluiten kan al het kwaad samen niet verhinderen wat Wij willen doen.

Wij worden meer verheerlijkt door één enkele Daad van onze Wil dan Wij beledigd worden door al het kwaad en alle zonden die door de mensen begaan worden.

Een Daad van onze Wil is immers goddelijk en immens.

En in zijn onmetelijkheid omvat Hij de eeuwigheid, alle eeuwen.

En Hij strekt zich uit tot alle mensen.

Daarom is het niet in overeenstemming met onze oneindige Wijsheid om zelfs maar één Daad van Onze Wil niet uit te voeren vanwege het kwaad van de mensen.

Wij plaatsen Onszelf aan onze goddelijke kant en Wij doen wat Wij moeten doen. Wij laten de mensen aan hun menselijke kant.

Als soeverein heersen Wij over alles en iedereen, zelfs over het kwaad. En Wij vaardigen onze Decreten uit.

Nu, net zoals mijn Komst naar de aarde ons Decreet was, zo is ook het Koninkrijk van onze Wil op aarde ons Besluit. Bovendien zou je kunnen zeggen dat beide één enkel Decreet zijn. Nu Wij de eerste daad van dit Besluit uitgevoerd hebben, moeten Wij ook de tweede uitvoeren.

Het is waar dat Wij Ons aanpassen aan de goede gesteltenis van de mensen om de grote Zegen te schenken die een Daad van onze Wil kan voortbrengen. Bijgevolg kan dit hoogstens enige tijd in beslag nemen terwijl Wij te midden van het kwaad van de mensen handelen om hen daartoe te brengen.

Het is waar dat de tijden slecht zijn, dat de volkeren zelf moe zijn. Ze zien dat alle wegen gesloten zijn. En ze vinden geen manier om eruit te komen, zelfs niet om in hun essentiële levensbehoeften te voorzien.

De onderdrukking en de eisen van de leiders zijn ondraaglijk:
Het is een terecht lijden, aangezien zij goddeloze mensen tot leiders
gekozen hebben, mensen met een slecht leven, zonder het recht om
leiders te zijn, die het meer verdienen om in de gevangenis te worden
gegooid dan om te regeren.

Veel tronen en rijken zijn omvergeworpen, en de weinige die
overblijven, zijn allemaal wankel en staan op het punt om te worden
omvergeworpen. Op deze manier zal de aarde bijna zonder koningen
achterblijven, in handen van onrechtvaardige mensen.

Arme mensen, mijn arme kinderen, onder het bewind van mensen
zonder genade, zonder hart en zonder de genade om als leiders voor
hun onderdanen te kunnen optreden.

Inderdaad, het tijdperk van het Joodse volk herhaalt zich. Toen mijn
komst naar de aarde naderde, waren zij zonder koning.

Zij zwoegden onder de heerschappij van een vreemd rijk dat
geregeerd werd door barbaarse mensen en afgodendienaars, die
hun Schepper niet eens kenden.

Toch was dit het teken dat Mijn komst onder hen naderde.

Dat tijdperk lijkt in veel opzichten op dit tijdperk.

Het verdwijnen van tronen en rijken kondigt aan dat het Koninkrijk
van mijn Goddelijke Wil nabij is.

En aangezien het een universeel, vreedzaam Koninkrijk zal zijn,
zullen er geen koningen nodig zijn om er over te heersen.

Ieder zal een koning voor zichzelf zijn.

Mijn Wil zal voor hen wet, gids, steun, leven en absolute Koning van
ieder van hen zijn. Alle willekeurige en onwettige leiders zullen als
stof in de wind verstrooid worden.

De naties zullen tegen elkaar blijven strijden – sommigen door
oorlog, sommigen door revolutie, onderling en tegen mijn Kerk.

Er brandt een vuur in hun midden dat hen verteert en hen geen vrede
geeft – en zij kunnen geen vrede geven. Het is het vuur van de zonde
en het vuur van handelen zonder God dat hen geen vrede geeft.

Zij zullen nooit vrede sluiten als zij God niet in hun midden roepen als
heerser en band van eenheid en vrede.

Ik laat hen handelen – en Ik zal hen zelf laten ervaren wat het betekent om zonder God te handelen.

Maar dit verhindert niet dat het Koninkrijk van mijn Allerhoogste Fiat komt. Dit zijn allemaal dingen van mensen van de wereld hier beneden

Al deze dingen zijn van de mensen, van de wereld beneden. Mijn Macht werpt hen omver en verstrootit wanneer Hij dat wil. Hij laat de meest serene hemel en de meest stralende zon uit de storm tevoorschijn komen.

Anderzijds daalt het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil neer vanuit de hoogte, vanuit de Hemelen. Het is gevormd en bepaald in het midden van de Goddelijke Personen. Niemand kan Het aanraken of verstrooien.

Eerst zullen Wij Het vestigen met één enkele ziel, door het eerste Koninkrijk in haar te vormen. Daarna zullen Wij Het vestigen in enkele anderen. Vervolgens zullen Wij gebruik maken van onze almachtige Kracht en Het overal bekend maken.

Wees hier zeker van! En maak je geen zorgen als het kwaad erger wordt. Onze Macht, onze overwinnende Liefde hebben de kracht om altijd te overwinnen. Onze Wil kan alles doen en met een onoverwinnelijk Geduld, kan Hij wachten, zelfs eeuwenlang.

Maar wat Hij wil, zal Hij doen.

En dat is veel meer, dan al het kwaad van de mensen.

Maar wat Hij wil en van plan is te doen, is meer waard dan al het kwaad van de mensen. In het Licht van zijn onoverwinnelijke Macht en oneindige Waarde, zullen de kwaden van de mensen als kleine druppels water zijn. Zij zullen zijn zoals zoveel kleinigheden die de triomf van onze Liefde zullen bevorderen. En zij zullen zorgen voor de zeer grote Glorie van de vervulling van onze Wil.

En dan, wanneer Wij de grote Glorie hebben om dit Koninkrijk in één enkele ziel te vormen, zal zij als de zon zijn – zodat iedereen het recht zal hebben om van haar licht te genieten en het te bezitten. Zij zal helderder schijnen dan de zon en alle zielen het recht geven om zo'n heilig Koninkrijk te bezitten.

En met oneindige Wijsheid zullen Wij overvloedig zijn met Genaden, licht, hulp en verrassende bijstand, zodat zij het Koninkrijk van mijn Wil onder hen kunnen laten heersen

Laat Mij dus handelen. Uw Jezus heeft je dit gezegd. En dat is genoeg. – als het jullie Jezus is die jullie dit heeft verteld, dan is dat genoeg – het is alsof het al gebeurd is. Alle kwaden en alle schepselen samen hebben geen macht en geen recht over Onze Wil – noch kunnen zij ook maar één enkele daad van Onze Wil verhinderen die de besluiten van Onze wijsheid hebben gewild.

Laat Mij dus handelen.

Wanneer uw Jezus je zegt dat het ‘genoeg’ is, zal het al gebeurd zijn. Alle kwaden en alle mensen samen hebben geen recht en geen macht over onze Wil. Zij kunnen geen enkele Daad van onze Wil verhinderen die de Besluiten van onze Wijsheid gewild heeft.

(3) Daarna bleef ik nadenken over het Goddelijk Fiat.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, mijn Wil is Licht. En de menselijke wil is een donkere kamer waarin de arme mens leeft. Wanneer mijn Wil deze donkere kamer binnendringt, verlicht Hij haar volledig, tot in de verste uithoeken van de ziel.

Mijn Wil wordt het Licht van de gedachte, van het woord, van het handelen en de stappen, met een prachtige diversiteit.

Gedachten krijgen een verscheidenheid aan kleuren, bezield door het Licht. *Woorden, handelingen en stappen* krijgen allemaal een andere verscheidenheid aan kleuren.

Zij maakt Zichzelf tot het Licht van haar gedachten, woorden, werken en stappen, met een prachtige diversiteit.

De gedachte krijgt een verscheidenheid aan kleuren, bezield door het Licht. Het woord krijgt een andere verscheidenheid aan kleuren. De handeling, de stap, krijgen terug andere verscheidenheden aan kleuren.

En terwijl zij de gedachte, het woord, de handeling en de stap herhaalt, die bezield zijn door het Licht van mijn Wil, dan worden ook

de tinten van de goddelijke Kleuren gevormd. En het mooie ervan is dat al deze kleuren bezield zijn door het Licht.

Oh, hoe mooi is het om te zien hoe de ziel bezield wordt door de regenboog van onze Goddelijke Kleuren.

Het is één van de mooiste taferelen die zij Ons voorschotelt en waarvan Wij genieten. Wij kijken naar haar en zien dat dit niets anders is dan de weerspiegeling van onze Gedachten, van onze Daden en van al het andere dat die verscheidenheid van onze goddelijke Kleuren gevormd heeft.

En onze Wil maakt een lichtshow in de daden van de ziel, die Ons betovert met haar zoete betovering en Ons toeschouwers maakt van onze eigen Daden. En oh, hoezeer wachten Wij met al onze Liefde op de herhaling van deze mooiste en verrukkelijkste taferelen!

30-11- 7 januari 1932 – De Goddelijke Wil kan gewild, bevolen, werkzaam en voltooid worden. Voorbeeld: de Schepping.

(1) Ik blijf de Goddelijke Wil volgen. Ik voel dat Hij altijd boven mij zweeft. Hij sluit Zichzelf op in mijn daden, om mij met voldoening **te kunnen zeggen**: "Jouw daad is de Mijne, want mijn Leven dat jouw daad gevormd heeft, is erin aanwezig is."

Het lijkt mij dat de Goddelijke Wil mij met een onoverwinnelijk maar zacht, liefdevol en vriendelijk Geduld observeert, om zijn Leven en de Beweging van zijn Stappen in de mijne te sluiten, om zich in mijn handeling te kunnen opsluiten, terwijl Hij onmetelijk blijft zoals Hij is.

Maar wie kan zeggen wat ik voel onder de heerschappij van de Goddelijke Wil! Ik ben nog steeds de kleine, onwetende, die nauwelijks de basis van de Goddelijke Wil kent. Vaak schieten woorden tekort.

Mijn geest is vol en wie weet hoeveel dingen ik zou willen zeggen. Maar ik vind de woorden niet om het uit te drukken, en ik laat het voorbijgaan.

Hierop verraste mijn lieve Jezus mij. **Hij zei:**

(2) "Mijn dochter, mijn Wil werkt op vele verrassende en verschillende manieren, afhankelijk van de gesteltenis van de mens.

Vaak laat Hij weten wat Hij wil. Maar Hij laat het aan de mens over om het te doen of niet te doen. En dat wordt **de gewilde Wil** genoemd.

Daar komt soms nog **de gebiedende Wil** bij.

Dan schenkt Hij een dubbele genade om het gebod na te leven.

En dat geldt voor alle christenen.

Als je dat niet doet, betekent dit dat je niet eens een christen bent.

De andere manier is **de werkzame Wil**, die werkt in de daad van de mens en die in deze handeling werkt alsof het de Zijne is. Hierin legt mijn Wil bijgevolg zijn Leven, zijn Heiligheid, zijn werkende Kracht.

Maar om dat te bereiken, moet deze ziel gewoon zijn aan de *gewilde* en *gebiedende Wil*. Deze bereiden de leegte in de menselijke daad voor, om de handelende Daad van het Goddelijk Fiat te ontvangen.

Maar het houdt daar niet op. De werkzame daad roept **de voltooide Daad** op, en de voltooide daad is de heiligste, krachtigste, mooiste en de meest van Licht stralende Daad, die mijn Goddelijke Wil kan verrichten.

En aangezien het zijn voltooide Daad is, wordt alles wat hij gedaan heeft, in deze Daad opgenomen.

En aangezien de Daad voltooid is, is alles wat mijn Wil gedaan heeft in deze Daad vervat. Zo zie je in deze Daad stromen en erin opgenomen worden: de hemel, de zon, de sterren, de zee, de hemelse gelukzaligheden, alle dingen en alle mensen".

(3) Verrast zei ik Hem: "Maar hoe kan één enkele Daad alles in zich omsluiten? Dat lijkt ongelooflijk."

Jezus voegde eraan toe:

(4)"Waarom is dat ongelooflijk? Kan mijn Wil niet alles doen en alles omvatten in de grootste daad, net als in de kleinste daad?

Je moet weten dat *in de Daden die uit mijn Wil voortkomen, alles wat Hij gedaan heeft en zal doen, onlosmakelijk met elkaar verbonden is.*

Anders zou het geen Ene Handeling zijn, maar een handeling die

onderworpen zou blijven aan een opeenvolging van handelingen, wat niet mogelijk is in ons Goddelijk Wezen, noch in onze Wil.

De Schepping is hiervan een tastbaar voorbeeld.

Kijk naar de hemel.

Hij is een voltooide Daad van het Fiat, een voetbank van het hemelse Vaderland, waar alle Gelukzaligheid en alle Vreugde samen met de Engelen en de heiligen stromen, en *waar Wij onze Troon vormen*.

Deze hemel vormt het azuurblauwe gewelf boven het hoofd van de mens. En in diezelfde ruimte verschijnt de veelheid van sterren. Maar ze strekken zich niet verder uit dan de hemel. Lager liggen de zon, de wind, de lucht, de zee, maar altijd onder dezelfde ruimte van de hemel.

En terwijl ieder zijn taak vervult, is hun onafscheidelijkheid zo groot dat je tegelijkertijd en op dezelfde plaats kan zien dat:

- *de zon* haar stralen van licht werpt,
- *de wind* fluit en zijn verfrissende briesjes blaast,
- *de lucht* zich laat inademen,
- *de zee* haar geruis laten horen

En zij lijken zo onlosmakelijk met elkaar verbonden dat ze één lijken te zijn. Zozeer zelfs dat de mens tegelijkertijd en op dezelfde plaats, van de hemel, de zon, de wind, de zee en de bloemen van de aarde kan genieten.

De Daden die door mijn Goddelijke Wil verricht worden, kunnen niet gescheiden worden. Want zij komen voort uit de Ene Wil, met de verenigende Kracht en Macht van mijn Wil.

En daarom is het geen wonder dat mijn Wil alles omvat in de voltooide Daad die Hij in de mens verricht.

En je kan al zijn Werken afgebeeld zien, als in een spiegel. Elk ding blijft op zijn plaats blijft.

Maar zij weerspiegelen zichzelf met een wonderbare kracht in de voltooide Daad van mijn Wil binnen de daad van de mens.

Dit is de reden waarom de waarde van een voltooide Daad van mijn Wil, zowel in de ziel als buiten haar, zo groot is, dat hoe veel Wij ook

geven, Wij altijd nog iets meer te geven hebben.

Zij heeft immers niet het vermogen om alle waarde die Hij bevat te ontvangen. Zij vult zichzelf tot de rand, stroomt over, vormt zeeën om zich heen. En wat heeft zij ontvangen? Je kan zeggen: uiterst weinig.

Deze daad omvat immers het Oneindige en de ziel is niet in staat om de oneindige Waarde van een Daad van mijn Goddelijk Fiat te bevatten.

Het zou voor haar gemakkelijker zijn om al het licht van de zon in de kleine cirkel van haar pupil te omsluiten. En ook dat is onmogelijk. Het oog kan zich vullen met licht, maar hoeveel zeeën van licht blijven buiten de pupil. En waarom?

Omdat er een goddelijk Fiat in deze Zon is en geen enkel pupil kan Hem bevatten. De mens kan zoveel licht opnemen als hij wil, maar hij kan het licht nooit uitputten.

Ze zullen altijd iets meer te ontvangen hebben. Dit is het ware beeld van een voltooide Daad van mijn Wil in de mens. Wees dus aandachtig – en laat zijn Leven in jouw daden stromen.

**30-12- 12 januari 1932 – Rondgang in de Goddelijke Wil.
Waarborgen, voorschotten en overeenkomsten van de kant van de mens. Kapitaal van de kant van de Schepper. De Goddelijke Wil vormt een echo in de mens.**

(1) Ik deed zoals gewoonlijk mijn rondgang in ***de Handelingen van de Goddelijke Wil***.

In Hem en met Hem leek ik alles te kunnen omarmen, me alles te herinneren en alles te zien wat de Goddelijke Wil gedaan had.

Dit oneindig schouwspel presenteerde zich aan mijn kleine geest en liet me genieten van ontelbare goddelijke Taferelen van onbeschrijfelijke zoetheid, en de mooiste en meest betoverende taferelen die de Kracht van het Goddelijke Fiat voortgebracht had in de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking.

Hij heeft door de eeuwen heen zo mooie en wonderbare dingen volbracht, dat de Hemel en de aarde versteld staan.

Hij heeft deze weg afgelegd opdat wij Hem zouden volgen en om ons alles te laten zien wat Hij kan doen en alles wat Hij uit Liefde voor ons doet.

Terwijl ik deze eindeloze weg van de Goddelijke Wil volgde, bezocht Hij zijn klein pasgeboren kindje. **Mijn lieve Jezus zei mij:**

(2) "Kleine dochter van mijn Wil, als je eens wist hoe blij Ik ben, van je deze oneindige rondgang te zien maken in mijn allerhoogste Fiat, en van je verbazing te zien over zijn Wonderen, zijn wonderbare en aanbiddelijke Werken, zijn betoverende en verrukkelijke taferelen!

In mijn enthousiasme van Liefde **zeg Ik:**

"Wat ben Ik blij dat mijn dochter toeschouwer is en de wonderbare taferelen bewondert van Hem, die hen voor haar geschapen heeft!"

Maar dat is niet voldoende. Je moet weten dat om een woning te kopen, de potentiële verkoper de potentiële koper de kans moet geven om de woning te bezichtigen. Hij moet hem bijna bij de hand nemen om hem alle voordelen te laten zien, de fontein en de vruchtbaarheid van de grond.

Dit helpt om de potentiële koper te charmeren.

En deze moet wachten tot de eigendom aan haar wordt toegekend, Hij moet een waarborg geven, een overeenkomst sluiten, om de verkoper te binden, zodat de woning niet aan iemand anders kan verkocht worden.

Nu, gezegende dochter, aangezien Ik je het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil wil geven, moet je rondgaan in zijn goddelijke Domeinen. Ik neem je bij de hand om je kennis laten maken met zijn immense Zeeën, Zegeningen, Wonderen, verbazingwekkende Verrassingen, Vreugden en Gelukzaligheden, alle dingen van oneindige waarde die Hij bezit.

Door Hem te kennen, zal je Hem zozeer gaan beminnen, dat je niet alleen, niet zonder Hem kan leven, maar ook je leven wil geven om een Koninkrijk te verwerven dat zo vredevol, zo mooi en heilig is.

Maar dat is nog niet alles. Jij moet ook jouw deel doen. Er zijn waarborgen, voorschotten en afspraken van jouw kant nodig.

Onze Liefde en onze Goedheid zijn zo groot dat Wij onze Wil willen geven als zijn eigen bezit. Hij wil wat Hij gemaakt heeft, ter beschikking stellen van de mens, opdat het zou dienen als tegenprestatie en compromis om zo'n groot Geschenk te ontvangen.

Dus wanneer je ***in de Schepping rondgaat***, kijk je naar de hemel en je bent blij om het prachtige blauwe firmament, bezaaid met sterren te zien en de zon die schittert van licht.

Je herkent en voelt het kloppend Fiat dat alles geschapen heeft uit liefde voor de mens. En met de kleine liefde die uit je hart komt, bemin je Hem die jou zozeer bemind heeft.

Jouw liefde is ingeprent in de hemel en in het licht van de zon. En je geeft Ons de hemel als waarborg, de sterren als voorschot en de zon als overeenkomst. Deze zijn immers voor jou geschapen. Het is voldoende dat je onze Wil als je leven bezit, om deze al van jou te laten zijn en hen te gebruiken als een geldig onderpand, zodat je zijn Koninkrijk kunt verkrijgen

Als jij rondgaat in alle andere geschapen dingen, herken je hen en bemin je Ons. En zo vaak als je je rondgangen herhaalt, zo vaak herhaal je de beloften, ga je de verbintenissen aan. En je verbindt Ons ertoe, om dingen te regelen en je de genade en de hulp te geven die je nodig hebt, zodat Wij, het grote Geschenk van het Koninkrijk van het 'Fiat Voluntas Tua op aarde zoals in de Hemel', kunnen geven.

Wij weten dat de ziel ons niets te geven heeft. En onze Liefde dwingt Ons om onze Daden te geven alsof ze van haarzelf zijn en onze Werken in haar handen te leggen als goddelijke Valuta, zodat zij voldoende middelen heeft om met ons Opperwezen te kunnen onderhandelen.

Hoewel zij niets heeft, heeft zij haar kleine liefde, voortgebracht door onze eigen Liefde bij haar schepping. Daarom heeft zij een deeltje van de oneindige Liefde van God.

En wanneer de ziel Ons bemint, brengt zij het oneindige in werking. Wij voelen dan de magnetische aantrekkingskracht van het deeltje van onze oneindige Liefde dat rondzweeft, dat Ons in haar bemint. Het stijgt op, breidt zich uit, bereikt Ons zelfs en wil het Oneindige binnengaan, vanwaar het gekomen is.

Oh, hoe verrukt het ons! In de vurigheid van onze Liefde zeggen Wij: "Wie kan de Kracht weerstaan van onze oneindige Liefde die uit de ziel stroomt en Ons bemint!"

Hemel en aarde geven lijkt Ons zo weinig om haar te belonen voor haar kleine liefde. Alhoewel deze klein is, bezit het een deeltje van het Oneindige. En dat is genoeg voor Ons. Oh, hoe zoet en dierbaar is de kostbare waarborg van de liefde van de mens!

In de loop van de eeuwen is er niets dat niet voortkomt uit onze Wil. Wanneer je dus rondgaat in het Werk van *de Schepping van de mens*, breng je een bezoek aan onze Wil, om te weten wat Hij gedaan heeft en in welke Zeeën van Genade, Heiligheid en Liefde de mens geplaatst werd, toen hij geschapen werd.

En je zou die liefde helemaal van jezelf willen maken om Ons te beminnen. En je verbindt Ons met dezelfde Daden waarmee Wij de mens geschapen hebben.

Op dezelfde manier, wanneer je rondgaat in *de Schepping van de Maagd*, in haar Zeeën van Genade, in mijn Komst naar de aarde en in alles wat Ik gedaan en geleden heb, geef je Ons als compromis, de Koningin van de Hemel, met mijn Leven zelf, met al mijn Daden.

Mijn Wil is alles. Om Zichzelf aan de mens te geven, wil Hij erkend worden, wil Hij communiceren, wil Hij met hem onderhandelen. Hoe vaker je mijn Wil in zijn Daden bezoekt, hoe meer, hoe meer mijn Wil daarin garanties en compromissen vindt. En Hij begint met de uitbetaling van zijn Kapitaal.

Zijn alle Waarheden, de parels van Kennis die Ik je over mijn Goddelijke Wil gegeven heb, niet het Kapitaal dat Ik in je ziel geplaatst heb? Het is zo overvloedig dat het de hele wereld kan vullen met Licht, Liefde, Heiligheid, Genade en Vrede.

En was het niet na een rondgang doorheen zijn Daden dat Ik je met al mijn Liefde opwachtte, om je zijn Beloften en voorschotten te geven, dat zijn Koninkrijk op aarde zou komen?

Je gaf je beloften, en Mijn Fiat gaf je de Zijne.

Men kan zeggen dat elke Waarheid en elk Woord dat Mijn Fiat over Zichzelf sprak:

- een stap was, die Hij zette om dit Koninkrijk op te bouwen,
- een oproep was, die Hij deed om zijn leger te vormen,
- een kapitaal was, dat Hij uitgaf om het in stand te houden,
- vreugden en gelukzaligheden waren, die Hij gebruikte om zielen aan te trekken, en
- goddelijke Kracht was, om hen voor Zich te winnen.

Inderdaad, eerst doen Wij daden en ordenen Wij alles. Daarna tonen Wij onze Daden en maken Wij bekend wat Wij gedaan hebben.

Aangezien Wij deze Zegen aan de mensheid willen schenken, is het rechtvaardig en redelijk dat Wij ten minste met één ziel omgaan, zodat deze Zegen van die ene ziel naar een andere kan overgaan. Wij doen ons Werk niet in het luchtledige, maar Wij willen een klein steunplankje waarop Wij onze grootste Werken kunnen vormen.

Was **de Koningin van de Hemel** niet ons klein steunplankje in het grote Werk van de Verlossing, een Werk dat zich toen uitbreidde tot iedereen en tot elk die het wenste?

Laat daarom jouw vlucht in mijn Wil voortduren, zodat jij met Hem kunt uitwisselen: jij geeft jouw waarborg in ruil voor zijn Kapitaal, om de komst van zijn Koninkrijk op aarde te bespoedigen.

(4) Na hetgeen Hij zojuist gezegd had, voelde ik me nog meer dan gewoonlijk in het Goddelijk Fiat ondergedompeld.

Mijn soevereine **Jezus voegde eraan toe:**

(5) “Mijn dochter, wanneer mijn Goddelijke Wil in de ziel werkt, weet je dat onmiddellijk. Zijn werking verspreidt zachtheid, vriendelijkheid, vrede, standvastigheid en vastberadenheid in de mens. Vooraleer Hij werkt, blaast Hij in de mens en drukt Hij zijn Almachtig Fiat op hem, waarbij Hij zijn Hemel verspreidt rond het Werk dat Hij wil verrichten.

Zonder zijn Hemel lijkt mijn Wil niet te kunnen werken.

Terwijl Hij werkt, laat Hij zijn zoete, harmonieuze Echo weerklinken in de drie Goddelijke Personen, om hen te informeren over wat Hij in de ziel aan het doen is.

Aangezien de Wil die in haar werkt één is met de Wil van de Goddelijke Personen, laat Hij inderdaad, bij wat Hij ook doet in de Goddelijke Personen, zijn krachtige Echo weerklinken in de ziel.

En in deze echo brengt Hij haar de wonderbare Geheimen, de onuitsprekelijke Zoetheid, de onafscheidelijke Liefde en de zoete Harmonie tussen de Goddelijke Personen, zoals Zij elkaar beminnen.

Deze echo draagt de meest intieme dingen van het Opperwezen in de ziel. Overal waar mijn Wil aan het werk is, versmelt de echo van de Ene zich met de andere.

De echo van Boven maakt Zichzelf tot de Goddelijke Openbaarder. De echo van beneden, weerklinkt in God.

Hij spreekt krachtig en op goddelijke wijze

- over het welzijn van de zielen en
- over dezelfde Liefde die de Drie Goddelijke Personen voor hen hebben.

Met zijn Kracht vormt mijn Wil de zoete kettingen.

Hij identificeert en transformeert God en de ziel op zo'n manier dat:

- God zich vernieuwd voelt in de ziel, en
- de ziel zich vernieuwd voelt in God.

“Oh mijn Wil, hoe wonderbaar en krachtig bent U! Spreidt uw zachte kettingen uit en bindt God en de mensen samen, zodat zij allen mogen terugkeren in mijn Goddelijke Schoot.”

30-13- 17 januari 1932 – Manieren waarop de Goddelijke Wil heerst, spreekt en gelukwens. De Hemel blijft achter. Overwinning van God en overwinning van de mens. De Goddelijke Wil verzamelt zijn Werken. Voorbeeld van een moeder die treurt om haar gehandicapt kind.

(1) Mijn kleine ziel blijft de eindeloze Zee van het Goddelijk Fiat oversteken. En, oh, wat een verrassing! Nadat ik het gevoel had een lange weg afgelegd te hebben, merk ik dat ik slechts een paar stappen gezet heb, in vergelijking met wat ik nog te gaan heb.

De weg is zo eindeloos dat zelfs als ik eeuwenlang zou lopen, ik nog steeds aan het begin zou staan.

Er is zoveel te weten over de Goddelijke Wil, dat ik, nu ik me in deze Zee bevind, ik me nog steeds als een kleine onwetende voel, die amper de klinkers van de Goddelijke Wil geleerd heeft.

Misschien leer ik de medeklinkers in het hemels Vaderland, dat ik hoop binnenkort te bereiken. Oh, wat zou ik graag het medeleven van de Hemel willen opwekken, om een einde te maken aan mijn lang ballingschap. Maar uiteindelijk: 'Fiat, Fiat, Fiat'!

Uit medelijden met mij, nam mijn altijd vriendelijke Jezus mij in zijn armen. **Hij zei mij:**

(2) "Gezegende dochter, heb moed. Maak jezelf niet te veel zorgen. Want nu wil Ik dat jouw Hemel mijn Goddelijke Wil is.

Hij zal voor jou het Hemels Vaderland op aarde zijn, en Hij zal je zeker gelukkig maken en je de zuivere vreugde schenken die van Boven komt.

Overal waar mijn Wil heerst, heeft Hij vele verschillende manieren om steeds nieuwe verrassingen van vreugde en genot te schenken. Zo kan de ziel die Hem bezit, genieten van haar Paradijs op aarde.

Daarom neemt Hij nu de rol van Heerser op zich
Zijn Heerschappij strekt zich uit over de geest, het woord, het hart en het hele wezen van de mens, tot in zijn kleinste beweging toe.

Oh, hoe zoet is zijn Heerschappij! Hij is Heerschappij en Leven, Heerschappij en Kracht, Heerschappij en Licht dat zijn weg baant. En zijn Licht verdrijft de duisternis, verwijdert de hindernissen voor het goede en jaagt met haar autoriteit de vijanden op de vlucht.

Kortom, de mens voelt zich gedragen door de Heerschappij van de Goddelijke Wil. Terwijl de mens geregeerd wordt, wordt hij heerser over zichzelf, over zijn daden en over de Goddelijke Wil zelf.

De aard van de Goddelijke Wil is zodanig dat, terwijl Hij regeert en heerst, zijn Zachtheid, Kracht en Zoetheid zo groot zijn, dat Hij zich identificeert met de ziel en Hij wil dat zij samen met Hem regeert.

Zijn Heerschappij is immers vreedzaam. En Hij geeft elke daad van de ziel zijn Kus van heersende Vrede. Deze Kus, deze Zachtheid en Zoetheid, houdt de menselijke wil in de ban van de Goddelijke Wil. En samen breiden zij hun Heerschappij uit om het Goddelijke Koninkrijk te vormen in de diepten van de ziel.

Er is niets mooiers, kostbaarder, groters en heiliger dan de heerschappij van mijn Wil te voelen stromen in alle handelingen en in het gehele wezen van de mens.

Ik zou kunnen zeggen dat de Hemel achterblijft, vergeleken met de heerschappij van mijn Wil in het hart van een pelgrimziel. Inderdaad, in de heiligen heeft Hij niets meer toe te voegen. Hij heeft niets anders te doen dan hen voortdurend in verrukking te brengen.

Daarentegen, in de ziel die nog onderweg is, kan mijn Wil nog Werken volbrengen, kan Hij een nieuw leven inblazen, kunnen nieuwe veroveringen behaald worden, om zijn Heerschappij steeds verder uit te breiden en te vergroten.

De totale Heerschappij van mijn Goddelijke Wil in de mens is onze voortdurende overwinning. Elke daad die mijn Wil door zijn Heerschappij, in de mens verricht, is een overwinning die Wij behalen.

En de ziel blijft zegevieren over mijn Goddelijke Wil in haar daden.

In de Hemel daarentegen hebben Wij niets meer te veroveren omdat alles Ons toebehoort. Elke gelukzalige heeft zijn werk op aarde voltooid wanneer hij de laatste adem uitblaast. Daarom vindt ons *Veroveringswerk op aarde* plaats, in de zielen die onderweg zijn, niet in de Hemel. In de Hemel kunnen Wij niets verliezen en niets winnen.

Nu, zodra mijn Goddelijke Wil zijn totale heerschappij in de ziel verworven heeft, begint Hij te spreken. Je moet weten dat elk van zijn Woorden een Schepping is.

Waar mijn Wil heerst, kan Hij niet werkeloos blijven. Aangezien Hij de Scheppende Kracht bezit, kan Hij niet spreken zonder te scheppen.

Maar wat schept Hij? *Hij wil **Zichzelf scheppen in de mens.***

Hij wil zijn Goddelijke Eigenschappen tentoonspreads.
Hij doet dat Woord na Woord, bijna zoals Ik deed bij de Schepping van het Universum.

Daar sprak Ik niet slechts één Woord, maar zoveel woorden als er verschillende dingen waren die Ik wilde scheppen.

De ziel kost Ons meer dan het hele Universum. Wanneer mijn Wil verzekerd is van zijn Heerschappij, spaart Hij zijn Woorden niet.

Wanneer de mens de Daad van zijn Scheppend Woord ontvangt, vergroot mijn Wil de capaciteit van de mens. En Hij bereidt hem voor op andere Daden.

Het is zo dat als mijn Wil *spreekt, Hij licht schept.*

Hij spreekt en Hij schept *zachtheid,*

Hij spreekt en Hij schept *goddelijke zielskracht,*

Hij spreekt en Hij schept *zijn dag van vrede,*

Hij spreekt en Hij schept *zijn Parels van Kennis,*

En elk van zijn Woorden draagt de Schepping van het Goede in zich dat Hij bezit en bekend maakt. Zijn Woord kondigt het Goede aan dat Hij in de ziel wil scheppen.

Wie kan je vertellen welke waarde één enkel Woord van mijn Goddelijke Wil bezit! Hoeveel hemelen, zeeën van rijkdom, welke verscheidenheid aan schoonheid legt Hij in de gelukkige mens, die onder zijn zachte en gelukkige heerschappij staat!

(4) En dan, na het werk komt de vreugde, de gelukzaligheid.

Mijn Wil is van nature rijk aan ontelbare vreugden.

Hij waakt over de mens die zich aangeboden heeft om de Schepping van zijn Woorden te ontvangen. En oh, hoe gelukkig is Hij!

Want Hij ziet dat elke ontvangen Schepping, een vreugde en gelukzaligheid voortbrengt, die nooit eindigt.

Hij gaat over van het spreken naar het gelukzalig maken. En om de mens nog meer gelukzaligheid te geven, trekt Hij zich niet terug.

Neen, Hij is gelukkig, samen met hem. En om hem nog gelukkiger te maken, legt Hij hem de aard en de verscheidenheid uit van de Vreugden die Hij in zijn ziel geschapen heeft. Hij doet dit omdat Hij hem zozeer bemint en omdat Hij hem gelukkig wil zien.

De vreugden en verrukkingen zijn echter niet compleet als ze alleen blijven en zij lijken dan te sterven. Daarom laat mijn Wil Mij bij jou blijven, zodat Ik je, met het werk van mijn Scheppend Woord, altijd kan verrukken en je nieuwe Vreugden kan voorbereiden.

Daarom is het enige Feest en het enige Geluk dat Wij op aarde hebben, de ziel, die zich laat regeren door de heerschappij van mijn Allerhoogste Wil. In haar vinden ons Woord, ons Leven, onze Vreugden een plaats.

Je kan dan zeggen dat het Werk van onze scheppende Handen zich bevindt in de Orde die door onze oneindige Wijsheid vastgesteld is, d.w.z. in onze Goddelijke Wil, op zijn ereplaats.

Wie zich daarentegen laat beheersen door de menselijke wil, bevindt zich in wanorde en wijkt voortdurend af van ons Scheppend Werk.

Wees dus oplettend, mijn dochter, *en maak Hem gelukkig, die jou in de tijd en in de eeuwigheid gelukkig wil maken.*

(5) Daarna bleef ik zwemmen in de zee van Licht van het Goddelijk Fiat. Ik voelde me overspoeld door Licht en de Parels van zijn Kennis waren zo talrijk dat ik, gezien mijn kleinheid, niet wist waar ik me aan moest vastklampen. Ik wist niet waar ik hen moest plaatsen en zij verspreidden zich in zijn Licht.

Ik bleef verbaasd en wist niet wat ik moest zeggen.

Toen **voegde mijn lieve Leraar Jezus eraan toe:**

(6) “Mijn dochter, mijn Wil is de bewaker van al zijn Werken. In zijn Licht verbergt Hij alles. En met zijn Licht verdedigt Hij hen en brengt Hij al zijn Werken in veiligheid.

Hoeveel doet dit Licht om de mens in veiligheid te brengen – het mooiste werk van onze scheppende Handen – en om hem terug zo mooi en aantrekkelijk te maken zoals op de dag van zijn Schepping!

Als hij blind is, geeft het Licht hem het gezichtsvermogen terug en als hij stom is, geeft het Licht hem de spraak terug.

Het Licht omringt hem van alle kanten. Het geeft hem het gehoor als hij doof is en maakt hem recht, als hij kreupel is.

En als hij lelijk is, maakt het Licht hem mooi.

Een moeder doet niet zoveel om haar kind terug mooi te maken en te herstellen, als mijn Goddelijke Wil doet. Zijn wapens bestaan uit Licht. Er is geen kracht die het Licht niet in zich bevat en geen Goed dat het niet bezit.

Wat zou een moeder niet doen die een mooi kind ter wereld heeft gebracht, dat haar betoverde met zijn schoonheid, en de moeder voelde zich gelukkig in de schoonheid van haar zoon, maar een ramp treft hem en hij wordt blind, stom, doof, kreupel.

Arme moeder, zij kijkt naar haar zoon en herkent hem niet meer.
Zijn doffe ogen kijken haar niet meer aan;
zijn zilveren stem die haar deed opspringen van vreugde als hij haar mama noemde, luistert niet meer naar haar;
zijn voetjes die naar haar schoot renden, slepen zich nu met moeite voort.

Dit kind geeft de arme moeder de meest hartverscheurende pijn.
Wat zou ze niet doen als ze wist dat haar kind terug kon worden zoals het was! Zij zou daarvoor de hele wereld rondreizen.
En zij zou zelfs haar eigen leven geven, om haar kind zijn vroegere schoonheid terug te geven.

Maar, arme moeder, het ligt niet in haar macht om haar geliefd kind zijn oorspronkelijke schoonheid terug te geven. En dat zal voor haar, voor altijd een lijden zijn en een zeer pijnlijke doorn, die haar moederhart doorboort.

De mens is net als dat kind geworden door zijn eigen wil te doen:
blind, stom en kreupel.

Onze Wil weent om hem met tranen van vurig Licht van onze Liefde.
Maar voor wat een moeder niet kan doen voor haar verminkt kind,
ontbreekt het mijn Goddelijke Wil niet aan Macht

Hij is meer dan een moeder. Hij zal de mens de Schatten van zijn Licht ter beschikking stellen. Deze bezitten de kracht om al de goede eigenschappen en de schoonheid van de mens te herstellen.

De Goddelijke Wil, als een tedere Moeder, bewaakt de mens, het Werk van zijn Handen.

Meer dan voor een zeer dierbaar kind, dat Hij op de wereld gebracht

heeft, zal Hij niet alleen de hele wereld, maar ook alle eeuwen doorkruisen, om de krachtige Remedies van Licht voor te bereiden en toe te dienen. Deze zullen zijn kinderen doen herleven, hen transformeren, herstellen en verfraaien.

Hij zal pas dan ophouden, wanneer Hij de mens op zijn Schoot vindt, het Werk van zijn scheppende Handen, mooi als bij zijn geboorte, om te herstellen van zoveel lijden en zich voor altijd met hem te verheugen.

Zijn de vele Parels van Kennis over mijn Wil geen remedies?

Elke openbaring en elk Woord dat Ik spreek, is een kracht waarmee Ik de zwakheid van de menselijke wil omring. Het is voedsel dat Ik bereid. Het is een lokmiddel, een voorproefje, een licht, om de mensen hun verloren gezichtsvermogen terug te geven.

Wees dus aandachtig en verlies niets van wat mijn Wil je openbaart, want op de gepaste tijd zal alles nuttig zijn. Niets zal verloren gaan. Denk je dat mijn Wil ook maar één Woord van wat Hij zegt niet bijhoudt? Hij telt alles mee en niets gaat verloren. Alhoewel Hij in je ziel zijn leerstoel gevormd heeft om zijn Waarheden neer te leggen, houdt Hij de belangrijkste troon echter voor Zichzelf gereserveerd, als de grootste Schat die Hem toebehoort.

Ingeval je een Woord of Openbaring die Hem toebehoort, zou verliezen, dan bewaart Hij het origineel nog in Zichzelf. Want alles wat mijn Goddelijke Wil betreft, is van oneindige waarde, en het oneindige kan niet verloren gaan, noch is het daaraan onderworpen. Integendeel, Hij bewaart zijn Waarheden angstvallig in de goddelijke Archieven.

Leer daarom, ook jij, zeer opmerkzaam en waakzaam te zijn, en zijn heilige Lessen te waarderen”.

30-14- 24 januari 1932 – Elk klein bezoekje van Jezus brengt hemelse Waarheden met zich mee. Hij die in mijn Goddelijke Wil leeft, staat onder de Regen van de nieuwe Daad van God. Voorbeeld van de bloem. Elke daad die in de Goddelijke Wil verricht wordt, is een stap. Functie van de Moeder.

(1) Ik voelde me zeer bezorgd over de vele Waarheden die de gezegende Jezus mij over zijn Goddelijke Wil verteld had.

Terwijl ik in mijzelf de heilige schat van zijn Waarheden voelde, voelde ik tegelijkertijd een heilige vrees voor de manier waarop ik hen in mijn arme ziel bewaarde.

Vaak waren zij slecht blootgesteld, zonder de aandacht die past bij Waarheden die oneindige waarde bevatten.

Oh! Hoe graag wilde ik de gelukzaligen navolgen, die zoveel weten van de Goddelijke Wil, maar niets zeggen tegen de arme pelgrimzielen. Zij houden alles voor zichzelf, prijzen zich zalig, prijzen zich gelukkig. Maar zij laten vanuit de Hemel geen woord horen om ook maar één Waarheid van de vele die zij kennen, bekend te maken.

Terwijl ik dit dacht, bezocht mijn beminnelijke Jezus mijn kleine ziel en vol goedheid **zei Hij mij**:

(2) Elk Woord dat Ik je over mijn Goddelijke Wil gezegd heb, was niets anders dan een kort bezoekje dat Ik je gebracht heb, om je de essentie van het Goede dat mijn Woord bevat, mee te delen.

Ik kon je niet genoeg vertrouwen, omdat je niet in staat was om ook maar één van mijn Woorden te bewaren.

Daarom ben Ik Zelf gebleven om te waken over de oneindige Schat van mijn Waarheden die Ik in je ziel gelegd had.

Jouw angsten zijn dus niet gerechtvaardigd. Ik waak over alles.

Het zijn hemelse Waarheden, hemelse zaken, uitingen van de onderdrukte Liefde van mijn Wil, en dat reeds gedurende vele eeuwen. Vooraleer Ik tot jou sprak, had Ik al besloten om in jou te blijven, om te waken over wat Ik daar ging neerleggen.

Ik ben de eerste bewaker en jij komt op de tweede plaats.

Deze kleine bezoekjes brengen hemelse dingen met zich mee, die je zal meenemen naar het hemels Vaderland, als triomf van mijn Wil.

Zij zijn eveneens een garantie dat zijn Koninkrijk op aarde zal komen en dat Hij het begin van zijn Rijk gevestigd heeft.

De Woorden die op papier blijven staan, zullen een eeuwig teken achterlaten, dat mijn Wil onder de menselijke generaties wil heersen.

Deze Woorden zullen een aansporing zijn, een stimulans, goddelijke smeekbeden, een onweerstaanbare Kracht, hemelse

boodschappers, leiders van het Koninkrijk van mijn Goddelijk Fiat.

*Ze zullen ook een krachtig verwijt zijn voor degenen, die zich zouden moeten inzetten om zo'n groot Goed bekend te maken en die uit luiheid of uit ijdele vrees **niet de hele wereld afreizen, om het blijde nieuws van het gelukzalige tijdperk van het Koninkrijk van mijn Wil te verkondigen.***

Geef je daarom aan Mij over en laat Mij mijn Werk doen.

(3) Daarna zette ik mijn daden in de Goddelijke Wil verder. In Hem was alles wat Hij in de Schepping gedaan had aan het gebeuren. Het was alsof Hij haar op dit moment aan het scheppen was, om haar aan de mens te geven, als een uiting van zijn Liefde voor hem.

Ik ben te klein. Daarom is het voor mij onmogelijk om alles in mij op te nemen. Dus ga ik beetje bij beetje vooruit, zo ver als ik kan komen. De Goddelijke Wil wacht op mij in elk geschapen ding om de Scheppingsdaad te herhalen, hem te reproduceren en om **mij te zeggen**: "*Zie je hoezeer Ik je bemin!*" Ik heb alles voor jou geschapen. En voor jou schep Ik voortdurend, om je, niet met woorden, maar met daden te zeggen: "*Ik bemin je!*"

Ik bemin je zozeer dat Ik verdrink in Liefde. Ik ben uitzinnig en verlang er zo vurig naar om bemind te worden! Ik verlang er zo vurig naar dat Ik, door de wereld voor jou te scheppen, voor jou de weg vol Liefde voorbereid heb. Door de Scheppingsdaad te laten voortduren, **zeg Ik je op elk moment**: "*Ik bemin je*" en "*Ik verlang naar liefde.*"

Ik ging dus bij alle geschapen dingen langs. Ik wou de liefhebbende Schepper immers niet bedroefd maken, door, de Liefde niet te ontvangen, die Hij in elk geschapen ding gelegd had, uit liefde voor mij. Toen ik aankwam bij de meest grandioze Liefdesdaad, bij de Schepping van de Mens, voelde ik mezelf overspoeld worden door de regen van deze intense Liefde.

Mijn altijd beminnelijke **Jezus zei mij**:

(4) "Gezegende dochter, onze manier van handelen met de mens verandert nooit. Zij begon bij de Schepping, zij gaat verder en zal

altijd zo blijven. Wie onze Wil binnengaat, raakt met zijn handen onze scheppende Daad aan, die voortdurend werkzaam is, en onze altijd nieuwe Liefde, die zich voortdurende aan de mens geeft.

Het gaat niet om onze Liefde, **maar om onze ‘grote’ Liefde**, die uit ons Hart voortkomt en die bij de mens, een nieuwe Goedheid, een nieuwe Kracht, een nieuwe Heiligheid en een nieuwe Schoonheid tot leven brengt. Zo houden Wij de mens onder de regen van onze nieuwe Handelingen, steeds nieuwe en steeds werkzame Handelingen.

De gehele Schepping is steeds bezig met zich te herhalen en zich aan de mens te geven. Onze handelwijzen zijn altijd dezelfde en veranderen nooit.

De gelukzaligheid van de gelukzaligen in de Hemel wordt zonder ophouden gevoed door onze nieuwe Handeling, die nooit ophoudt. Wij doen *hetzelfde voor de mens, die in onze Goddelijke Wil op aarde leeft*. Wij voeden zijn ziel met nieuwe Heiligheid, met nieuwe Goedheid, met nieuwe Liefde. Wij houden haar onder de regen van onze nieuwe Handelingen. En onze Wil is steeds werkzaam.

Er is echter een verschil: De gelukzaligen verwerven *niets nieuws* en zijn enkel in de steeds nieuwe Vreugde van hun Schepper. De gelukkige pelgrim-ziel op aarde die in onze Wil leeft, is echter *altijd bezig met nieuwe veroveringen te doen*.

De mens die onze Wil niet doet en die niet in Hem leeft, heeft zich vervreemd van de hemelse Familie. Hij kent de Bezittingen van zijn hemelse Vader niet. En hij vangt nauwelijks de druppels op van de Liefde en de Bezittingen van zijn Schepper.

Hij maakt zich tot een onwettig kind, dat geen recht heeft op de bezittingen van zijn Goddelijke Vader.

Alleen mijn Wil geeft hem het recht van kindschap, en de vrijheid om in het huis van zijn hemelse Vader te nemen wat hij wil.

De ziel die in onze Wil leeft, is als de bloem die aan de plant blijft. Haar moeder, de aarde, voelt de plicht om:

- de wortels van de bloem een plaats te geven in haar eigen huis,
- haar te voeden met de vitale sappen die zij bezit,

- haar bloot te stellen aan de zonnestralen om haar kleur te geven. En zij wacht op de dauw van de nacht om ervoor te zorgen dat haar bloem bestand is tegen de hitte van de zonnestralen en zich kan ontwikkelen en de meest intense en mooiste geuren kan krijgen. Wij kunnen dus zeggen dat moeder-Aarde het voedsel en het leven van de bloem is.

Zo is ook de ziel die in onze Wil leeft. Wij moeten haar een plaats geven in ons huis. En meer dan een moeder, moeten Wij haar voeden, haar laten groeien en haar zoveel Genade geven dat ze het vurige Licht van de onmetelijkheid van onze Wil kan verdragen en daarin kan blijven staan.

Degene die onze Wil niet doet en niet in Hem leeft, is als een bloem die geplukt is en in een vaas gezet wordt. Arme bloem, ze heeft haar moeder reeds verloren, die haar met zoveel liefde voedde, haar in de zon zette om haar te verwarmen en haar kleur te geven.

Hoewel er water in de vaas staat, is dit haar niet door haar moeder gegeven. Het is het dus geen voedzaam water. Zelfs als de bloem in de vaas bewaard wordt, zal zij verwelken en sterven.

Zo is de ziel zonder onze Wil. Zij mist:

- de goddelijke Moeder die haar voortgebracht heeft.
- de voedende en vruchtbare kracht.
- de moederlijke warmte die haar verwarmt en met haar licht de schoonheid geeft om haar mooi en stralend te maken.

Arme mens, hij is zonder de tederheid en de liefde van Degene die hem het leven geschonken heeft. Hij zal in zijn ballingschap opgroeien zonder schoonheid en zonder echte kracht!

(5) Daarna ging ik rond in de Goddelijke Wil om alle daden van de mensen te vinden om er mijn **"ik bemin U"** op te drukken en om in elke daad, het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde af te smeken.

Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

(6) "Mijn dochter, wanneer mijn Goddelijke Wil wordt aanroepen in de daad van de mensen, neemt Hij de hardheid van de menselijke wil weg, verzacht Hij zijn wegen, onderdrukt Hij zijn gewelddadigheid.

En met zijn Licht verwarmt Hij de werken die verdoofd zijn door de koude van de menselijke wil.

De ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, bereidt inderdaad voor de menselijke generaties de voorafgaande Genade voor, om Hem aan hen bekend te maken. En elk van haar handelingen in Hem, vormt een opgaande trede – eerst voor haarzelf en dan voor alle mensen – naar de Kennis van het Allerhoogste Fiat.

Mijn Goddelijke Wil geeft inderdaad aan een ziel in Hem leeft, de moederlijke deugden en de taak om de functie van een ware moeder voor God en voor de mensen te zijn.

Je ziet dus hoezeer jouw daden in mijn Wil nodig zijn om de lange trap die naar hoogten van de Hemel leidt, te vormen.

Zo kan mijn Wil als het ware, met zijn eigen Goddelijke Kracht gedwongen worden, om zijn Fiat op aarde te laten neerdalen en er zijn Koninkrijk te vormen.

En op deze trap zal Hij de eerste mensen vinden die Hem willen ontvangen en die Hem onder hen willen laten regeren.

Zonder trap kan je niet naar boven gaan. Het is dus noodzakelijk dat één ziel hem bouwt, zodat ook anderen naar boven kunnen gaan.

En opdat deze ziel daartoe bereid zou zijn, moeten Wij haar de rol geven van een moeder, die de mensen bemint als haar eigen kinderen, die haar door mijn Goddelijke Wil gegeven zijn.

Zij moet bereid zijn om deze opdracht te aanvaarden, zich geen moeite noch offers te sparen, en indien nodig, zelfs haar eigen leven te geven, uit liefde voor deze kinderen.

Veel meer dan door haar de rol van moeder te geven, schenkt mijn Goddelijke Wil de ziel Moeder- liefde en Hij laat haar deze kinderen in haar hart voelen. Hij schenkt haar goddelijke en menselijke tederheid om God en de mens voor zich te winnen en hen met elkaar te verenigen, zodat zij zijn Goddelijke Wil vervullen.

Er is geen grotere eer die Wij een mens kunnen geven dan het moederschap. Moederschap is de draagster van het voortbrengen van het leven. Wij schenken haar de genade om ons uitverkoren volk te vormen.

En ook al betekent moederschap pijn, toch zal zij de volkomen goddelijke Vreugde voelen, wanneer zij de kinderen van mijn Wil uit die pijn ziet voortkomen.

Herhaal dus altijd jouw daden en trek je niet terug.
Terugdeinzen is iets voor lafaards, luiaards en de wispelturigen.
Het is niet voor sterken en zeker niet voor de kinderen van mijn Wil.

30-15- 30 januari 1932 – De Goddelijke Wil: Spion, Bewaker, Moeder en Koning. Zijn Adem vormt in de ziel de bewaarplaats van Liefde om daarin zijn Waarheden te bewaren. Extase van liefde van de Schepper, Voedsel dat Hij aan zijn gaven geeft.

(1) Ik volgde de Handelingen van het Goddelijke Fiat.
Het leek mij dat in elk van zijn Handelingen die ik volgde, Hij zijn Adem van Liefde voor mij voorbereidde. Hij was in Hem en Hij wilde Hem uit Zichzelf naar buiten brengen, om Hem in mijn kleine ziel gevangen te houden.

Ik voelde zijn Liefde en ik stuurde vanuit Zijn Liefde, mijn eigen liefde naar Hem die mij zozeer beminde.

En ik verlangde naar zijn nieuwe Adem van Liefde, om met nog intensere genegenheid tegen Hem te zeggen: ‘ik bemin U.’

Het leek mij dat het verlangen van de Goddelijke Wil, om bemind te worden, zo groot is, dat Hij een dosis van zijn Liefde in de ziel plaatst, om bemind te worden. En dan wacht Hij tot Hij de liefde van de ziel ontvangt om tegen haar te kunnen zeggen: “*wat ben Ik blij dat je Mij bemint!*”

Ik dacht hieraan toen mijn geliefde Jezus mij een bezoekje bracht.

Hij zei mij:

(2) Mijn dochter, je moet weten dat onze Liefde ongelooflijk is. Onze Goddelijke Wil bespioneert de mens en slaat hem gade, om te weten wanneer hij klaar is om zijn ingehouden Liefdesadem te ontvangen.

Want Hij weet dat de mens niet over een grote hoeveelheid Goddelijke Liefde beschikt. Hij beschikt enkel over het Deeltje van de oneindige Liefde, waarmee hij geschapen is.

Als dit niet onderhouden is, is het als vuur dat smeult onder de as.
En als er wel vuur is, bedekt de as het zodanig, dat je de warmte
ervan niet eens voelt.

Wij willen geen menselijke liefde. Daarom gebruikt onze Wil
liefdesstrategieën: Hij bespioneert de ziel, om de gesteltenis te
kennen, en als het gunstig is, dan blaast Hij.

Dan verspreidt zijn Adem, als een zacht briesje, de as die de
menselijke wil gevormd heeft. Het Deeltje van onze Oneindige Liefde
komt dan terug tot leven en ontvlamt.

Mijn Goddelijke Wil blijft dan blazen en voegt Goddelijke Liefde toe.
De ziel voelt zich bevrijd en verwarmd. Zij voelt deze hernieuwde
Liefde. Vanuit het Deeltje van oneindige Liefde dat zij bezit, bemint zij
Ons en geeft zij Ons onze Goddelijke Liefde als de hare.

Je moet weten dat de Liefde van mijn Goddelijke Wil zo groot is
dat Hij alle middelen gebruikt.

Hij wordt een spion en Hij fluistert haar toe.

Als een moeder houdt Hij haar in zijn armen,

als een wachter waakt Hij over haar,

als een koningin regeert Hij over haar,

als een zon verlicht Hij haar en gaat Hij zelfs zo ver dat Hij haar dient.

Wanneer mijn Wil zijn Kennis, zijn Waarheden, en zelfs één van zijn
Woorden, in jou wil neerleggen, wat doet Hij dan?

Hij blaast zijn briesje van Liefde en Licht in jou, om zijn Waarheden te
leggen in de kleine Heuvel van Liefde, die Hij in jou gevormd heeft.

Dan vertrouwt Hij zijn Waarheden en zijn Licht aan deze Heuvel van
Liefde en Licht toe. Hij weet dat alleen zijn Liefde het ware verlangen
heeft om hen te bewaren en om je te stimuleren, zodat zij niet
verborgen blijven in jou.

Oh! Als die Heuvel van mijn Liefde er niet was, die alle Kennis van
mijn Fiat bevat, hoeveel dingen zouden dan verborgen gebleven zijn
in je ziel, zonder dat iemand daar ooit iets van zou weten.

Dat is de reden waarom mijn Wil je eerst zijn Waarheden moet

openbaren. Hij is rondom jou. Hij is bezig met je voor te bereiden en deze nieuwe Liefde in jou te leggen, om zo een nieuwe Heuvel te vormen, om zijn Waarheden veilig te stellen in de Schatkist van zijn Goddelijke Liefde.

Het feit dat Hij jou met zoveel Liefde in zijn Daden verwacht, is slechts een voorwendsel, een extra gelegenheid, die Wij gebruiken. Wij zoeken in jou het ontbrekend punt of komma, om je te vervullen met een nieuwe Liefde, een nieuwe Genade.

Maar het is vooral omdat Wij je gezelschap willen, want Wij kunnen niet zijn zonder degene die in onze Wil wil leven. Hijzelf brengt je in onze Armen, in onze Daden, zodat je bij Ons blijft en deelneemt aan alles wat Wij doen

(3) Daarna vervolgde ik mijn rondgang langsheen de Daden van de Goddelijke Wil. Toen ik bij **de schepping van de mens** kwam, bleef ik ter plaatse om er getuige van te zijn. *Met hoeveel Liefde is de mens door de goddelijke Schepper geschapen!*

*Mijn allergrootste Goed, **Jezus, voegde eraan toe:***

(4) “Kleine dochter van mijn Wil, Wij voelen Ons geroepen om onze onuitsprekelijke en oneindige geheimen te vertellen aan de kleintjes. Wij willen jou ons verhaal vertellen
Veel meer nog, Wij willen hen laten zien waar hun oorsprong ligt, zodat zij met eigen ogen kunnen zien met hoeveel Liefde Wij hun kleinheid bemind hebben en blijven beminnen.

Zij waren immers reeds aanwezig bij de schepping van de mens, in Ons. Wij vertellen je dit om je te laten feest vieren en samen met Ons de plechtige Daad van zijn Schepping te vieren.

Welnu, je moet weten dat tijdens de Schepping van de mens ons Allerhoogste Wezen in diepe extase verkeerde. Onze Liefde verrukte Ons en ons Fiat deed ons handelen met zijn Scheppende Kracht.

Het is **in deze Liefdes - extase dat uit Ons voortkwamen:**

- de Gaven, de Genaden, de Deugden,
- de Schoonheden, de Heiligheid, enz.,

waarmee Wij de mens moesten begiftigen en verrijken.

Onze Liefde was niet tevreden vooraleer Zij, buiten Ons, alles in orde gebracht had wat moest dienen om aan elk van hen, de verscheidenheid van Heiligheid, Schoonheid en Gaven te schenken, zodat ieder het Beeld van zijn Schepper kon zijn.

Al deze erfenissen en rijkdommen staan al ter beschikking van elke mens. Zozeer zelfs dat elke mens bij zijn geboorte al de bruidsschat bezit, die God bij de schepping van de mens uit Zichzelf voortgebracht heeft.

Maar hoevelen zijn zich hiervan niet bewust en maken geen gebruik van de rechten die God hen gegeven heeft!
En hoewel zij rijk zijn, leven zij arm en zo ver verwijderd van de ware Heiligheid, alsof ze geen wezens zijn die voortkomen uit de driemaal Heilige God, die alleen maar heilige, mooie en gelukkige mensen kan maken, gelijk aan Hemzelf.

Maar de eeuwen zullen niet eindigen, noch zal de laatste dag komen, vooraleer alles wat Wij in onze extase van Liefde voortgebracht hebben, door de mensen opgenomen wordt.
Je kan immers zeggen dat er maar zeer weinig aangenomen is van wat Wij hun ter beschikking gesteld hebben.

Lieve dochter, luister naar nog een andere uiting van onze vurige Liefde: toen Wij onze Gaven, Genaden en Geschenken buiten Ons brachten, hebben Wij hen niet van Ons losgemaakt.

Zij zijn buiten Ons gebracht, ja, maar zij blijven onlosmakelijk met Ons verbonden. Zo kon de mens, door onze Gaven te ontvangen, die van Ons niet konden losgemaakt worden, voortdurend Voedsel ontvangen om onze Gaven, onze Heiligheid, onze Schoonheid, onze Genaden te voeden.

Zo zijn wij voortdurend bezig om bij de mens te blijven,
- soms om hem het Voedsel te geven dat onze Heiligheid zal voeden,
- dan weer om het Voedsel te geven dat onze Kracht zal voeden,
- soms het speciale Voedsel dat onze Schoonheid voedt.

Kortom, Wij blijven dicht bij de mens. Wij blijven altijd bezig om hem de verschillende voedingsmiddelen te geven, voor elke Gave die Wij hem gegeven hebben.

Dit dient om onze Gaven te behouden, te laten groeien en te bekronen. En met Ons blijft de gelukkige mens gekroond met onze Gaven en in onze eigen Geschenken.

Het geven van een Geschenk aan de mens, dient dus om Ons aan hem te binden. Dit is niet enkel om hem te voeden.

Wij geven hem ook ons Werk, onze Onafscheidelijkheid en ons eigen Leven als onderpand.

Als Wij onze gelijkenis willen, moeten Wij ons Leven geven om onze gelijkenis in hem te kunnen voortbrengen. En dat doen Wij graag.

Onze Liefde herhaalt voor Ons onze extase en doet Ons alles geven om Ons de kleinheid van de mens te laten aanvaarden, die toch van Ons is en die uit Ons voortgekomen is.

Hieruit kan je begrijpen welke zorg Wij dragen, hoe groot onze extase van Liefde is, wanneer Wij, niet een geschenk, maar *onze Wil Zelf geven, als het Leven van de mens*. Onze geschenken voeden is één ding, *onze Wil voeden is iets anders*.

Door de kracht van onze Wil verrukt de ziel Ons reeds onophoudelijk, en Wij zijn voortdurend in een extase van Liefde.

In deze extase doen Wij niets anders dan onze Liefde uitstorten in stromen, in zeeën van Licht en onbeschrijfelijke Genade.

Niets wordt met mate gegeven. Wij moeten immers niet alleen onze Wil in de ziel voeden, maar onze Wil ook omringen en eren met goddelijke Eerbewijzen. Mijn dochter, wees daarom aandachtig! Laat niets menselijks uit je voortkomen, zodat ook jij mijn Wil in jou kunt eren met Goddelijke Daden.

30-16- 6 februari 1932 – God voedt de mens, die in de Goddelijke Wil leeft, op met Goddelijke Eigenschappen en Goddelijke Manieren. De race in het Fiat. De Daden die in mijn Wil verricht worden, worden op de eeuwige weegschaal gelegd en in veiligheid gebracht in de Goddelijke Bank.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil duurt verder. Ik voel me altijd als een klein atoompje dat heen en weer gaat in zijn Daden, om daarin mijn Leven te vinden en ook het Zijne.

En mijn atoompje blijft maar rennen en rennen.
Want ik voel de extreme behoefte om het Leven te vinden in het Fiat!
Anders heb ik het gevoel dat ik niet kan leven zonder zijn Leven.
Zonder zijn Daden heb ik het gevoel dat ik aan het vasten ben.
En dus moet ik me haasten om Leven en Voedsel te vinden.

Sterker nog, de Goddelijke Wil wacht op mij met een onbeschrijfelijke Liefde in zijn Daden, om het voedsel voor zijn kleine dochter klaar te maken. Mijn geest verloor zich in zijn Licht.

Toen bracht mijn lieve, hemelse Leraar Jezus een bezoekje aan zijn kleine dochter. **Hij zei mij:**

(2) "Gezegende dochter, hoe mooi is jouw race in Onze Wil!
En ook al ben je maar een klein atoompje, Wij kunnen je opvoeden zoals Wij dat willen. Wij kunnen kleintjes opvoeden om Onze trekken te hebben en op Ons te gelijken. Wij leren onze Goddelijke Manieren en onze Hemelse Wetenschap, zodanig, dat zij de ruwe manieren en de onwetendheid van de menselijke wil vergeet.

Volwassenen zijn al gevormd, en Wij kunnen weinig of niets veranderen. Bovendien zijn zij gewend om als volwassenen te leven, volgens de menselijke wil. En er zijn wonderen nodig om slechte gewoonten te vernietigen, als dat al mogelijk is!

Met kleintjes is het voor Ons echter gemakkelijk. *Het kost Ons niet veel moeite* omdat ze geen diepgewortelde gewoontes hebben. Zij hebben hooguit een paar vluchtige, voorbijgaande impulsen. Eén klein woord van Ons, één ademtocht van Ons licht, is genoeg opdat het kleintje het zich niet meer herinnert.

Blijf dus altijd klein als je wil dat Mijn Goddelijke Wil als je ware Moeder optreedt en je opvoedt, zodat alles zowel tot Onze glorie als tot de jouwe mag zijn.

Je moet echter weten dat een voortdurend herhaalde handeling een gewoonte vormt. *Een handeling die nooit ophoudt, is alleen mogelijk voor het Opperwezen.* Als de mens zich in het bezit voelt van een Handeling die zich steeds herhaalt, betekent dit, dat God zijn Leven en zijn Weg in deze handeling gelegd heeft. Een voortdurende Handeling is een Goddelijk Leven en een

Goddelijke Daad. Alleen de mens die in mijn Goddelijke Wil leeft, kan de Macht, de Deugd, de wonderbare Kracht van een Daad die nooit ophoudt, in zich voelen.

Omdat hij door Ons opgevoed is, is het niet gemakkelijk voor hem om onze Wegen te verlaten en om het Leven en de voortdurende Handelingen van Degene die hem opgevoed heeft, niet in zich te voelen.

Dit is de reden:

- *waarom jij rent* en je altijd een extreme behoefte voelt om Ons Leven en het jouwe te vinden in het Fiat, in zijn Handelingen, en
- *waarom Wij in jou rennen* om aanwezig te zijn in onze onophoudelijke Handelingen in jou.

In deze race rennen Wij samen. Onze Daden die *in jou* zijn, hebben een gemeenschappelijk Leven met onze Daden die *buiten jou* zijn.

En terwijl Wij rennen, ren je met Ons mee.

Zo kunnen onze Handelingen die in jou zijn, één leven leiden met onze Handelingen buiten jou.

En net zoals jij een extreme behoefte voelt, zo voelen Wij ook een extreme behoefte in Liefde om jouw kleinheid rond te laten gaan in alle Handelingen van ons Fiat.

Aangezien je niet in staat bent om hen allemaal in jezelf in te sluiten, kan je dan toch in hen rondgaan en zoveel mogelijk aan hen deelnemen.

*Dus ren – ren altijd. Sterker nog, **Ik zeg je**: “Laten Wij altijd rennen! Want Ik kan de ziel geen grotere Genade schenken dan haar in zichzelf de Kracht van een voortdurende Handeling te laten voelen.”*

(3) Daarna bleef ik de Daden van de Goddelijke Wil volgen
Mijn geliefde **Jezus voegde eraan toe**:

(4) "Mijn dochter, telkens je een handeling verricht in de Daad van mijn Goddelijke Wil, smeed je een nieuwe band in mijn Wil, en blijf je bevestigd, even vaak als het aantal handelingen die je in het Goddelijk Fiat verricht. En de Goddelijke Wil blijft even vaak in jou bevestigd.

En voor elke band en bevestiging die je maakt, breidt mijn Wil zijn Zeeën uit rondom jou. En als bevestiging verzegelt Hij je met één van zijn Waarheden, één van zijn Parels van Kennis, en openbaart Hij je nog een graad van de Waarde die mijn Wil bevat.

Maar weet je wat deze extra Banden, Bevestigingen, Waarheden, Parels van Kennis en deze grootste Waarden die je leert kennen, in je ziel doen? *Zij laten het Leven van mijn Wil in jou groeien.*

Niet alleen dat, maar door jouw daden te herhalen, zullen ze evenveel extra graden van Waarde toevoegen als de graden van Kennis die je verworven hebt.

Jouw daden worden op de weegschaal van de goddelijke Waarde gelegd. Zij zijn evenveel waard als je hebt leren kennen en hebben evenveel waarde als door Ons in je daad gelegd is.

Dus je daad van gisteren, als je die vandaag herhaalt, heeft niet dezelfde waarde als gisteren. Hij heeft de nieuwe Waarde verworven die Wij bekend gemaakt hebben.

Door het herhalen van hun daden, vergezeld van nieuwe Waarheden en Kennis, verwerven zielen inderdaad elke dag steeds meer nieuwe graden van oneindige en steeds groeiende waarde.

Wij plaatsen de daden die een ziel in onze Wil gedaan heeft op onze eeuwige Weegschaal, om hen het gewicht van een oneindige Waarde te geven. Wij bewaren hen echter ook in onze Goddelijke Bank, om hen honderdvoudig terug te geven.

Dus telkens je je daden herhaalt, leg je je kleine muntjes in onze Goddelijke Bank. En zo verwerf je evenveel extra rechten om nog meer van Ons te ontvangen.

Zo zie je hoe ver de uitstorting van Onze liefde reikt!

Het gaat zover dat Wij Onszelf schuldenaar van de ziel willen maken, door de kleine muntjes van haar daden in onze immense Schatkamer te ontvangen.

Wij bezitten inderdaad zo veel, maar toch houden Wij er enorm van om haar kleine muntjes te ontvangen, om haar het recht te geven om uit onze eigen Voorraad te ontvangen.

Onze Liefde wil in wisselwerking staan met de ziel, koste wat het kost. Zij wil een voortdurende relatie met haar hebben, en dit door te geven en misschien zelfs door te verliezen. Hoe vaak laten Wij haar zovele van onze wonderbare dingen zien, omdat Wij aan haar willen geven.

We willen haar laten voelen hoe zoet en krachtig ons Woord is. Zij toont zich koel, onverschillig, als zij Ons al niet de rug toekeert. En onze liefde blijft als verslagen achter, door de menselijke ondankbaarheid.

Maar onze kleine dochter zal dat nooit doen, nietwaar!
Jouw kleinheid doet je de extreme behoefte voelen aan je Jezus, aan zijn liefde en aan zijn Wil. Fiat!!!

30-17- 10 februari 1932 – Het Werk van God in de ziel die leeft in de Goddelijke Wil. God en de mens ademen samen. Jezus wacht tot de mens Hem vraagt om deel te nemen aan zijn Werken.

(1) Mijn lieve Jezus, door zijn betoverende Kracht, trekt mij altijd naar zijn aanbiddelijke Wil, om mij, langsheen de veelheid van zijn Werken te leiden. Zij lijken op mij te wachten om mij iets extra's te geven, bovenop wat ze mij al gegeven hebben.

Ik ben verrast door zoveel Goddelijke Goedheid en Vrijgevigheid.

Om in mij een grotere liefde te doen ontstaan en een groter verlangen, om de Daden van de Goddelijke Wil te volgen,

zei mijn geliefde Jezus mij:

(2) "Gezegende dochter van mijn Wil, telkens wanneer je je in Hem verheft om je te verenigen met elk van zijn Daden en telkens je je jouw handeling verenigt met de Zijne, rijst een Goddelijke Daad op. En Hij schenkt je een graad van Genade, Liefde en Heiligheid, een graad van Goddelijk Leven en Goddelijke Glorie.

Deze graden samen vormen de noodzakelijke substantie om het Goddelijke Leven in de mens te vormen.

De ene vormt de Hartslag, de andere vormt het Woord, een derde vormt het Oog, een vierde de Schoonheid en een vijfde vormt de Heiligheid van God in de diepten van de ziel.

Onze Daden komen tot stand naarmate de mens dichterbij komt, om te kunnengeven wat zij bezitten. Zij wachten ongeduldig op hem om naar buiten te komen en hun goddelijke Uitstortingen te vormen. Zij willen hen neerleggen en herhalen in de daden van de mens.

Degene die zich verenigt met de Daden van de Goddelijke Wil, geeft Ons kansen om te werken, maar met welk doel?

*Wij willen door ons Werk **ons Leven vormen in de mens.***

Je moet weten dat het mens, door zich te versmelten in onze Goddelijke Wil, alles achterlaat en zich reduceert tot zijn 'niets'.

Dit 'niets' herkent zijn Schepper. De Schepper herkent het 'niets', dat zich niet van zijn Licht afgescheiden heeft. Hij herkent niet het 'niets', dat vol zit met dingen, die niet van Hem zijn.

Als Hij in de mens het 'niets' vindt , vult Hij hem met zijn Alles.

Dat is wat het betekent **om in mijn Wil te leven**: jezelf van alles ontdoen. En licht als een veertje in de Schoot van de hemelse Vader vliegen, zodat dit 'niets' het Leven ontvangt van Hem die het geschapen heeft.

Onze Wil is ons Leven en ons Voedsel.

Wij hebben geen materieel voedsel nodig. Onze Wil geeft Ons het Voedsel van zijn heilige Werken.

De mens is één van onze Werken. Daarom willen Wij in hem, onze Wil als Leven vinden. Zo dient niet alleen hij, maar ook al zijn werken, Ons als voedsel. In ruil daarvoor geven Wij hem ons Voedsel.

Het feit dat Wij elkaar voeden met hetzelfde Voedsel, creëert harmonie tussen God en de mens. Deze harmonie brengt vrede, het delen van bezittingen en onafscheidelijkheid voort.

Het lijkt dat de Goddelijke Adem in de mens blaast en dat de adem van de mens in God blaast. Zij verenigen zich zodanig dat zij het gevoel hebben, dat de Adem van de Eén één is met die van de andere. Op dat moment vindt de eenheid van de Wil, van Liefde, van Werken, plaats.

Wij voelen dat de Adem die Wij bij de schepping in de mens gelegd hebben en die hij afgesneden heeft door zijn eigen wil te doen, in de mens herboren wordt.

Onze Wil bezit de kracht om in de mens te herstellen wat hij door de zonde verloren heeft. En Hij kan de mens, die uit onze scheppende Handen voortgekomen is, herordenen.

(3) Daarna deed ik mijn rondgang doorheen de Schepping en de Verlossing. **Mijn Koning Jezus voegde eraan toe:**

(4) "Mijn dochter, als onze Werken niet herkend worden als Werken, die gedaan zijn uit Liefde voor de mens, lijden zij onder het afgezonderd zijn.

Er was geen andere reden om zulke wonderbare Werken in de Schepping te volbrengen, dan enkel om hen aan de mens te schenken, als getuigenissen van onze Liefde. Wij hadden hen nodig. Alles werd gedaan uit een immense Liefde voor de mens.

Maar onze Liefde wordt niet in elk geschapen ding herkend. Onze Werken blijven alleen, zonder gezelschap, zonder eerbetoon en alsof ze afgescheiden zijn van de mens.

Zo zijn de hemel, de zon en de andere geschapen dingen alleen. *Wat Ik gedaan heb in de Verlossing, mijn Werken, mijn Lijden, mijn Tranen en al het andere, blijft geïsoleerd.*

En wie vormt het gezelschap van onze Werken?

Het is de mens die hen herkent, die er zijn rondgang in maakt en daarin onze voor haar kloppende Liefde vindt en die een gezelschap vormt voor mijn Wil, die verlangt om Liefde te geven en te ontvangen.

Wanneer je in mijn Wil rondgaat om onze Werken te vinden, onze Liefde te herkennen en er de jouwe in te leggen, voel Ik me zo aangetrokken, dat Ik bijna in elk van mijn Werken op jou wacht, om jouw gezelschap te hebben, als mijn gevolg.

Ik voel Mij beloond voor alles wat Ik gedaan en geleden heb.

Wanneer je soms laat bent, wacht ik.

En Ik houd de wacht in mijn Werken, om te zien wanneer je komt om Mij de vreugde van je gezelschap te schenken.

Wees daarom aandachtig en laat Mij niet wachten.

30-18- 16 februari 1932 – Het Oneindige heeft geen plaats in daden die zonder de Goddelijke Wil verricht worden. Je moet alles doen wat je kan en dan wachten tot het Koninkrijk van de Goddelijke Wil komt. Daden die in mijn Wil verricht worden, gaan naar de Hemel, als eigendom van het Hemels Vaderland.

(1) Ik zette mijn daden in de Goddelijke Wil verder om al zijn Daden te vinden en hen te verenigen, zodat ik kon zeggen: "Ik doe wat Hij doet." Oh, wat een geluk om te denken dat ik doe wat de Goddelijke Wil doet. Mijn lieve Jezus bezocht zijn kleine dochter. Hij zei mij:

(2) Mijn lieve dochter, als je eens wist hoe leeg de mens is wanneer hij niet vervuld is van mijn Wil. In zijn handeling ontbreekt dan immers de volheid van de Heiligheid en de volheid van het Oneindige. En omdat het Oneindige ontbreekt, zien Wij daarin een afgrond van leegte, die enkel het Oneindige kan vullen. Want de mens is in al zijn daden gemaakt voor het Oneindige.

Wanneer mijn Wil in zijn daden stroomt, brengt Hij er het Oneindige in. En Wij zien zijn handeling vervuld van Licht, omdat mijn Wil hem in zijn Boezem van Licht houdt. En Hij maakt de handeling volledig door het Oneindige erin te plaatsen.

Maar wanneer mijn Wil niet in de handeling van de mens komt als Leven, Begin, Middel en Einde, is die daad leeg. En niets kan de afgrond van deze leegte vullen.

En als Wij daarin de zonde vinden, kunnen Wij in deze daad een afgrond van duisternis en ellende zien die je doet huiveren.

Maar, mijn dochter, hoeveel zijn er in de loop der eeuwen van deze handelingen geweest die leeg zijn van het oneindige! Het oneindige werd door de menselijke handeling afgewezen.

Mijn Wil heeft recht op elke handeling van de mens. Om te komen heersen, wil Hij een mens, die in Hem leeft en die al deze lege handelingen opspoort, om mijn Wil te smeken, aan te sporen, om het Oneindige in elke daad te leggen, zodat de

Goddelijke Wil zijn eigen Daad in elk van deze daden kan herkennen en zijn Heerschappij volledig kan maken.

Ook voor handelingen uit het verleden, is het voor wie in mijn Wil leeft, altijd mogelijk om iets te doen en te herstellen. Mijn Wil bezit immers de kracht om alles opnieuw te doen en te herstellen, op voorwaarde dat Hij een mens vindt die zich hiervoor leent.

Aangezien het gaat om daden van de mens, die zonder mijn Wil verricht zijn, is een andere mens nodig, die verenigd is met mijn Wil. Hij kan alles herstellen en opnieuw ordenen.

Mijn dochter, daarom heb Ik je al eerder gezegd en **herhaal Ik nu nogmaals**: "Laten wij alles doen wat nodig is om de Goddelijke Wil bekend te maken en te laten heersen."

Van onze kant mag niets ontbreken: gebeden, het offer van ons leven, alle handelingen van de mensen als het ware in onze hand nemen om Hem op te roepen iets van Zichzelf te plaatsen.

Zo zullen er Mijn "*Ik bemin je*" en het jouwe, mijn Smeekgebed en het jouwe zijn, **die uitroepen**: "*Wij willen de Goddelijke Wil.*"

Dan zullen de hele Schepping en alle handelingen omhuld worden door de Goddelijke Wil. En de Goddelijke Wil zal zich van overal geroepen voelen, door elke handeling van de mens en door elk geschapen ding. Jij en Ik hebben immers de oproep gedaan in elk ding en in elke handeling, zelfs ten koste van het offer van ons leven, opdat de Goddelijke Wil zou komen en heersen.

Dit zal een Kracht zijn voor de Troon van God, een magnetische Kracht, een onweerstaanbare aantrekkingskracht: al deze daden roepen samen uit, dat zij willen dat de Goddelijke Wil onder de mensen gaat heersen. Maar wie roept dit uit? Het zijn Ik en de kleine dochter van mijn Wil! Dan zal mijn Wil, in vervoering, neerdalen om te heersen.

Daarom zijn jouw rondgangen in de Schepping, in mijn eigen Daden, in de Daden van onze Hemelse Moeder nodig, om onze eigen Goddelijke Daden in te zetten voor een zo heilig Koninkrijk, om hen in de daden van te mensen te plaatsen en hieraan toe te voegen wat hen ontbreekt,

Maar allen moeten één stem hebben, of dat nu direct is, of indirect via één mens die het offer wil brengen om de bemiddelaar en hersteller te zijn, om te bekomen dat mijn Wil onder de generaties gaat heersen.

Daarom zijn de handelingen die Ik jou laat doen – en die Ik Zelf met jou doe – noodzakelijke handelingen, voorbereidingen, vorming, rijkdom en nodig kapitaal.

Wanneer Wij, zowel van mijn Kant als van jouw kant, alles hebben gedaan hebben wat nodig is, om ervoor te zorgen dat er niets meer ontbreekt, **kunnen Wij zeggen**:

"Wij hebben alles gedaan en er valt niets meer te doen van onze kant", zoals Ik in de Verlossing gezegd heb:

Ik heb alles gedaan voor de Verlossing van de mens.
Mijn Liefde weet niet meer wat ze nog kan bedenken om hem in veiligheid te brengen". En Ik ben naar de Hemel vertrokken in afwachting dat de mens het Goede zou aannemen dat Ik met het Offer van mijn Leven gevormd en gegeven heb.

Dus wanneer er niets anders meer te doen valt voor het Koninkrijk van mijn Wil op aarde, zal ook jij naar de Hemel kunnen komen en in het hemelse Vaderland wachten tot de mens de rijkdom, het kapitaal, het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat, dat daar al gevormd zal zijn, zal aannemen.

Daarom **zeg Ik je steeds weer**: *"Wees aandachtig.*

Laat niets achterwege, laten Wij ons deel doen tot er niets anders te doen valt. De omstandigheden, de gebeurtenissen, de dingen, de verscheidenheid van de mensen zullen de rest doen.

En aangezien dit Koninkrijk dan al gevormd is, zal het uit zichzelf tevoorschijn komen en zijn Rijk vestigen.

Eén ding is nodig: *meer offers om het te vormen*, zodat het spoedig kan naar buiten komen. Maar om het te vormen, is het noodzakelijk dat iemand zijn eigen leven geeft en het offer van een opgeofferde wil, door voortdurende daden in mijn Wil te volbrengen."

Daarna zweeg Jezus. **Hij vervolgde**:

(3) "Mijn dochter, je moet weten dat elke handeling van de mens zijn plaats heeft rondom God. Net zoals elke ster zijn plaats heeft aan het hemelgewelf, zo heeft elk van zijn daden zijn plaats.

Welke zijn nu de daden die vertrekken via de koninklijke Weg als eigendom van het Hemelse Vaderland, de meest eervolle plaatsen innemen en goddelijke Glorie geven aan hun Schepper?

Het zijn de daden die verricht worden in mijn Wil.

Wanneer één van deze daden de aarde verlaat, buigen zelfs de Hemelen zich. Alle zaligen gaan deze daad tegemoet en begeleiden hem naar zijn ereplaats rond de Allerhoogste Troon.

In die daad voelen zij zich allen verheerlijkt. De eeuwige Wil heeft immers gezegevierd in deze daad de mens en Hij heeft er zijn Goddelijke Daad in gelegd.

De handelingen die niet verricht zijn in mijn Wil, zelfs de goede, gaan niet via de koninklijke Weg.

Zij nemen kronkelige wegen en maken een zeer lange tussenstop, in het vagevuur gaan, waar ze wachten op de mens om door het vuur gezuiverd te worden. Wanneer ze klaar zijn met hun zuivering, vertrekken ze naar de Hemel, om daar hun plaats in te nemen, niet onder de hoge rangen, maar in de lagere rangen.

Zie je het grote verschil?

Voor de eerste daden geldt dat, zodra de daad is verricht, Hij niet bij de mens blijft. Want omdat Hij aan de Hemel toebehoort, kan Hij niet op aarde blijven. En dus vliegt Hij onmiddellijk naar het Vaderland

Bovendien eisen alle Engelen en alle Heiligen de daad die door de Goddelijke Wil gevormd is op als hun eigendom.

Want alles wat voortkomt uit mijn Wil, zowel op aarde als in de Hemel, is eigendom van het hemelse Vaderland.

Daarom wordt de kleinste daad van mijn Wil door de hele Hemel opgeëist. Want elke daad is een bron van vreugde en gelukzaligheid die hun toebehoort.

Voor de mens die niet in mijn Wil handelt, geldt het tegenovergestelde.

30-19- 24 februari 1932 – Voortdurende wedergeboorte van de mens in de Goddelijke Wil. De mens wordt de beschermer van de Goddelijke Werken.

(1) Ik ben altijd in de armen van de Goddelijke Wil, die mij beter dan een moeder in zijn armen houdt, omringd door zijn Licht om mij te doordringen van het Leven van de Hemel.

Het lijkt mij dat Hij mij al zijn aandacht schenkt, om de grote Glorie te hebben van een dochter te bezitten

- die geheel uit Goddelijke Wil bestaat,
- die geen ander voedsel tot zich genomen heeft,
- die geen andere wetenschap kent, geen wetten, smaken of genoegens kent dan zijn Wil.

Om mij bezig te houden en mij van alles af te leiden, verrast Hij mij zo vaak. Hij zegt mij zoveel mooie dingen, de ene nog mooier dan de andere. Maar het zijn altijd dingen, die ervoor zorgen dat mijn arme geest verrukt is en ondergedompeld blijft in zijn armen van Licht.

En hoewel zijn Daden naar buiten gekomen zijn, bevat Hij nog steeds alles wat Hij heeft gedaan in Zichzelf.

Het is zo dat, als wij *in zijn Wil* kijken, wij daar een Eén Daad vinden. Als we *naar buiten* kijken, vinden we echter ontelbare Werken en Daden die onmogelijk te tellen zijn.

Ik voelde in de Goddelijke Wil het begin van mijn bestaan, alsof ik op het punt stond om aan het licht te komen. Ik was verrast.

Mijn geliefde Jezus bracht mij een kort bezoekje. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, je wordt geboren en herboren in mijn Wil. Telkens je jezelf met volledige kennis overgeeft in zijn Armen van Licht en daar binnenin blijft, word je terug in Hem herboren. En elke hergeboorte is mooier en indrukwekkender dan de vorige.

Daarom heb Ik je vaak "de kleine Nieuwgeborene van mijn Wil" genoemd. Want terwijl je herboren wordt, keer je terug om opnieuw geboren te worden.

Mijn Wil kan inderdaad niet werkeloos blijven bij een ziel die met Hem leeft. Hij wil altijd bezig zijn, door voortdurend opnieuw geboren

te worden in de ziel en haar voortdurend in Zichzelf op te nemen. Zelfs mijn Fiat wordt in haar herboren wordt en zij herboren wordt in mijn Wil.

Deze wedergeboorten aan beide kanten zijn levens die zij onderling uitwisselen. Dit is het grootste bewijs van Liefde, de meest volmaakte daad: om herboren te worden, om levens uit te wisselen.

Zo kunnen zij tegen elkaar zeggen: “Zie hoezeer Ik je bemin: Ik geef je immers geen daden, maar voortdurend leven.”

Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil plaats daarom, de gelukkige mens die in Hem leeft, *in de eerste Daad van de Schepping*.

De mens voelt dan zijn begin in God, de scheppende Kracht, die hem leven schenkt en hem bewaart met zijn Almachtige Adem.

En de mens voelt dat, als Hij zich terugtrekt, hij dan terugkeert naar het niets van waaruit hij voortgekomen is. Hij voelt dan ook zeer sterk zijn voortdurende wedergeboorte in de Armen van zijn Schepper. De mens voelt zich aan het begin. Zo geeft hij aan God de eerste Daad van leven, die hij van Hem ontvangen heeft, terug. Deze Daad is de heiligste, de meest plechtige en mooiste Daad van God zelf.

(3) Daarna vervolgde ik mijn rondgang doorheen de Daden van de Goddelijke Wil. Oh, hoe graag wil ik alles omarmen, en ook de daden die alle gelukzaligen verricht hebben. Dan kan ik door elke daad die zij verricht hebben, eer en glorie brengen aan God en eer aan de heiligen.

Mijn geliefde **Jezus voegde eraan toe:**

(4) “Mijn dochter, wanneer een ziel zich herinnert, eert en verheerlijkt *wat zijn Schepper* voor hem gedaan heeft, zijn Verlosser om hem in veiligheid te brengen, en *ook wat de heiligen gedaan hebben*, dan wordt zij de beschermster van al deze Daden.

De hemel, de zon en de hele schepping voelen zich door deze ziel beschermd. Mijn aards Leven, mijn Lijden en mijn Tranen vinden een toevluchtsoord in haar en vinden hun beschermster.

De heiligen vinden in haar herinnering niet alleen bescherming, maar ook hun eigen daden, die nieuw leven ingeblazen worden en hernieuwd worden temidden van de mensen. Kortom, zij voelen dat het hun daden opnieuw tot leven gewekt worden.

Oh, hoeveel mooie werken en deugden blijven begraven in deze wereld hier beneden, omdat er niemand is die hen zich herinnert en hen eert. De herinnering roept de werken uit het verleden in herinnering en maakt hen als het ware aanwezig.

Maar weet je wat er gebeurt? Er vindt een uitwisseling plaats: De ziel wordt de beschermster met haar herinnering en al onze Werken, de Schepping, de Verlossing en alles wat de heiligen gedaan hebben, maken zichzelf tot beschermers van hun beschermster. Zij plaatsen zich om haar heen om haar te beschermen en te verdedigen. Zij fungeren als wachters voor haar.

Terwijl zij hun toevlucht bij haar zoeken om beschermd te worden, wedijveren al onze Werken, al mijn Pijnen en al de Werken en Deugden van mijn heiligen onderling, om beurtelings als haar erewacht op te treden, zodat zij tegen alles en iedereen verdedigd kan worden.

Inderdaad, je kunt geen grotere eer bewijzen dan wanneer je hen gebruikt om in elke handeling om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te vragen.

Zij voelen zich geroepen en ingezet om als boodschappers tussen Hemel en aarde te fungeren voor een zo Heilig Koninkrijk.

Je moet weten dat het verleden, het heden en de toekomst, alles, moet dienen om het Koninkrijk van het Goddelijk Fiat te bevorderen.

Wanneer jouw herinnering om dit Koninkrijk vraagt, door middel van onze Werken, de deugden en daden van ieder, dan voelen zij zich in dienst gesteld van mijn Wil en dan nemen zij hun functie en hun ereplaats in.

Jouw rondgangen zijn dus noodzakelijk. Zij dienen er immers toe om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil voor te bereiden. Wees daarom aandachtig en ga ermee verder door.

30-20- 6 maart 1932 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, voelt de behoefte om haar rondgang te maken in de Goddelijke Werken. Alle Goddelijke Werken draaien omheen de mensen. Het Doel, het Zaad van Licht.

(1) Ik vervolgde mijn rondgang door de Goddelijke Werken. Ik voel dat mijn arme geest gefixeerd is op de Werken van mijn Schepper. Zijn loop is bijna ononderbroken. Omdat deze Werken uit Liefde voor mij gemaakt zijn, voel ik de plicht om hen te erkennen, hen te gebruiken als een trap om op te klimmen naar Degene, die mij zozeer bemind heeft en die mij zozeer bemint, om Hem mijn kleine liefde te geven. Hij wil immers bemind worden.

Terwijl ik dat deed, zei ik tegen mezelf:

"Waarom zou mijn geest altijd moeten blijven rennen?"

Ik voel een krachtige kracht op mij die mij in beweging houdt.

Mijn lieve Jezus bracht mij een kort bezoekje. Hij zei mij:

(2) "Mijn dochter, alles draait omheen de mens.

De hemelen draaien rondom hem en laten hem niet ontsnappen van onder het blauwe firmament. *De zon* draait rondom hem en geeft hem met haar kleine lichtcirkels warmte en licht.

Het water draait om hem heen – *het vuur, de lucht en de wind* – en elk element geeft hem de eigenschappen die het *bevat*.

Mijn Leven en al mijn Werken draaien voortdurend om hem heen, zodat Ik Mij voortdurend aan de mens geef.

Meer nog, je moet weten dat *zodra een baby verwekt wordt, mijn Conceptie* om de conceptie van de baby draait, om hem te vormen en hem te beschermen.

En *wanneer hij geboren wordt*, plaatst *mijn Geboorte* zich rondom de pasgeborene, om hem te omringen en hem de steun te geven van *mijn Geboorte, mijn Tranen en mijn Kreunen*.

Zelfs *mijn Adem* draait om hem heen om hem te verwarmen.

De pasgeborene bemint Mij niet, behalve onbewust.

Ik bemin hem echter. En Ik bemin hem zozeer! Ik bemin zijn onschuld, mijn Beeld in hem. Ik bemin wat hij zou moeten zijn.

Mijn stappen draaien rond zijn eerste wankelste stapjes om hen te versterken. En zij blijven rond hem draaien tot de laatste stappen van zijn leven, om hen binnen de cirkel van mijn Stappen te houden.

Kortom: mijn Werken draaien rond zijn werken, mijn Woorden rondom zijn woorden, mijn Lijden rondom zijn lijden.

Wanneer hij op het punt staat zijn laatste adem uit te blazen,
- draait mijn Doodstrijd om hem heen om hem te ondersteunen, en
- mijn Dood met zijn onoverwinnelijke kracht draait om hem heen om hem onverwachte hulp te bieden, en
- alles wat Goddelijk verdringt zich jaloers om hem heen *om ervoor te zorgen dat zijn dood geen dood is, maar echt Leven voor de Hemel*.

En Ik kan zeggen dat mijn eigen Verrijzenis rond zijn graf cirkelt, in afwachting van het juiste moment om hem te roepen met de Heerschappij van mijn Verrijzenis, tot de verrijzenis van zijn lichaam tot onsterfelijk Leven.

Alle Werken die uit mijn Wil voortkomen, draaien alleen maar rond en rond, voor het doel dat zij geschapen zijn.

Stoppen betekent geen Leven hebben en niet de vruchten brengen die Wij vastgesteld hebben. Dat kan niet.

Want het Goddelijk Wezen kan geen dode werken verrichten, noch werken die geen vruchten dragen.

De mens die mijn Wil binnengaat, neemt daarom plaats in de orde van de Schepping en hij voelt de behoefte om met alle geschapen dingen mee rond te draaien. Hij voelt de noodzaak om snel rond mijn Conceptie, mijn Geboorte, mijn Kindertijd en alles wat Ik op aarde gedaan heb, te draaien. En het mooie is dat terwijl de mens rond al onze Werken cirkelt, onze Werken rondom hem cirkelen. Zij wedijveren met elkaar, om rond elkaar te draaien.

Maar dit alles is een gevolg en de vrucht van mijn Goddelijke Wil. Hij is immers voortdurend in beweging. De mens, die in Hem is, voelt het effect van deze Beweging en hierdoor voelt hij de behoefte om met Hem mee te rennen.

In waarheid zeg Ik je, als je niet voortdurend de behoefte voelt om rondom onze Werken te draaien, dan is dat een teken dat je leven niet permanent in mijn Wil is. Het toont dat je enkele uitstapjes maakt, enkele escapades. En hierdoor stopt de race, want Degene die het rennen leven geeft, ontbreekt.

En wanneer je terug in mijn Wil komt, kom je opnieuw in de orde terecht en zet je de race verder. Want de Goddelijke Wil is terug in jou gekomen.

Wees daarom voorzichtig. Je hebt immers te maken met een Almachtige Wil - die altijd verder rent en alles omvat.

(3) Daarna vroeg ik me af: "Wat heeft mijn rennen voor zin en welk nut hebben deze rondgangen in de Handelingen van de Goddelijke Wil?"

De Hemelse Koning Jezus voegde eraan toe:

(3) "Mijn dochter, je moet weten dat elke handeling van de mens, *de waarde heeft van het doel dat hij zijn handeling geeft.*

Het doel is als een zaadje dat in de grond gestopt wordt en met aarde bedekt wordt, niet om te sterven, maar om te ontkiemen en uit te groeien tot een plantje met takken, bloemen en vruchten.

Het zaadje is niet te zien omdat het verborgen blijft onder het plantje. Maar aan de vruchten kan men zien of het goed of slecht is.

Zo is het doel, een zaadje van Licht. En je zou kunnen zeggen dat het is alsof het begraven is en dat het zich oplost in de handeling van de mens.

En als het doel van de mens heilig is, zullen al zijn handelingen, die uit dat doel voortvloeien, heilige handelingen zijn.

Er is immers een Eerste Doel - het eerste zaadje dat de reeks handelingen van het Eerste Doel bezielt en tot leven brengt. Deze handelingen vormen het leven van het doel.

En daarin verschijnen bloemen en vruchten van ware heiligheid.

Zolang de ziel, met volledige kennis van haar wil, het oorspronkelijke doel niet vernietigt, kan zij er zeker van zijn dat haar handelingen ingebed zijn in het Eerste Doel.

Jouw race in mijn Goddelijke Wil zal het doel hebben dat je wil, - dat zijn Koninkrijk gevestigd wordt – en dus zijn al jouw daden gecentreerd in mijn Fiat. En door te veranderen in zaden van Licht, worden ze allemaal Daden van mijn Wil.

Deze Daden vragen op welsprekende wijze, met mysterieuze en goddelijke Stemmen, dat dit zo heilige Koninkrijk onder de mensen komt. Fiat!

30-21- 13 maart 1932 – De gevangene en de Goddelijke Gevangene. De Maagd, Aankondigster, Boodschapper en Gids van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil. De mens die in de Goddelijke Wil leeft, vormt de stem van de Schepping.

(1) Mijn overgave aan het Fiat gaat verder. Ik voel echter mijn extreme armoede, mijn niets-zijn, het voortdurend lijden van het gemis van mijn lieve Jezus.

Als zijn Goddelijke Wil er niet was, die mij ondersteunt en die mij vaak met de Hemel verbindt, om mij nieuw leven in te blazen, had ik niet kunnen verder leven, zonder Hem die zich zo dikwijls niet laat zien en zich verbergt. En ik blijf dan in het vuur van de liefde, dat mij langzaam verteert, op Hem wachten. Terwijl ik in deze uiterste toestand verkeer, komt Jezus dan soms eventjes op bezoek.

Daarom zei ik tegen mezelf:

"Jezus heeft me vastgebonden en geketend met kettingen die niet kunnen breken. Ik ben echt een arme gevangene.

Oh, hoe graag zou ik het gezelschap van mijn hemelse Moeder willen hebben, zodat ik onder haar leiding kan leven, zoals het hoort in de Goddelijke Wil."

Ik was dit aan het denken. Mijn lieve Jezus bracht mij terug een kort bezoekje. Zeer teder zei Hij mij:

(2) "Mijn lieve gevangene!

Wat ben Ik blij dat Ik je vastgebonden en geketend heb.

Want mijn banden en kettingen drukken mijn Liefde uit. Ik wil jou tot mijn beschikking houden. Ik heb banden en kettingen gebruikt, zodat je alleen voor mij gevangen bent.

Maar weet je wat er meer is? De *Liefde wil haar gelijke hebben.*? Toen Ik jou gevangen genomen heb, had Ik Mijzelf eerst voor jou gevangen gezet in jouw eigen hart. Ik wilde niet alleen zijn en daarom heb Ik jou ook gevangen genomen. **Zo kon Ik zeggen:** "*Wij zijn twee gevangenen, die niet zonder elkaar kunnen leven.*"

Nu kunnen Wij samen het Koninkrijk van de Goddelijke Wil voorbereiden. Alleen werken is niet leuk. Gezelschap maakt het werk aangenaam en nodigt uit om te werken, Het verzacht het offer en het vormt de mooiste werken. Toen Ik zag dat je *onze hemelse Moeder om leiding* vroeg, juichte uw gevangen Jezus van vreugde bij de gedachte van haar zoet gezelschap te hebben bij ons Werk.

Je moet weten *dat zij de echte en hemelse Gevangene van mijn Goddelijke Wil was.* Zij kent dan ook alle geheimen en alle wegen. Zij bezit de sleutels van zijn Koninkrijk.

In werkelijkheid bereidde elk van de Handelingen van de Koningin-Gevangene, de plaats in haar voor, om de daden van de mens, die in de Goddelijke Wil verricht worden, te ontvangen

En oh, hoe is de hemelse Dame opmerkzaam aan het wachten om te zien of de mens handelt in mijn Fiat. Zij wil deze daden dan met haar moederlijke handen opnemen om hen in haar Daden te omsluiten, als onderpanden, als beloften dat het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde gewenst is.

Dit Koninkrijk is immers reeds door Mij en door de Hemelse Dame gevestigd. Het bestaat al, het hoeft alleen nog maar aan de mens gegeven te worden.

Maar vooraleer het kan worden gegeven worden, moet het gekend zijn. En aangezien Zij de heiligste en grootste ziel is – die geen ander koninkrijk kende dan alleen het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil – neemt Zij daarin de eerste plaats in.

Rechtmatig zal de hemelse Koningin de Heraut, de Boodschapster en de Leidster zijn van een zo heilig Koninkrijk. Bid dus tot Haar – roep Haar aan, en Zij zal voor u optreden als lerares en gids.

En met zuivere Moederliefde zal Zij al uw daden aanvaarden en hen bij de hare opnemen.

En Zij zal tegen u zeggen: "De daden van mijn dochter zijn als de daden van haar Mama. Daarom kunnen ze bij de Mijne blijven, om het recht van de mens om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te ontvangen, te verdubbelen."

Dit Koninkrijk is van God. Aangezien Hij het moet geven en de mens het moet ontvangen, moeten beide partijen samenwerken om het doel te bereiken.

De Koningin van de Hemel heeft de meeste invloed, de meeste macht en heerschappij over het Goddelijke Hart. Haar Daden zullen aan het hoofd staan, met het gevolg van alle andere daden van de mensen, die verricht zijn in mijn Wil en dus veranderd zijn in goddelijke Daden, om hen het recht te geven dit Koninkrijk te ontvangen.

En wanneer God deze Daden ziet, zal Hij zich geroepen voelen om het te geven omwille van de Liefde die Hij had in de Schepping. Toen schiep Hij immers alles opdat zijn Wil op aarde zou geschieden zoals in de Hemel, en opdat elke ziel een Koninkrijk van zijn Wil zou zijn onder zijn totale Heerschappij.

Blijf dus altijd handelen en leven in het Allerhoogste Fiat.

(3) Hierna dwaalde mijn geest af in de Goddelijke Wil.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) "Mijn dochter, *de ziel die mijn Wil binnengaat, verandert in Licht.* Al haar daden, zonder iets te verliezen van hun verscheidenheid, hun aard en wat ze in zichzelf zijn, worden door dit Licht bezielde en tot leven gewekt. Zo heeft elke handeling, hoewel ze onderling verschillend zijn, het Licht van mijn Fiat als leven.

Mijn Fiat verheugt zich om met zijn stralend Leven, gedachten, woorden, werken, stappen en al het andere voort te brengen.

En de ziel, als de oorspronkelijke Hemel bezielt door het Fiat, vormt met haar handelingen de zon, de sterren en de altijd ruisende zee, de wind die kreunt, spreekt, roept, fluit, streelt en zichzelf verfrist.

Zij schenkt goddelijk Licht aan haar Schepper en aan zichzelf. Het Licht daalt zelfs neer in de diepten van de zielen. En omdat het Licht vruchtbaar is en de kracht heeft om zich overal te verspreiden, vormt zij de mooiste bloesems, allemaal gehuld in dit Licht.

En zie herhaalt mijn Goddelijke Wil zijn geliefde Schepping in de ziel die in zijn Licht leeft. Of beter gezegd, Hij creëert een nog mooiere schepping. Want de Schepping zwijgt, hoewel zij welsprekend spreekt, blijft dit altijd een taal zonder woorden.

Daarentegen spreekt de Schepping die zich in de ziel vormt, zeer duidelijk. De zon van haar werken spreekt, de zee van haar gedachten, de wind van haar woorden. Haar voetstappen laten terwijl ze loopt de deugden van haar bloemen achter zich. Alles wat zij doet, spreekt als schitterende sterren, die met hun fonkelen onophoudelijk bidden, liefhebben, prijzen, zegenen, herstellen en voortdurend de Allerhoogste Fiat danken.

Het allerhoogste Fiat is blij om in haar een sprekende Schepping, met zoveel liefde, en geheel bezielt door zijn goddelijke Licht te creëren.

Daarom is het niet verwonderlijk dat jouw Jezus zijn voortdurende verblijfplaats vormt in deze Schepping die spreekt en die mijn Goddelijke Wil voor Mij vormt. Het zou meer verbazing wekken als Ik er niet was.

Want dan zou de Meester, de Koning, niet degene hebben die Hij met zoveel Liefde gevormd heeft. *Wat heeft het voor zin mijn schepping die spreekt te vormen, als Ik er niet verblijf om van haar te genieten?*

Meer nog, in deze schepping die spreekt, is altijd iets te doen, iets toe te voegen. Elk van haar handelingen is een extra stem die zij verwerft en die tot Mij met welsprekendheid spreekt, over Mij en over haar Liefde voor Mij.

Ik moet naar haar luisteren. Ik wil ook genieten van de smaken die zij Mij geeft. Ik hou er zo veel van dat Ik ernaar verlang en Ik kan haar dus niet opzij zetten. Er is altijd iets te geven en te nemen. Ik kan haar dus geen moment zonder Mij laten.

Hooguit gebeurt het dat Ik soms spreek en Ik soms zwijg. Soms laat Ik Mij voelen en soms blijf Ik verborgen. Maar degene die in mijn Wil leeft, kan Ik niet verlaten.

Wees er dus zeker van dat, tenzij jij je van Hem afkeert, uw Jezus je niet zal verlaten. *Ik zal altijd bij jou zijn en jij zult altijd bij Mij zijn.*"

30-22- 20 maart 1932 – Drie noodzakelijke voorwaarden om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te verkrijgen. Iedereen leeft in de Goddelijke Wil. Leven in de Goddelijke Wil is een andere manier van leven.

(1) Ik dacht aan de Goddelijke Wil. *Ik zei tegen mezelf:*

"Als Onze Heer zo graag een zo heilige Wil bekend wil maken en en als Hij wil dat deze heerst onder de mensen, waarom wil Hij dan dat wij bidden om dit te verkrijgen? Want als Hij iets wil, kan Hij het ook geven zonder dat iemand daarvoor bidt."

Mijn lieve Jezus verraste mij. *Hij zei mij:*

(2) "Mijn dochter, de Kennis van mijn Wil is het grootste Geschenk dat Ik kan geven en dat de mens kan ontvangen.

En zijn Koninkrijk is

- de bevestiging van zijn groot Geschenk,
- de vervulling van zijn Wil wanneer Hij bekend is.

Het is dus noodzakelijk om Hem zijn Wil te vragen.

Door naar zijn Wil te vragen, verwerft de mens de liefde om Hem te beminnen, verwerft hij de offers die nodig zijn om Hem te bezitten

Door te vragen verliest de menselijke wil terrein.

Hij verzwakt, verliest zijn kracht en hij maakt zich klaar om de Heerschappij van de Allerhoogste Wil te ontvangen.

En zo wordt God gebeden om Zichzelf bereid te maken om Hem te geven. Aan beide kanten zijn bereidwilligheid nodig om deze hemelse Geschenken te kunnen geven.

Hoeveel Geschenken willen Wij geven, maar houden Wij voor Ons, omdat er niet om gevraagd wordt. Wij wachten met het geven ervan totdat Wij er om gevraagd worden.

Vragen is als het openen van een handelsrelatie tussen de Schepper en de mens. Als de mens niet vraagt, is de handelsrelatie gesloten en komen onze hemelse Geschenken niet naar beneden om op aarde in omloop te komen.

Daarom is **het eerste wat nodig is** om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te verkrijgen, dat **er in gebeden onophoudelijk om gevraagd wordt.**

Want als zielen bidden, bereiken hun kleine boodschappen Ons – boodschappen van bezorgdheid of smeekbeden, of van instemming met Onze Wil – totdat de laatste brief komt met de definitieve instemming.

(3) Het tweede wat nodig is, dat nog onmisbaarder is dan het eerste, om dit Koninkrijk te verkrijgen, **is te weten wat verkregen kan worden.**

Wie zal ooit aan iets goeds denken, ernaar verlangen en ervan houden, als hij niet weet wat hij kan verkrijgen? Niemand!

Als de mensen in de oudheid niet geweten hadden dat de toekomstige Verlosser zou komen, zou niemand er ooit aan gedacht hebben en zou niemand gebeden hebben of gehoopt hebben op de Verlossing. Want de Verlossing en de heiligheid waren in die tijd vastgelegd en gecentraliseerd in een toekomstige hemelse Verlosser. Buiten dat was er geen hoop op iets Goeds.

Het besef dat je iets goeds kan krijgen, vormt de essentie, het leven, het voedsel van dat Goede in de mens.

Daarom heb Ik je zoveel ***Kennis over mijn Wil*** meegedeeld, zodat

geweten wordt dat het Koninkrijk van mijn Wil verkregen kan worden. Als je weet dat je iets goeds kunt bekomen, dan gebruik je je talenten, je vaardigheden en zet je alles in om je doel te bereiken

(4) Het derde wat noodzakelijk is, is te weten dat God dit Koninkrijk wil geven.

Dat legt de basis, de zekere hoop om het te verkrijgen, en dit vormt de laatste voorbereiding om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil te ontvangen.

Want als je weet dat *Hij die een Goed bezit*, dat je graag zou hebben en waarnaar je zozeer verlangt, bereid *is om het je te geven*, dan kunnen we zeggen dat dit de laatste genade en de laatste handeling is, vooraleer je krijgt wat je wilt.

Als Ik je niet had laten weten dat Ik mijn Goddelijke Wil kan en wil geven om te laten heersen onder de mensen, zou je, net als alle anderen, onverschillig gestaan hebben tegenover zo'n groot Goed. Zo waren jouw interesse en jouw gebeden de oorzaak en het gevolg van wat je wist.

Wat betreft Mijzelf: Toen Ik naar de aarde kwam, kan gezegd worden dat Ik gedurende de dertig jaren van mijn Verborgen Leven, schijnbaar voor niemand iets goeds gedaan heb en dat niemand Mij kende. *Ik bleef onopgemerkt tussen de mensen.*

Al het goede gebeurde tussen mij en de Vader in de Hemel, mijn hemelse Moeder en de lieve heilige Jozef. Zij wisten immers Wie Ik was. Alle anderen wisten niets.

Toen Ik uit mijn schuilplaats kwam, maakte Ik Mijzelf bekend, door te zeggen dat Ik werkelijk de Messias was, hun Verlosser en hun Redder. Op het moment dat Ik mezelf bekendmaakte, trok Ik laster, vervolging, tegenwerkingen, woede, de haat van de Hebreëën, het lijden en zelfs de dood over Mij. Al deze kwalen die als een lawine over Mij heen kwamen, begonnen toen Ik Mijzelf bekendmaakte en Ik bevestigde wie Ik werkelijk was: het Eeuwig Woord dat uit de Hemel neergedaald was om hen te redden.

Dat is zo waar dat, toen Ik in het huis van Nazareth was en zij niet wisten wie Ik was, niemand Mij belasterde of kwaad wilde doen.

Toen Ik Mij bekend maakte, kwam al het kwaad over Mij.

Maar het was nodig om Mij bekend te maken, anders zou Ik naar de Hemel teruggekeerd zijn, zonder volbracht te hebben, waarvoor Ik naar de aarde gekomen was.

Integendeel, door Mijzelf bekend te maken, heb Ik alle kwaad over Mij heen gebracht. In deze afgrond van rampspoed heb Ik mijn apostelen opgeleid, het Evangelie verkondigd en Wonderen verricht.

Mijn bekendheid heeft mijn vijanden ertoe aangezet Mij al dit leed te berokkenen, totdat ze Mij aan het kruis gedood hebben.

Maar Ik heb bereikt wat Ik wilde: dat velen Mij zouden leren kennen onder zoveel anderen die Mij niet wilden kennen, en Ik heb de Verlossing volbracht.

Ik wist dat door Mij bekend te maken, de verraderlijkheid en hoogmoed van de Hebreëen dit alles zouden doen.

Maar het was noodzakelijk dat Ik Mijzelf bekendmaakte. Want een persoon of een Goed dat niet bekend is, kan geen drager zijn van Leven of het Goede. Het Goede en de Waarheden die niet bekend zijn, blijven in zichzelf gevangen, zoals onvruchtbare moeders wier nageslacht met hen uitsterft.

Zie je dus hoe noodzakelijk het is, dat geweten is dat Ik het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil kan geven en dat Ik het wil geven.

Ik kan zeggen dat dit even noodzakelijk is als het bekendmaken dat Ik de Zoon van God was toen Ik op aarde kwam.

Het is ook waar dat velen, wanneer zij vernemen dat Ik mijn Koninkrijk wil vestigen, zullen herhalen wat Mij aangedaan is tijdens de Verlossing, toen Ik bekendmaakte wie Ik was, de langverwachte Messias: laster, tegenkantingen, twijfels, verdenkingen, minachting, zoals dat al gebeurd is bij de publicatie van de Geschriften over de Goddelijke Wil.

Maar dat is niets. Het Goede bezit de Kracht om het kwaad te verwonden. En sommige wezens en de hel voelen zich gekwetst en bewapenen zich tegen het Goede. Zij zouden het willen vernietigen, samen met degene die het bekend wil maken.

Mijn Wil wilde dat de Kennis en zijn Verlangen om te heersen bekend zouden worden. En ondanks alles wat ze in het begin hebben gedaan om dit te onderdrukken, heeft mijn Wil zijn eerste stappen gezet. Wat sommigen niet geloofden, geloofden anderen wel. De eerste stap zal de tweede oproepen, dan de derde, enzovoort.

Er zullen altijd mensen zijn die tegenkantingen en twijfels naar voren zullen brengen.

Maar het is absoluut noodzakelijk dat mijn Goddelijke Wil gekend is, en dat geweten is dat Ik Hem kan geven en dat Ik Hem wil geven.

Dat zijn de voorwaarden:

- zonder welke God niet kan geven wat Hij wil geven, en
- zonder welke de mens het Geschenk niet kan ontvangen.

Daarom bidt en blijf mijn Goddelijke Wil bekendmaken.

De tijden, de omstandigheden en personen veranderen. Ze zijn niet altijd hetzelfde. Wat vandaag niet kan bereikt worden, kan morgen wel bereikt worden, ondanks de tegenkanting van degenen die zo'n groot Goed onderdrukt hebben.

Mijn Wil zal immers zegevieren en zijn Koninkrijk op aarde bezitten.

(5) Daarna bleef ik nadenken over de Goddelijke Wil. Ik gaf me volledig over in zijn Goddelijke Armen.

Mijn geliefde **Jezus voegde eraan toe:**

(6) "Mijn goede dochter, je moet weten dat mijn Goddelijke Wil alles bezit en in Zich alle dingen bevat: alle Vreugde, alle Schoonheid. Alles komt voort uit mijn Wil. Zonder iets te verliezen bevat Hij alles in Zichzelf. Je kan zeggen dat mijn Wil alle dingen draagt in zijn immense Boezem van Licht. Elke mens leeft in Hem.

Met dit verschil dat de mens die met geheel zijn wil in mijn Wil leeft en zich laat onderwerpen aan zijn Heerschappij, in Hem leeft als een kind.

Als kind wordt hij erfgenaam van de Vreugden, de Schoonheden en de Bezittingen van zijn Vader (Moeder), de Goddelijke Wil..

Zodat deze Goddelijke Vader (Moeder) vastbesloten is om hem te verfraaien, te verrijken en zijn (haar) kind gelukkig te maken.

Daarentegen leeft het wezen dat wil leven vanuit de menselijke wil en zich niet onderwerpt aan zijn Heerschappij, ook in deze heilige Wil. Hij leeft daar echter niet als kind, maar als vreemdeling. Voor deze mens verandert alle vreugde in bitterheid, alle rijkdom in armoede, alle schoonheid in lelijkheid.

Omdat hij als vreemdeling leeft, scheidt hij zich af van de goede dingen die mijn Goddelijke Wil bezit en verdient hij terecht niets te bezitten. De menselijke wil onderwerpt hem en geeft hem wat hij bevat: passies, zwakheden en ellende.

Niets ontsnapt aan mijn Goddelijke Wil, zelfs de hel niet.

Omdat deze mensen mijn Wil in hun leven niet bemind hebben, hebben ze geleefd als losgeraakte takken, maar altijd binnen mijn Goddelijke Wil, nooit daarbuiten.

Nu, in deze donkere gevangenissen, zijn de Vreugde, het Geluk en de Gelukzaligheid van mijn Goddelijke Wil omgezet in eeuwig lijden en kwelling.

Daarom ***is het Leven in mijn Wil niet nieuw, zoals sommigen geloven.*** Iedereen leeft al in mijn Wil, zowel de goeden als de slechten. Als je het nieuw wilt noemen, dan is het de manier van leven in Hem. . , wie het erkent als een voortdurende daad van leven, wie het de heerschappij geeft in al zijn daden, want leven in Haar is de heiligheid van elk moment dat het schepsel ontvangt

De mens die in mijn Wil leeft, herkent Hem als een voortdurende Daad van Leven en geeft Hem de Heerschappij in al zijn daden. Want het Leven in mijn Wil is de Heiligheid van elk moment, dat de mens ontvangt.

Je kan zeggen dat hij voortdurend groeit in heiligheid, een Heiligheid die gevoed wordt door mijn Wil, die gegroeid is samen met Hem.. Zo voelt hij meer mijn Leven dan zijn eigen leven..

Daarentegen herkent de mens die niet in mijn Wil leeft, zelfs als hij in Hem verblijft, Hem niet in al zijn daden.

En hij leeft alsof hij ver weg is en de voortdurende Handeling van zijn Leven niet kan ontvangen, hoewel hij die wel ontvangt.

Op deze manier wordt de Heiligheid van het Leven in mijn Wil niet gevormd. Het is hoogstens een heiligheid van omstandigheden.

En zo herinneren deze mensen zich mijn Goddelijke Wil enkel n wanneer ze bedrukt zijn door een behoefte, een pijn, een kruis.

Dan roepen ze uit: "Uw Wil geschiede".

En waar is mijn Wil in de rest van hun leven?

Is Hij niet al bij hem en draagt Hij niet bij aan al zijn daden?

Hij was er wel, maar de mens herkende Hem niet.

Hij is als een moeder die in haar paleis woont en vele kinderen gebaard heeft. Sommigen blijven altijd bij hun moeder, die hen haar nobele manieren bijbrengt, hen voedt met lekker en verfijnd eten, hen passende kleding geeft, hen haar geheimen toevertrouwt en hen tot erfgenamen van haar bezittingen maakt. Je kan zeggen dat de moeder in de kinderen leeft en de kinderen in de moeder. Ze maken elkaar gelukkig en zij leven in onverbreekbare liefde.

De andere kinderen wonen ook in het paleis van hun moeder, maar ze zijn niet altijd bij haar.

Ze vinden het prettig om in kamers te wonen die ver verwijderd zijn van die van hun moeder. Hierdoor leren ze haar nobele manieren niet. En ze kleden zich niet gepast. Het voedsel dat ze eten, doet hen meer kwaad dan goed. En als ze soms naar hun moeder gaan, is dat niet uit liefde, maar uit noodzaak.

Dit is het grote verschil tussen hen, hoewel ze allemaal in het paleis van hun moeder wonen.

Zo leeft iedereen in mijn Wil.

Maar enkel degene die dit wil, leeft vanuit mijn Wil.

Hij leeft in Hem als een kind bij zijn moeder.

Voor de anderen geldt, dat ook al leven zij in mijn Wil,

- sommigen Hem niet eens kennen,
- anderen in Hem leven als vreemdelingen en
- weer anderen Hem alleen kennen om Hem te beledigen.

30-23- 27 maart 1932 – Voorwaarden voor de zekerheid dat het Koninkrijk van het Fiat op aarde zal komen. De Openbaringen over mijn Goddelijke Wil zullen een leger vormen, getraind met Liefde, wapens en netten om de mens te veroveren.

(1) Ik voelde me volledig ondergedompeld in de Goddelijke Wil. Oh, hoeveel gedachten bevolkten mijn geest.

Zijn Licht vormde golven die elkaar opvolgden en veranderden in stemmen, gefluister en hemelse muziek. Maar hoe moeilijk is het om de taal van dit oneindig Licht te onthouden

Wanneer je je erin bevindt, lijkt het alsof je veel begrijpt. Maar zodra het zich terugtrekt, blijven alleen druppeltjes over, en de zoete en onvergetelijke herinnering aan het feit dat je in het Licht van het Eeuwig Fiat geweest bent.

Als de gezegende Jezus geen wonder verricht had, door zich te verlagen om zich aan te passen aan de menselijke natuur, dan had ik niets kunnen zeggen.

Ik zag in mijn geest echter het beeld van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil. En ik wilde dat Jezus mij vertelde wat de voorwaarden waren om zeker te zijn van zijn Komst. Mijn Hemelse Leraar bezocht de kleine pasgeborene van zijn Wil en

Hij zei mij:

(2) " Mijn gezegende dochter, de absolute, noodzakelijke voorwaarden die van het grootste belang zijn, die het Leven en het Voedsel vormen om het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil te verzekeren, zijn *het vragen van grote en langdurige offers van de mens*.

Dus moet onze Goedheid, omwille van het offer dat zij vraagt, verbazingwekkende Genade schenken aan degene aan wie Zij dit offer vraagt. Want dan zal de mens, gefascineerd door mijn Liefde, door mijn Gaven en mijn Genade, het offer dat Ik van hem vraag als niets beschouwen. Nochtans weet hij dat zijn leven voorbij zal zijn, dat hij geen rechten meer heeft op zichzelf en dat alle rechten toebehoren aan Degene die hem dit offer vraagt.

Als hij niet de volledige intensiteit zou kennen van het offer dat hij aanvaardt, zou het niet zijn volledige waarde hebben. Want hoe meer hij zich bewust is van de grootsheid en het gewicht van het offer, des te meer waarde hecht hij eraan.

Kennis bepaalt de exacte en volledige waarde van het offer. Maar voor degene die het gewicht van een offer niet kent, oh! hoezeer vermindert dat de waarde, de genade, het goede dat hij zou moeten verkrijgen.

Wanneer Wij aan een mens grote offers vragen, door hem te laten weten aan welk gewicht hij zich moet onderwerpen, en hij accepteert alles, enkel uit Liefde voor Ons en om onze Wil te vervullen, dan wordt onze Liefde gewond en voelt onze Macht zich machteloos, tegenover deze mens.

Het voortdurende offer leidt tot voortdurend gebed. Oh, hoe blijven onze Oren aandachtig, onze Blick verrukt, wanneer Wij zien dat hij onder het vuur van het offer dat Wij vragen, bidt.

Wat vraagt hij? Hij vraagt wat Wij willen: *dat onze Wil geschiede op aarde zoals in de Hemel.*

Ach, als hij dat kon, zou hij de Hemel en de aarde op hun kop zetten. Hij zou alles in zijn macht willen hebben om ervoor te zorgen *dat iedereen vraagt wat hij wil, zodat zijn offer zijn doel bereikt en de door God gewenste vruchten afwerpt.*

Onze Vaderlijke Goedheid is zodanig, dat het voor Ons *onmogelijk is om niet in te gaan op het verzoek van een langdurig offer en een voortdurend gebed.*

Dat zijn de voorwaarden van de mens. En dat is wat Wij met jou gedaan hebben. En Wij willen dat jij dat weet.

Want Wij geven deze Dingen *niet aan blinden*, die vanwege hun blindheid geen kennis hebben van de goede dingen. Wij geven hen ook niet aan hen, die om hen heen staan. En Wij geven hen nog *minder aan stommen*, want in hun stilzwijgen hebben zij geen woorden om onze Waarheden en onze Genade te uiten.

Het eerste wat Wij geven is de kennis van wat Wij van een ziel willen maken, en dan geven en doen Wij wat Wij hebben bepaald hebben. Kennis kan het begin genoemd worden, de leegte, het zaad

- waar het offer en onze Dingen kunnen geplaatst worden en
- waar het prachtig gebed kan ontstaan, dat Ons verzwakt, Ons met ketenen, met onafscheidelijke banden ketent, en ervoor zorgt dat Wij toestaan wat zij wil.

Dit is des te meer waar, aangezien onze Wil Leven en Werk is, dat alles en iedereen leven geeft, zodat Hij op aarde kan komen regeren. Van de kant van de menselijke familie *wil Hij het leven van één ziel tot zijn beschikking hebben, zodanig dat die ziel, zonder zich tegen Hem te verzetten, overgeleverd blijft aan zijn Goddelijke Wil, zodat Hij met haar kan doen wat Hij wil.*

Zo'n ziel zal de Goddelijke Wil dienen als steun en garantie om ervoor te zorgen dat het Koninkrijk onder de mensen zal komen. Van de kant van de mensen zal dit Hem dienen *als plaats en voorwaarde* om zijn Koninkrijk onder de mensen te verzekeren.

Laat Mij nu spreken over **de voorwaarden van Gods kant om zeker te zijn dat het Koninkrijk zal komen.**

Maar aan wie zou Ik die kunnen geven, als niet aan de ziel aan wie Ik het offer gevraagd heb? Inderdaad,

- mijn lange Openbaringen van zovele Waarheden over mijn Goddelijke Wil,
- mijn langdurig Spreken over zijn Koninkrijk en het Goede dat Hij wil doen en moet doen,
- zijn lang Verdriet van ongeveer zesduizend jaar, omdat Hij wil regeren en de mensen Hem afgewezen hebben.
- de vele Beloften van zegeningen, vreugden en geluk, die Hij wil geven als zij Hem laten regeren,

zijn niets anders geweest dan garanties die Ik de mensheid gegeven heb, dat dit Koninkrijk van mijn Fiat zal komen.

En deze verzekeringen werden gegeven en bezegeld in het mooiste, het heiligste, het kostbaarste, nl. in het centrum van de brandstapel van jouw offer dat Wij wilden.

Ik kan zeggen dat ik nooit moe word van het geven van garanties. Ik spreek keer op keer, op steeds nieuwe manieren, over nieuwe Waarheden en nieuwe vormen, en over verrassende vergelijkingen – altijd in verband met mijn Goddelijke Wil.

Ik zou nooit zoveel hebben gezegd hebben als het niet zeker was dat mijn Koninkrijk zijn Heerschappij op aarde zal hebben. Daarom is het bijna onmogelijk dat zo'n langdurige communicatie van mijn kant en zo'n voortdurend offer van jouw kant niet de verlangde vruchten zouden afwerpen, zowel voor God als voor de mensen.

Ga daarom verder met jouw vlucht dit Fiat, die de Kracht heeft
- om zijn weg te banen, alle obstakels te vernietigen en
- om door de kracht van zijn Liefde zijn felste vijanden te veranderen in zijn trouwste vrienden en verdedigers.

Toen voegde Hij eraan toe:

(3) “Mijn dochter, mijn Ontvangen, mijn Geboorte, mijn Verborgene Leven, mijn Evangelie, de Wonderen, mijn Lijden, mijn Tranen, mijn vergoten Bloed en mijn Dood, alles samen, vormden een onoverwinnelijk leger om de Verlossing te volbrengen.

Op dezelfde manier zullen al mijn openbaringen over mijn Goddelijke Wil – van het eerste tot het laatste Woord dat Ik zal spreken – dienen om het felle leger te vormen, een leger dat volledig bestaat uit Liefde, onoverwinnelijke Kracht, onweerstaanbaar Licht en transformerende Liefde.

Zij zullen een net rond de ziel werpen, zodat, als zij eruit wil komen, zij erin gevangen zal worden. Zij zal zo verstrikt blijven dat zij er niet uit kan komen. En wanneer zij probeert te ontsnappen, zullen mijn vele Openbaringen over mijn Wil haar blijven bestoken, op zo'n manier dat het net zich nog verder uitbreidt.

Op deze manier zal zij, wanneer zij ziet dat zij verstrikt geraakt is, smaak krijgen in de vele prachtige facetten van mijn Waarheden, en zal zij zich gelukkig voelen dat zij verstrikt is geraakt in het net van zoveel Waarheden die Ik geopenbaard heb.

Zij zullen inderdaad de vervulling vormen van het Koninkrijk van mijn Goddelijke Wil! Daarom is elk van mijn Openbaringen over mijn Wil

een wapen dat gebruikt moet worden om zo'n heilig Koninkrijk te vestigen. Als Ik hen openbaar maak en jij er niet over spreekt, zal jij de noodzakelijke wapens wegnemen. Wees dus aandachtig.

(4) Je moet bovendien weten dat elk Woord dat voortkomt uit de ongeschapen Wijsheid, Leven, Substantie, Werk en Lessen bevat. Zodat elke Waarheid die zich manifesteert in onze Goddelijke Wil, in ons Koninkrijk haar eigen functie zal hebben:

Vele Waarheden zullen dienen *om het Leven* van de Goddelijke Wil in de mens *te vormen*. Andere zullen tot taak hebben *dit Leven te voeden*. Nog andere zullen ingezet worden met het verdedigen van dit Leven, door een leger rond de mens te vormen, zodat niemand hem kan aanraken.

Je ziet dus de noodzaak van mijn uitgebreide uitleg en van de vele Waarheden die Ik bekend gemaakt heb. *Ik moest een Koninkrijk vormen*. Dit kan niet worden gevormd met enkele Woorden, enkele Daden en enkele Functies. Er zijn er vele nodig!

Elk van mijn Waarheden heeft de kracht om een taak te vervullen om de perfecte orde en eeuwige vrede te handhaven. Het zal de echo van de Hemel zijn en de mensen zullen baden in een zee van Genade en Geluk, onder een zon die geen wolken kent. De hemel zal altijd helder zijn.

Mijn Waarheden over mijn Goddelijke Wil zullen de enige wetten zijn, die de mensen die in dit Koninkrijk komen wonen zullen beheersen, wetten, niet van onderdrukking maar van liefde. Deze zullen zich zachtjes geliefd maken, omdat zij daarin Kracht, Harmonie, Geluk en Overvloed aan alle Goede Dingen zullen vinden. Wees dus moedig en ga altijd vooruit in mijn Goddelijke Wil!"

**30-24- 2 april 1932 – De Goddelijke Macht zal een einde maken aan het kwaad van de mens en hem zeggen: « Genoeg! »
Onze Heer toont door Daden dat Hij het Koninkrijk van zijn Wil wil schenken.**

(1) Ik keer altijd terug naar de heilige Goddelijke Wil en ik kan niet

anders. Want omdat Hij het Leven is, voel je altijd het Leven, de Adem, de Beweging en de Warmte.

Zo is het ook met de Goddelijke Wil. Wanneer je Hem voelt, voel je zijn Leven, zijn Warmte, zijn Beweging en alles wat Hij bevat.. Met alleen dit verschil dat wij aandacht schenken: soms aan het ene dat het Leven bevat, dan weer aan iets anders.

En ik vroeg me af:

"Hoe kan een mens terug mooi en heilig worden, zoals hij was toen het uit de scheppende Handen van God kwam, om *het Koninkrijk van het Fiat* te *verwezenlijken* binnen de menselijke familie?"

Mijn geliefde Jezus verraste mij. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn dochter, alle Werken van ons Allerhoogste Wezen zijn volmaakt en volledig. Geen enkel werk van ons is half af.

De Schepping is volledig en volmaakt.

Meer nog, er zijn veel dingen die niet absoluut noodzakelijk zijn, maar die een uiting zijn van de luxe en pracht van onze Macht, Liefde en Grootseid.

Alleen de mens, voor wie alle dingen geschapen zijn, moet als ons onvolmaakt en onvolledig Werk achterblijven, zonder het doel waarvoor hij geschapen is te vervullen, nl. dat ons Fiat zijn Koninkrijk heeft in elke mens?

Dit is zo omdat hij zondigde en bevlekt en lelijk bleef, waardoor hij als een instortende woning werd, blootgesteld aan dieven en vijanden.

Het lijkt alsof onze Macht beperkt is en niet alle macht heeft om te doen wat Hij wil, hoe Hij wil en wanneer Hij wil.

Wie denkt, dat het koninkrijk van onze Wil niet kan komen, twijfelt aan de Allerhoogste Macht zelf.

Wij kunnen alles. De Wil kan Ons ontbreken, maar wanneer Wij willen, is onze Macht zo groot dat Wij doen wat Wij willen.

Er is niets dat onze Macht kan weerstaan.

Wij hebben de Macht:

- om de mens te herstellen, hem mooier te maken dan voorheen en om zijn instortende woning te versterken en te cementeren, zodat zij sterker wordt dan zij was, en

- om met de Adem van onze Macht zijn dieven en vijanden in de duistere afgronden op te sluiten.

De mens, hoezeer hij ook uit onze Goddelijke Wil weggeleden is, hield niet op ons Werk te zijn.

Hoewel hij in wanorde geraakte, zal **onze Macht**, ter ere van ons Werk, dat perfect en volmaakt moet zijn, zoals Wij het willen, een einde maken aan zijn wanorde, aan zijn zwakheden, en hem **met zijn Heerschappij zeggen**:

"Genoeg nu; keer terug naar de orde, neem je ereplaats in, als een Werk dat je Schepper waardig is".

Dit zijn Wonderen van onze Almacht die zulke Werken verricht, waaraan de mens niet zal kunnen weerstaan. Zonder gedwongen te worden, zal hij spontaan aangetrokken worden door een opperste Kracht, door een onoverwinnelijke Liefde

Was de Verlossing niet een Wonder van onze Almacht?

Zij was gewild door onze Wil en door onze Liefde die alles kan overwinnen zelfs de zwartste ondankbaarheid, de ernstigste fouten. En zij antwoordde met Liefde waar de ondankbare mens Hem het meest beledigd heeft.

Als het aan de mens ligt, zal hij natuurlijk niet in staat zijn om terug op te staan, ondanks alle hulp van mijn Verlossing. Hij is immers niet geneigd om haar aan te nemen. En velen blijven zondaars, zwak en bezoedeld met de meest ernstige zonden.

Maar als het om mijn Macht en mijn Liefde gaat, wanneer de twee schalen een beetje meer overlopen en hem raken, met Onze Wil om hem te overwinnen, zal de mens zich geschokt en overweldigd voelen, zodat hij weer zal opstaan van het kwaad naar het goede. En hij zal opnieuw onze Goddelijke Wil binnengaan waaruit hij is weggegaan, om zijn verloren erfdeel terug te nemen.

Weet je waar alles van afhangt? Alles hangt af van het feit of onze Wil het wil en het met goddelijke Decreten besloten heeft.

Als dit waar is, dan is alles gedaan.

En deze beslissing is zo waar, dat dit feiten zijn.

Je moet weten dat toen Ik op aarde kwam, terwijl Ik het Werk van Verlossing verrichtte, tegelijkertijd, alles wat mijn heilige Mensheid deed, evenveel Daden van mijn Goddelijke Wil omvatte, als een erfenis voor de mens.

Ik had het niet nodig omdat Ik de Goddelijke Wil Zelf was.

Mijn Mensheid handelde toen als een zeer tedere Moeder, Zij bevatte in Zichzelf zoveel Geboorten van mijn Wil als Handelingen die Zij verricht heeft, om hen het leven te geven en te laten geboren worden in de daden van de mens, om zo in hun daden het Koninkrijk van de Daden van mijn Fiat te vormen.

Inderdaad, Zij is daar, als een Moeder, met een Liefde die Haar doet lijden, terwijl zij wacht om deze, haar goddelijke kinderen, het leven te schenken.

Het andere feit is dat Ik Zelf **het 'Onze Vader'** onderwezen heb, opdat iedereen zou bidden voor de Komst van mijn Koninkrijk, opdat Mijn Wil zou geschieden 'op aarde zoals in de Hemel'.

Als het niet zou komen, zou het onderwijzen van zo'n gebed zinloos geweest zijn. En Ik kan geen nutteloze dingen doen.

Bovendien, zeggen al deze Waarheden die over mijn Goddelijke Wil worden geopenbaard niet duidelijk dat dit Koninkrijk op aarde zal komen, niet door het werk van mensen, maar door dat van onze Almacht? Alles is mogelijk als Wij dat willen.

Wij doen kleine dingen even gemakkelijk als grote – omdat alle deugd en kracht in onze Daad ligt, niet in het goede dat de Daad van onze Kracht ontvangt

Toen Ik op aarde leefde, waren mijn Handen, mijn Stem en al het andere inderdaad krachtig, omdat mijn Macht in al mijn Daden stroomde.

En met hetzelfde gemak waarmee Ik het kleine meisje, dat een paar uur eerder gestorven was, tot leven riep, riep Ik Lazarus tot leven, die al vier dagen dood was, die begon te ontbinden en een ondraaglijke stank verspreidde. Ik beval dat de verbanden van hem verwijderd werden en riep hem vervolgens **met het gezag van mijn Stem:** *'Lazarus, kom naar buiten!'*

Op mijn bevelende Stem werd Lazarus opgewekt. Het verval verdween, de stank hield op en hij kwam hij gezond en wel terug tot leven, alsof hij niet gestorven was.

Dit is een waar voorbeeld van hoe mijn Macht het Koninkrijk van mijn Fiat terug onder de mensen kan doen opstaan.

De mens is verdorven is en de stank van zijn zonden is erger van van een lijk. Je kan hem *een arm ding noemen*, gewikkeld in banden, dat de goddelijke Kracht nodig heeft om bevrijd te worden van de banden van zijn hartstochten.

Maar als de Heerschappij van mijn Macht hem vervult en hij ernaar verlangt, zal zijn verdorvenheid geen leven meer hebben en zal hij weer opstaan, gezond en mooier dan hij voorheen was.

Inderdaad, hooguit zouden zielen kunnen twijfelen of mijn Goddelijke Wil hen dat wil geven, omdat ze zo'n grote zegen niet zouden verdienen. *Maar dat mijn Macht daartoe in staat is, dat kunnen zij nooit in twijfel trekken.*

30-25- 9 april 1932 - Jezus vormt de mens, om hem te doen herrijzen in het nieuw Leven van zijn Waarheid. Alleen Jezus kon zoveel Waarheden over de Goddelijke Wil openbaren, omdat hij de Bron ervan bezit.

(1) Mijn overgave aan de Goddelijke Wil gaat verder.

Ik voel me als een klein kind dat met kleine slokjes gevoed wordt met dit hemels Voedsel dat in mijn ziel, Kracht en Licht voortbrengt, en een onbeschrijfelijke zoetheid.

Elke Waarheid die mijn geliefde Jezus aan zijn pasgeboren kindje openbaart, is één van de meest ontroerende en mooiste taferelen, die Hij in mijn geest plaatst, als drager van de Gelukzaligheid van het hemels Vaderland.

Ik voelde me zo ondergedompeld in een groot aantal Waarheden van het allerhoogste Fiat. Mijn lieve Jezus bezocht zijn kleine dochter.

Hij zei mij:

(2) “Kleine dochter van mijn Wil, je moet weten dat, als ons Opperwezen de mens de hele hemel, de zon, de aarde en de zee zou geven, Hij niet zoveel zou geven, als wanneer Hij hem de

Waarheden over de Goddelijke Wil meedeelt.

Alle andere dingen zouden immers buiten de mens blijven.
De Waarheden dringen echter door tot in de meest intieme vezels van zijn ziel. En Ik blijf zijn hartslagen, genegenheden en verlangens, haar intellect, geheugen en wil vormen – om hem volledig te transformeren in het leven van de Waarheid.

Terwijl Ik hem blijf vormen, blijf Ik de wonderen van de schepping van de mens herhalen. Door de aanraking van mijn Handen vernietig Ik de zaden van het kwaad en laat Ik de zaden van het nieuw Leven weer opkomen. De ziel voelt mijn Aanraking, en terwijl Ik haar blijf vormen, wordt haar dan opnieuw het nieuw Leven gegeven.

Anderzijds hebben de hemelen, de zon en de zee niet de kracht om de mens tot een hemel, een zon en een zee te transformeren.
Al het goede beperkt zich tot het uiterlijke, en niets meer.

Zie dan hoeveel Zegeningen er besloten liggen in mijn Openbaringen van zoveel Waarheden aan jou!
Wees daarom aandachtig om aan zo'n groot Goed te beantwoorden.

(3) Daarna bleef ik nadenken over al deze Waarheden over de Goddelijke Wil. Hoeveel Vreugde, hoeveel goddelijke Transformaties! Ze zijn werkelijk de Openbaringen van het Allerhoogste Wezen.

Ik zou mijn Schepper, mijn hemelse Vader, nooit gekend hebben, als de heilige Waarheden er niet als boodschappers geweest waren. Zij brachten mij immers zoveel prachtige nieuws over zijn aanbiddelijke Majesteit.

Terwijl zoveel Waarheden mijn geest vulden, rees er een twijfel in mij op: “Is het echt Jezus die mij zoveel Waarheden geopenbaard heeft, of was het de vijand of was het mijn verbeelding?”

Jezus verraste mij en **Hij zei mij**:

(4) “Mijn goede dochter, hoe kun je twijfelen!
Enkel reeds de veelheid aan Waarheden over mijn Goddelijke wil is een duidelijk bewijs, daar alleen jouw Jezus zo lang over dit

onderwerp kon spreken, met gevarieerde en krachtige argumenten.

Aangezien Ik de Bron van deze Waarheden bezit, is het inderdaad geen wonder dat Ik deze kleine druppels Licht op vele manieren geopenbaard heb. Deze druppels zijn de parels van Kennis van mijn Aanbiddenswaardige Wil. Ik zeg "druppels" vanuit Mijn standpunt – in vergelijking met de uitgestrekte en oneindige zee die Ik je nog zou kunnen vertellen

Want als Ik je over de hele Eeuwigheid zou willen vertellen, is er zoveel te zeggen over de Kennis betreffende mijn allerhoogste Fiat, dat Ik nooit zou eindigen.

Maar voor jou is hetgeen Ik je geopenbaard heb, een zee geweest. Want druppels voor Mij, die het Oneindige Wezen ben, vormen een zee voor jou, die een eindig schepsel bent.

Dus alleen al de lengte en omvang van Mijn toespraak is het zekerste en meest overtuigende bewijs dat alleen uw Jezus zoveel redenen zou kunnen hebben voor wat Hij zegt. En enkel Hij kan zoveel weten over zijn eigen Wil.

De vijand bezit de Bron van deze Kennis niet.

Bovendien zou hij in deze kennis een vuur aanraken dat hem nog meer zou verbranden. Hetgeen hij het meest haat en wat hem het meest kwelt is immers mijn Goddelijke Wil!

En als het in zijn macht lag, zou hij de aarde op zijn kop zetten. Hij zou alle kunsten en listen aanwenden om ervoor te zorgen dat niemand mijn Wil zou kennen, noch mijn Wil zou doen.

Laat staan dat jouw kleine en beperkte verbeeldingskracht deze kennis zou kunnen bevatten.

Oh, hoe snel zou het licht van de rede gedoofd worden! En zodra je twee of drie redenen genoemd zou hebben, zou je je gedragen hebben als degenen die willen spreken en plotseling verstommen zonder verder te kunnen praten. In dat geval zou je in verwarring geraakt zijn. En je zou je in stilte teruggetrokken hebben.

Inderdaad, alleen uw Jezus heeft het Woord, dat altijd nieuw is, doordringend, vol goddelijke frisheid, wonderbare zachtheid en

verrassende Waarheid, waarvoor het menselijk verstand gedwongen wordt het hoofd te buigen en te zeggen: "Hier is de Vinger van God!"

Erken dan zo'n grote Zegen!

En laat enkel Mijn Wil het middelpunt zijn in alle dingen."

30-26- 13 april 1932 – De natuur van de mens laat zich leiden door de Goddelijke Wil, die vrijelijk op de mens inwerkt en een bloeiende aarde voortbrengt. De Goddelijke Wil bezit eenheid.

(1) Ik ben altijd in de armen van de Goddelijke Wil, als een klein kind dat stevig in de armen van zijn moeder geknuffeld wordt.

Hij houdt me zo stevig vast in zijn armen van Licht, dat Hij mij alleen de Goddelijke Wil laat zien en aanraken.

Ik zei tegen mezelf: "Oh, als ik bevrijd had kunnen worden uit de gevangenis van mijn lichaam, dan had ik sneller naar het Fiat kunnen vliegen. Ik zou meer geleerd hebben. Ik zou slechts één enkele Daad met Hem verrichten.

Maar het lijkt mij dat mijn natuur mij onderbrekingen laat maken, alsof zij obstakels opwerpt en het me moeilijk maakt om altijd in de Goddelijke Wil te blijven leven.

Ik dacht dit. Mijn goddelijke Leraar bezocht mijn ziel en Hij zei mij:

(2) "Gezegende dochter, je moet weten dat *de mens die in mijn Goddelijke Wil leeft*, de kracht bezit om de menselijke natuur in orde te houden. In plaats van een obstakel te zijn, helpt zij hem om meer Goddelijke Daden te verrichten.

Zij dient zelfs als aarde voor de bloemen. Zij leent zich om de prachtige bloesems te vormen, die haar bijna verbergen en bedekken met de verscheidenheid van hun schoonheid. En hieraan geeft de zon de verscheidenheid van de mooiste kleuren en zij laat hen schitteren in haar licht.

Zonder de aarde zouden de bloemen geen plaats hebben om hun leven te vormen, om geboren te worden en hun mooie verschijning te laten bloeien. En de zon geen plaats vinden om haar prachtige kleuren en haar zuivere zachtheid te tonen.

Zo is de menselijke natuur voor de ziel, die in de Goddelijke Wil leeft. Zij is als een vruchtbare en zuivere grond, die een werkterrein biedt, zodat niet alleen prachtige bloemen kunnen bloeien, maar ook evenveel zonnen kunnen opkomen als zij Daden verricht.

Mijn dochter, het is betoverend mooi om de menselijke natuur te zien die in mijn Goddelijke Wil leeft, bedekt en verborgen als onder een bloemenweide, helemaal gehuld in het helderste Licht.

De ziel zou op zichzelf nooit zo'n verscheidenheid aan schoonheid kunnen voortbrengen. Maar verenigd met mijn Goddelijke Wil vindt zij de kleine kruisjes, de noodzaak van het leven, de verschillende omstandigheden, soms pijnlijk, soms gelukkig. Deze dienen als zaden om de aarde van de menselijke natuur te bezaaien om haar bloemenveld te vormen.

De ziel heeft geen aarde en kan geen bloemen voortbrengen. Verenigd met het lichaam, oh, wat kan zij dan mooie dingen doen!

Meer nog, deze menselijke natuur is door Mij gevormd. Ik heb haar beetje bij beetje gevormd en haar de mooiste vorm gegeven. Ik kan zeggen dat *Ik gehandeld heb als een Goddelijke Kunstenaar*. Ik heb er zo'n meesterschap in gelegd heb, dat niemand anders dat kan evenaren.

Ik hield van haar en Ik zie nog steeds de aanraking van mijn scheppende Handen op zijn menselijke natuur.

Daarom is zij ook van Mij en behoort zij Mij toe.

*Alles is perfect in harmonie:
natuur, ziel, menselijke wil en Goddelijke Wil.*

Wanneer dit zo is, dat de menselijke natuur zich leent als aarde:
- dan is de menselijke wil bezig, het Leven van de Goddelijke Wil in zijn daden te ontvangen,
- dan laat hij zich in alles beheersen en
- dan kent hij in al zijn dingen niets anders dan mijn Wil als leven, acteur, drager, bewaarder van alles.

Oh! Dan is alles heilig, alles zuiver en prachtig!

Mijn Fiat staat boven hem met zijn penseel van Licht, om hem te vervolmaken, te vergoddelijken en te vergeestelijken.

Daarom kan jouw natuur geen belemmering zijn voor de vluchten in mijn Wil. Maar je eigen wil kan wel een belemmering zijn.

Je moet hem altijd in het oog moet houden om hem geen leven te geven.

Jouw aarde is immers niet te vrezen. Als zij ontvangt, geeft zij wat ze ontvangen heeft. Sterker nog, zij geeft meer. En zij verandert het zaad in bloemen, in planten, in vruchten. En als ze niets heeft, blijft ze in haar stomme stilte, en blijft ze als onvruchtbare aarde”.

(3) Ik bedankte Jezus voor zijn mooie les. Ik was zeer blij van te weten dat mijn menselijke natuur mij geen kwaad kon doen. Integendeel, ze kon me helpen om het Leven van de Goddelijke Wil in mijn ziel te laten groeien, En ik ging door met mijn rondgangen, mijn vluchten in zijn Daden.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) “Mijn dochter, mijn Goddelijke Wil is onlosmakelijk verbonden met al zijn handelingen en uitwerkingen, zowel
- wanneer Hij alleen in Zichzelf en buiten Zichzelf werkt, als
- wanneer Hij in de mens werkt of de mens in Hem werkt,
of om uit te voeren wat mijn Goddelijke Wil wil.

Op deze manier van handelen draagt Hij zijn steentje bij en Hij beschouwt j deze als zijn eigen Handelingen en Eigendom, onlosmakelijk met Hem verbonden.

Als de ziel in mijn Goddelijke Wil leeft, worden deze Handelingen hun gemeenschappelijke eigendom.

Als de ziel echter mijn Wil verlaat, verliest zij haar oorspronkelijke rechten op deze Handelingen die in Ons huis verricht zijn.

Vervolgens verliest zij de substantie, het leven van de Daad en de heiligheid, schoonheid en voorrechten, die nodig zijn om één van Onze Daden te kunnen vormen, die door Onze Goddelijke Wil verricht worden.

De ziel heeft niets anders gedaan dan helpen en met haar wil meewerken, om samen te werken met de Onze.
Maar qua inhoud komt er niets van haarzelf.
Daarom, als zij in onze Wil blijft leven, heerst zij samen met Hem.
Als zij uit Hem weggaat, is het terecht dat zij niets beïnvloedt.
Maar als zij terugkeert, verwerft zij opnieuw het recht om te heersen.

Er is echter een groot verschil tussen
- *de ziel, die in mijn Goddelijke Wil leeft* en met Hem samenwerkt, en
- *de ziel, die niet in mijn Wil leeft*, maar Hem volgt en vervult wat mijn Fiat in de specifieke omstandigheden wil.

Deze laatste ziel ontvangt in haar beperkte handeling mijn Wil.

Als zij deze handeling voltooit, blijft het daar echter bij. De werking ervan wordt niet verdergezet.

Alhoewel deze handeling onlosmakelijk verbonden is met mijn Wil, zie je toch dat deze handeling niet eeuwig voortduurt. Zij heeft mijn Goddelijke Wil op een beperkte manier ontvangen en zij blijft beperkt.

Terwijl de handeling van degene die in Hem leeft en werkt, een onophoudelijke handeling wordt en altijd werkzaam zal zijn in mijn Fiat. Haar werkzaamheid zal nooit stoppen, net zoals deze van mijn Wil steeds voortduurt!

Daarom wil Ik dat je altijd in mijn Fiat bent, zodat je Hem niet op een beperkte manier, druppel voor druppel zult ontvangen maar als een zee. Dan zal je zodanig vervuld blijven, zodat je niets anders zult zien en niets anders zult aanraken dan mijn Goddelijke Wil.

30-27- 23 april 1932 – De mens wordt door de Goddelijke Wil geroepen. Hij wordt opnieuw geboren in zijn daden, telkens wanneer hij hen in Hem volbrengt. Wedijver tussen de Schepper en zijn kind.
--

(1) Mijn overgave aan het Goddelijk Fiat gaat verder.

Ik voel zijn Oproep in al zijn Daden die in de hemel, in de zon, in de zee, in de wind verricht zijn en ook in de Daden van de Verlossing.

Er bestaat immers niets dat niet uit de Goddelijke Wil voortkomt.

Hij roept mij om mij te zeggen:

(2) “Ik heb alles voor jou gedaan.

Kom genieten van alles wat van jou is en wat Ik voor jou geschapen heb. Wees geen vreemde voor alles wat van jou is en laat onze Bezittingen niet alleen en geïsoleerd achter.

Kom je stem laten horen, zodat ze weerklinkt in alle geschapen dingen. *Laat ons het zachte geluid van je voetstappen horen.*

De eenzaamheid weegt zwaar op Ons. Jouw gezelschap maakt Ons vrolijk en brengt Ons de zoete verrassingen van de vreugde die onze geliefde mens Ons kan schenken.

Mijn geest dwaalde rond in zijn Werken. Mijn lieve Jezus bezocht mijn arme ziel. **Hij zei mij:**

(2) “Gezegende dochter van mijn Wil, alle geschapen dingen zijn geschapen voor de mens. Zo bleef mijn Goddelijke Wil in elk van hen aanwezig om de mens te roepen. Want Hij wilde niet alleen blijven. Hij wou in hen degene zien, voor wie deze dingen geschapen waren. Hij wou de mens zijn rechten op hen geven en het doel waarvoor Hij hen geschapen had, vervuld zien.

En wie hoort deze oproep? De ziel die mijn Wil als Leven bezit.

De echo van mijn Wil, die in de geschapen dingen te vinden is, vormt dezelfde echo in de ziel die Hem bezit

Hij draagt haar in zijn armen waarheen mijn Wil haar roept.

Deze ziel bezit de rechten die Ik haar gegeven heb.

Bijgevolg:

- als zij liefheeft, zeggen alle geschapen dingen: ‘Liefde’.
- als zij aanbidt, zeggen zij: ‘Aanbidding’.
- als zij dankt, zeggen zij: ‘Dank U’.

Zodat Wij in de lucht, de zon, de zee, de wind en in alle dingen, zelfs in het kleine vogeltje dat zingt, kunnen zien: de Liefde, de Aanbidding, de Dankzegging van de mens die mijn Wil bezit. Hoe groot is de Liefde en alles wat de ziel kan zeggen en doen, wanneer de Hemel en de aarde in haar macht zijn!

Maar dat is nog niets. Je moet weten dat voor de ziel die mijn Goddelijke Wil bezit, de goddelijke Almacht in haar werken binnentreedt en een ware Kracht zich overal en in iedereen verspreidt, om alles in deze Daad in te sluiten.

Omdat de Heerschappij van mijn Wil door iedereen gevoeld wordt, trekt zij de aandacht van iedereen. Zo voelen allen in de daad van deze mens de actieve Kracht van mijn Fiat. Ik kan deze Daad immers niet de zijne noemen, maar de Mijne.

En wie zich in het bezit van mijn Wil bevindt – zoals Engelen, Heiligen en de hele Schepping – voelt een stroom van zijn Kracht. En zij stellen zich allemaal in de houding om deze te ontvangen. Zij buigen zich neer, aanbidden, danken en beminnen het Werk van de Goddelijke Wil.

Een Daad van mijn Wil is het grootste en het mooiste dat er in de Hemel en op aarde bestaat. Eén enkele van zijn Daden bezit alle Kracht!

Dus, of mijn Wil nu alleen werkt of in de menselijke daad, Hij kan vernieuwing brengen, de transformatie van alle dingen teweegbrengen en nieuwe dingen, die nog niet bestonden, voortbrengen.

Een Daad van mijn Goddelijke Wil neemt zijn plaats in de Goddelijke Orde in. Met zijn almachtige Heerschappij regeert Hij over alles. Hij regeert door zijn verleidelijke Liefde, zijn betoverende Schoonheid, met zijn oneindige Vreugde en Zoetheid.

Het is een Daad die alles in zich omvat.

En zij die de Schoonheid ervan niet voelen, zullen het gewicht van de gerechtigheid op zichzelf moeten voelen.

Maar onder de mensen, die de Kracht van een Daad van mijn Wil voelen, zal niemand worden

Enkel de Handelingen die in het Fiat volbracht worden, brengen de meeste *Glorie en een voortdurend Eerbetoon aan God*.

Want deze Handelingen worden door God Zelf gereproduceerd. En zij nemen deel aan zijn onophoudelijke Daad.

(3) Daarna verrichtte ik mijn daden in de Goddelijke Wil
Mijn lieve **Jezus voegde eraan toe:**

(4) "Mijn dochter, de ziel die in mijn Wil leeft, bevindt zich in de handelingen die zij in Hem verricht, in een toestand van voortdurende wedergeboorte.

Telkens als zij bemint, wordt zij opnieuw geboren in de Goddelijke Liefde. Dan vormt zij in zichzelf het Leven van de Liefde. Dit krijgt prioriteit in haar gehele wezen, in haar hartslag, haar ademhaling, haar bewegingen, haar blikken, haar stappen en haar wil. Ook al het andere wordt Liefde.

Telkens zij herboren wordt, groeit de Liefde.

Deze Liefde is Leven en zij is voortdurend aan het geboren worden en aan het groeien. Met onze eigen Goddelijke Kracht, heeft zij de overweldigende en verwondende Kracht, die Ons verwondt en tegelijkertijd overweldigt,

En wanneer Wij ons verwond voelen, dan bloeit er liefde uit onze Wonden, en dan verwonden Wij ons geliefd kind.
En met elke nieuwe geboorte verdubbelen Wij onze Liefde voor hem.

Telkens zij eerherstel brengt in onze Wil, wordt zij herboren in het Goddelijk Eerherstel en vormt zij het Leven van Eerherstel in haar ziel. Zo verwerven haar adem, haar beweging, haar wil en haar hele wezen het Leven van Eerherstel.

En aangezien zij Ons niet met één enkele daad eerherstel brengt, maar met een heel Leven, heeft dit Leven een ontwapenende Kracht
Door Ons te ontwapenen, verandert zij rampen in zegeningen.

Zo is het met alles wat de mens in onze Goddelijke Wil kan doen. Zijn daden zijn Levens die hij verwerft, Levens die gevoed worden door onze Goddelijke Bronnen.

Dus wanneer de mens *Ons prijst, Ons dankbaar is, Ons zegent in onze Goddelijke Wil*, vormt hij een heel Leven van genade, van dankzegging, van lofprijzing en zegeningen jegens zijn Schepper.

Telkens wanneer hij dit doet, wordt hij herboren, groeit hij in zijn daden en vormt hij de volheid van het Leven.

Het is zodanig, dat als hij ademt, als zijn hart klopt, als hij denkt, als hij spreekt, als hij een stap zet, als het bloed in zijn aderen stroomt, dan is er in zijn hele wezen geen enkel deeltje dat niet zegt:

" ik bemin U", "ik dank U", "ik prijs U", "ik zegen U".

Oh, hoe mooi is het om te zien dat deze ziel evenveel Levens bezit, als het aantal keren dat zij herboren is in de handelingen die zij in ons Goddelijk Fiat verricht heeft.

Want hoeveel Levens zij ook bezit, in haar hartslag voelen Wij die vele hartslagen *in één*, evenveel ademhalingen, bewegingen en stappen *in één*.

Van dezen, zeggen sommige "*Liefde*", sommige "*Eerherstel*", sommige "*Dankzegging*", sommige "*Lof*" en sommige "*Zegen*".

Deze wedergeboorten en Levens brengen de mooiste harmonie voort in deze gezegende mens, die het geluk had hen te verwerven.

En onze Vreugde is zo groot dat onze Blik altijd op hem gericht is, onze Oren altijd aandachtig zijn om naar hem te luisteren.

De Kracht van onze Wil vraagt onze voortdurende aandacht.

Wanneer *hij Ons zegt: 'ik bemin U',*
zeggen Wij hem: "*Wij beminnen u, o kind*"

Wanneer hij Ons eerherstel brengt, drukken wij hem aan ons Hart, en wanneer Hij Ons dankbaar is en Ons zegent, **herhalen Wij hem:**

*"Wij danken je omdat je Ons eerherstel brengt,
Wij danken je omdat je Ons dankt,
Wij zegenen je omdat je Ons zegent."*

Wij kunnen zeggen dat Wij met hem wedijveren. De hemelen en de aarde zijn verbaasd om te zien hoe de Schepper wedijvert met zijn geliefd kind.

Daarom wil Ik dat je altijd in mijn Wil bent, omdat je Ons daarin iets te doen en iets te zeggen geeft. En je creëert een uitlaatklep voor onze Liefde.

30-28- 30 april 1932 – Het Leven in de Goddelijke Wil is een Geschenk. Het verhaal van een arme man en een koning. Het Geschenk van de Goddelijke Wil is een uitstorting van de Liefde en de Vrijgevigheid van God. Hij bekommert zich niet om, en Hij slaat geen acht op de grote Waarde van wat Hij geeft.

(1) Ik voelde me helemaal ondergedompeld in de Goddelijke Wil. Een heleboel gedachten hielden mijn geest bezig, maar altijd over het Fiat zelf. Want in Hem kan je aan niets anders denken: Zijn zoete Betovering, zijn Licht dat alles omhult, zijn talrijke Waarheden die ons aan alle kanten omringen, verdrijven alles wat niet van Hem is.

Het gelukkig kind dat zich in de Goddelijke Wil bevindt, bevindt zich in een hemelse sfeer: gelukkig, in de volheid van de vrede van de heiligen. En als het iets wil, is het alleen dat iedereen deze zo geliefde en heilige Wil zou kennen en dat iedereen zou komen genieten van haar geluk.

Ik dacht bij mezelf: "Hoe kan het dat zielen in de Goddelijke Wil kunnen komen wonen, om zijn heilig Koninkrijk te kunnen vormen?"

Mijn geliefde Jezus verraste me. **Hij zei mij:**

(2) Mijn dochter, wat ben je toch klein! Wij zien dat je kleinheid zich niet weet te verheffen int de Macht, de Oneindigheid, de Goedheid en de Vrijgevigheid van je Schepper. En vanuit jouw kleinheid meet jij onze Grootheid en onze Vrijgevigheid.

Arme kleine, je geraakt verdwaald in onze eindeloze Krachten. En je kan ons goddelijk en oneindig Handelen niet op zijn juiste waarde schatten.

Het is waar dat, *menselijk gesproken*, voor de ziel die omringd is door het kwaad, Leven in mijn Wil, zijn Koninkrijk onder de mensen vormen, is, alsof zij met haar vinger de Hemel willen aanraken. Dit is onmogelijk. Maar wat voor mensen onmogelijk is, is voor God mogelijk.

Je moet weten ***dat het Leven in onze Wil een Geschenk is*** dat onze Edelmoedigheid aan ons kind wil schenken.

Met deze gave zal de mens zich getransformeerd voelen:

- van arm, zal hij rijk worden,
- van zwak, zal hij sterk worden,
- van onwetend, zal hij geleerd worden,
- van slaaf van lage hartstochten, zal hij de zachteardige en vrijwillige gevangene worden van een zo heilige Wil, die hem niet tot gevangene maakt, maar hem tot heerser maakt over zichzelf, over de goddelijke Bezittingen en over alle geschapen dingen.

Het zal zijn zoals bij een arme man die gekleed is in ellendige lompen en die in een krot zonder deuren leeft, open voor dieven en vijanden. Hij heeft niet genoeg brood om zijn honger te stillen en moet bedelen.

Als een koning hem een miljoen zou schenken, zou zijn lot veranderen en zou hij niet langer die arme bedelaar zijn, maar een heer met paleizen en villa's. Hij zou gekleed zijn in een passende kledij en genoeg voedsel hebben om anderen te kunnen helpen.

Wat heeft het lot van deze ongelukkige man veranderd?

Het miljoen die hij cadeau kreeg.

Maar als een armzalig muntstuk het lot van een arme ongelukkige kan veranderen, dan geldt dat nog veel meer voor de *grote Gave van onze Wil, die als Geschenk geschonken wordt en die het ongelukkig lot van menselijke generaties zal veranderen*, behalve voor degenen die vrijwillig in hun ongeluk willen blijven zitten.

Dit geldt nog meer omdat dit Geschenk aan de mens, bij het begin van zijn schepping, geschonken werd.

Hij heeft dit toen echter met ondankbaarheid afgewezen om zijn wil te doen en hij heeft zich teruggetrokken uit de Onze.

Welnu, de mens die zich bereid toont om onze Wil te doen, bereidt de plaats voor, de zuiverheid en de waardigheid, waar deze zo grote en oneindige Gave kan neergelegd worden.

Onze Kennis over het Fiat zal hem helpen en zal hem op verrassende wijze voorbereiden om deze Gave te ontvangen
Wat vandaag niet verkregen kan worden, kan morgen wel ontvangen worden.

Ik doe inderdaad wat een koning zou doen, die een familie, met banden van verwantschap met zijn koninklijke familie, zou willen veredelen.

Om dit te doen, neemt hij eerst een lid van de familie

Hij houdt haar in zijn koninklijk paleis, voedt haar op, eet met haar, laat haar wennen aan zijn adellijke manieren, vertrouwt haar zijn geheimen toe en – om haar waardig voor zichzelf te maken – laat hij haar leven volgens zijn wil.

Om meer zekerheid te hebben en te voorkomen dat zij terugvalt in de laagheid van haar oorspronkelijke familie, schenkt hij haar zijn wil, zodat zij daarin haar kracht kan vinden.

Wat de koning niet kan doen, *kan Ik wel doen, door mijn Wil te splitsen om Hem aan deze ziel te schenken.*

De koning houdt zijn ogen op haar gericht. Hij doet er altijd alles voor om haar mooi te maken. Hij kleedt haar in mooie en kostbare kleding, zodanig dat hij diep verliefd op haar wordt. Omdat hij het niet langer kan weerstaan, bindt hij zich aan haar door het permanente huwelijksverbond. Zodat ze een geschenk voor elkaar worden. Beide partijen hebben zo het recht om te regeren.

Deze familie verkrijgt verwantschap met de koning.

De koning, uit liefde voor degene die zich aan hem gegeven heeft, en omdat hij zich ook aan haar gegeven heeft, roept deze familie op om in zijn paleis te komen wonen. En hij schenkt deze familie hetzelfde geschenk dat hij aan zijn geliefde heeft gegeven.

Dat is wat Wij gedaan hebben.

Eerst hebben Wij een lid van de menselijke familie geroepen om in het paleis van onze Wil te komen wonen. Beetje bij beetje hebben Wij haar zijn Kennis geschonken, zijn meest intieme Geheimen.

Hierdoor hebben Wij een onbeschrijfelijke vreugde en verrukking ervaren. Wij hebben gevoeld hoe zoet en dierbaar het is om een ziel in Onze Wil te laten leven. En Onze Liefde heeft Ons ertoe aangezet, of beter gezegd, Ons daartoe gedwongen, haar het Geschenk van ons Almachtige Fiat te schenken.

Bovendien, aangezien zij Ons haar wil had geschonken, was zij al in onze Macht en was onze Goddelijke Wil veilig en op zijn ereplaats in haar.

Nadat Wij ons Fiat aan één lid van de menselijke familie geschonken hebben, verwerft deze familie de band en het recht op dit Geschenk.

Wij verrichten immers nooit Werken of geven nooit Gaven aan één enkele persoon. Deze Werken en Geschenken worden altijd op universele wijze verricht.

Daarom zal dit Geschenk beschikbaar zijn voor iedereen, op voorwaarde dat zij het willen en zij zich ervoor openstellen.

Daarom is leven in mijn Wil niet het eigendom van de ziel, noch ligt het in haar macht. Het is een Geschenk; en Ik geef het wanneer Ik wil, aan wie Ik wil, en op het moment dat Ik kies.

Het is een hemels Geschenk, gegeven vanuit onze grote Vrijgevigheid en onze onuitblusbare Liefde.

Met deze gave zal de menselijke familie zich zo verbonden voelen met haar Schepper dat zij zich niet langer ver van Hem verwijderd zal voelen. Zij zal zo dicht bij Hem blijven, als ware zij zijn eigen Familie. En zij zullen samen in zijn eigen koninklijk Paleis wonen.

Met dit Geschenk zal zij zich zo rijk voelen dat zij geen ellende, zwakheden en tumultueuze hartstochten meer zal ervaren. Alles zal kracht, vrede en overvloedige genade zijn.

En wanneer de ziel het Geschenk herkent, zal zij zeggen: "Het Huis van mijn Hemelse Vader heeft alles wat ik nodig heb. Dankzij de Gave die ik ontvangen heb, heb ik alles tot mijn beschikking."

Wij geven onze Gaven altijd vanuit onze grote Liefde en onze grootste Vrijgevigheid. Als dit niet zo was, of als Wij ons zouden bekommeren om de vraag of de mens het verdiende of niet, of hij offers gebracht had, dan zou het geen gave meer zijn, maar een betaling. Ons Geschenk zou dan een recht worden en een slaaf van de mens.

Maar Wijzelf en onze Gaven zijn van niemand slaaf.

In feite bestond de mens nog niet.

En toch hadden Wij, nog vooraleer hij bestond, al de hemel, de zon, de wind, de zee, de bloeiende aarde en al het andere geschapen om het aan de mens te schenken.

Wat had hij gedaan om zulke grote en eeuwige gaven te verdienen? Niets. Bij zijn schepping hebben Wij hem dit groot Geschenk geschonken, dat alle andere overtrof, nl. ons Almachtig Fiat.

En hoewel hij het verwierp, gaven Wij het toch niet op. Nee! Wij hielden het in reserve om het aan zijn kinderen te geven, hetzelfde Geschenk dat door hun vader afgewezen was. Dit Geschenk werd gegeven vanuit onze overvloeiende Liefde. Onze liefde is zo groot, dat Zij geen rekening houdt met wat Zij geeft.

Als de ziel goede werken verricht en zichzelf opoffert, is de beloning die zij geeft, in juiste mate en naar haar verdiensten. Dit is niet het geval bij de Gave van onze Wil.

De ziel die hieraan twijfelt, begrijpt ons goddelijk Wezen niet, noch onze Vrijgevigheid, noch de omvang van onze Liefde. Niettemin willen Wij het antwoord van de ziel: haar dankbaarheid en haar kleine liefde.

30-29- 8 mei 1932 – Door zijn wil te doen, verzet de mens zich tegen de Gaven van God en probeert hij Hem te verlammen. In al zijn Werken geeft God de eerste plaats aan de mens.

(1) Ik bleef denken aan de Goddelijke Wil en aan de ernstige kwalen van de menselijke wil en hoe zonder het Leven van het Fiat, hij zonder leven, zonder leiding, zonder licht, zonder kracht, zonder voedsel, onwetend is. Hij heeft immers geen Leraar heeft om hem de Goddelijke Wetenschap te onderwijzen.

Zonder de Goddelijke Wil weet de mens dus niets van zijn Schepper. Je kan zeggen dat hij ongeletterd is. Als hij al iets weet, is dat slechts een vage schaduw van een klinker, maar zonder duidelijkheid. Want zonder de Goddelijke Wil wordt het nooit dag en is het altijd nacht.

Dat is de reden waarom God zo weinig bekend is.

De hemelse Taal, de Goddelijke Waarheden worden niet begrepen, omdat de Goddelijke Wil niet heerst als Leven van de eerste Daad.

Het leek alsof ik voor mijn geestesoog de menselijke wil zag: uitgehongerd, in lompen gekleed, achterlijk, bevuild, kreupel en gehuld in een dikke duisternis.

Omdat hij niet gewoon is om van Licht te leven en ernaar te kijken, verduistert elk klein Licht van Waarheid zijn zicht en verwart en verblindt hem nog meer.

Oh, hoezeer is het groot ongeluk van de menselijke wil te betreuren! Zonder de Goddelijke Wil lijkt het alsof hem het leven van het goede en het nodig voedsel om te leven ontbreken.

Ik was dit aan het denken. Mijn hemelse Leraar bracht mij een bezoekje. **Hij zei mij:**

(2) "Mijn gezegende dochter, zijn eigen wil doen is zo ernstig dat het kwaad niet zo groot zou zijn als de mens de loop van de zon, de hemel, de wind, de lucht en het water zou belemmeren.

Dit zou zoveel terreur en chaos veroorzaken, dat de mens niet meer zou kunnen leven. En toch zou dit grote kwaad niets zijn, vergeleken met het kwaad van het doen van zijn eigen wil.

Want De mens belemmert dan niet de gang van de geschapen dingen, maar die van de Schepper zelf.

Door zich terug te trekken uit onze Wil, stopte Adam de stroom van Gaven die Hij aan zijn geliefde kinderen wilde geven. Als hij dat had gekund, zou hij God tot onbeweeglijkheid hebben gedwongen.

Door de mens te scheppen, wilde ons Opperwezen voortdurend in contact met hem zijn. Hij wilde hem nu de ene gave geven, dan weer een andere. Hij wilde hem voortdurend zoveel mooie verrassingen bezorgen.

Wanneer de mens zijn wil doet, zegt hij stilzwijgend tegen zijn Schepper: "Ga weg – ik heb geen plaats voor uw Gaven.

Als U tot mij spreekt, begrijp ik U niet. Uw verrassingen zijn niet voor mij – ik kan het wel alleen redden."

Hij zegt dit met reden. Want zonder mijn Wil, als zijn primair Leven,

heeft hij het leven en het vermogen verloren om Mijn gaven te kunnen plaatsen en om onze hemelse taal te begrijpen, Hierdoor is hij een vreemde geworden voor onze mooiste verrassingen.

Door Onze Wil niet te doen, verliest de mens het Goddelijk Leven, de mooiste, de meest fascinerende, de meest noodzakelijke Daad van zijn Schepping en het Leven waarmee hij door God geschapen is.

Dit is de reden waarom – toen de mens zich terugtrok uit Ons Fiat – hij zichzelf in de war bracht, zodat hij bij elke stap wankelde. En door zich los te maken van onze Wil, verwierp hij de vitale Daad van zijn leven, en de stabiele en permanente Daad die één enkel Leven met hem zou leven – d.w.z. onze Goddelijke Wil.

Wanneer zielen Ons afwijzen, voelen Wij ons door velen van hen verlamd. Wij willen immers geven en Wij kunnen dit niet. Wij willen spreken, maar hij luistert niet naar Ons.

Het is alsof Wij hem onze droevige klaagzangen van op afstand laten horen en **tegen hem zeggen**:

“Oh mens, houd op! Roep die Wil, die je afgewezen hebt, terug in jezelf! Hij schenkt geen aandacht aan je kwaden.

Als je Hem roept, is Hij bereid om bezit van jou te nemen en zijn Koninkrijk in jou te vormen – een Koninkrijk van heerschappij, vrede, geluk, glorie en overwinning voor Mij en voor jou.

Wees alsjeblief geen slaaf meer en leef niet langer in de doolhof van je kwalen en ellende. Want zo heb Ik je niet geschapen. Ik heb je tot koning van jezelf gemaakt, tot koning van alles.

Roep daarom mijn Wil aan als Leven, en Hij zal je je adel en de hoogte van je plaats laten kennen, waar je door God geplaatst bent. O, wat zal je blij zijn, en hoe blij zal je je Schepper maken!"

Hierna **voegde Hij eraan toe**:

(3) "Mijn dochter, *een ziel die mijn Goddelijke Wil binnengaat, voelt het ware Leven in zichzelf*. Want in mijn Wil ziet zij duidelijk haar ‘niets’- zijn, en hoezeer dit ‘niets’ het ‘Al’ nodig heeft, dat haar uit het niets gehaald heeft om te kunnen leven. En wanneer zij zichzelf

herkent, vult het Al haar met Zichzelf. Dat 'niets' voelt dan het ware Leven. En de ziel vindt onmiddellijk contact met Heiligheid, Goedheid, Macht, Liefde en Goddelijke Wijsheid. Zij herkent in zichzelf de Kracht van het Scheppend Werk, zijn kloppend Leven en de extreme behoefte aan dit Goddelijk Leven. Anders lijkt het alsof er geen leven in haar is.

Het is alleen mijn Wil die de mens zijn ware 'niets'- zijn doet herkennen. En mijn Wil blijft op dit 'niets' blazen om het Goddelijke Leven dat daarin ontstoken is, nu altijd levend te houden. Hij wil haar laten groeien als een Werk dat onze scheppende handen waardig is. Zonder onze Wil echter, voelt de mens zich alsof hij iets is. En het Al blijft buiten dit niets.

(4) Daarna volgde ik de Handelingen van de Goddelijke Wil. Mijn arme geest was verdwaald in de veelheid van zijn Werken, die op zoek waren naar de mens om hem te omhelzen, te omringen, hem te verdedigen, hulp te bieden, hem gelukkig te maken, hem zijn liefdesklachten, zijn pijnlijke tonen in het diepst van zijn Hart, te laten kennen.

In alles wat het Goddelijk Fiat doet, zoekt Hij de mens. Hij wil hem vinden en hem beminnen. De mens daarentegen zoekt Hem niet, omringt Hem niet en laat Hem niet zijn liefdevolle tonen en zachte klachten horen. Hij zegt niet dat hij Degene wil, die hem zozeer bemint en Die hij zou moeten beminnen.

Ik verloor mezelf in zijn Goddelijke Werken.

Mijn lieve **Jezus vervolgde**:

(5) "Mijn dochter, al onze Werken 'ad extra' zijn gedaan voor de mens en zullen alleen voor hem gedaan worden. Ons doel is alleen voor hem, want Wij hebben niets nodig.

Inderdaad, in het Werk dat Wij verrichten, schittert de mens in onze Daad, stromend binnenin als het doel van ons Werk.

En aangezien elke daad zijn doel heeft, is de mens de reden die Ons aanzet tot handelen, omdat hij de eerste plaats inneemt in al onze Werken. Hij schittert en stroomt in onze Daad.

Daarom **kunnen Wij zeggen**: "Jij was bij Ons toen Wij de hemel uitspanden en de zon vormden. In dat azuurblauw en in dat licht gaven Wij je de ereplaats, en je stroomde in hen.

In elke Daad van het Woord dat op aarde verricht werd, in elke Pijn en in elk Woord, had je je plaats in het centrum ervan – en je stroomde in hen, alsof ze allemaal van jou waren."

Maar Wij hebben de mens deze plaats in onze Daden niet gegeven om hem nutteloos te maken en zodat hij hen bijna in luiheid zou doorlopen. Nee, nee. Luiheid heeft nog nooit iemand geheiligd.

Wij hebben hem in onze Handelingen geplaatst omdat Wij de zijne in hen konden opnemen. Onze Handelingen moesten dienen als model, als plaats, waar zijn daden in grotere veiligheid konden geplaatst worden.

Ook Wij werken. Beminnen is werken. En ons Werk, omdat het Liefde is, is werkzaam, leven-gevend, scheppend, ondersteunend voor alles en iedereen. En ondanks het feit dat de mens deze plaats inneemt in onze Werken, oh! hoeveel van onze Werken blijven leeg van de daden van de mens. In werkelijkheid kent de mens hen niet eens. Hij leeft alsof Wij hem niets gegeven hebben.

Daarom lijden onze Werken en roepen ze onophoudelijk degene die, hoewel hij zijn ereplaats heeft, er geen gebruik van maakt. noch zijn Liefde in het Werk van zijn Schepper brengt.

En toch zullen de eeuwen niet eindigen, zonder dat onze Werken het doel bereikt hebben, waarvoor ze gecreëerd zijn, nl. dat de mens in hen werkzaam is, als centrum van hun handelen.

En dit zullen de mensen zijn, die mijn Goddelijke Wil in hun ziel als Leven zullen laten heersen.

30-30- 15 mei 1932 – De Kennis van de Goddelijke Wil zal het oog vormen en het vermogen om de Gave van het Goddelijk Fiat te zien en ontvangen. Zij zal de mensen eraan laten wennen om als zijn kinderen te leven. De wanorde van de menselijke wil.

(1) Ik keer altijd terug naar het Allerhoogste Fiat en ik voel in mijzelf de zoete betovering van zijn Licht, Vrede en Geluk

Oh, hoe graag zou ik willen dat de hele wereld zo'n Zegen zou kennen, zodat iedereen zou bidden dat zijn Koninkrijk op aarde zou komen.

Terwijl ik dit dacht, zei ik bij mezelf: "Als leven in de Goddelijke Wil een geschenk is dat Hij aan de generaties van de mensen wil geven, en Jezus zo graag wil dat deze Goddelijke Wil bekend wordt gemaakt zodat Hij kan heersen, waarom haast Hij zich dan niet om ons dit Geschenk te geven?"

Mijn zeer goede Jezus bezocht mijn kleine ziel.

En met een stem vol Goedheid zei Hij mij:

(2) "Mijn dochter, je moet weten dat hoewel Ik brand van verlangen om Mijn Goddelijke Wil te zien heersen, Ik deze Gave nog niet kan geven. Want eerst moeten de Waarheden die Ik geopenbaard heb, bij de mensen bekend zijn.

Wanneer zielen deze Waarheden kennen, zullen zij de gave van het inzicht verwerven om dit Geschenk te kunnen begrijpen en zich voor te bereiden om dit zo groot Geschenk te ontvangen.

Je kan zeggen dat hen op dit ogenblik de ogen ontbreken om het te zien en het vermogen om het te begrijpen.

Daarom heb Ik eerst zoveel Waarheden over mijn Goddelijke Wil geopenbaard. Wanneer de zielen mijn Waarheden zullen kennen, zullen deze de oogkassen vormen waarin zij de pupillen van hun ogen kunnen plaatsen. Zij zullen met voldoende Licht gestimuleerd worden, zodat zij het Geschenk kunnen zien en begrijpen. Er zal hen een Geschenk gegeven en toevertrouwd worden dat groter is dan de zon.

Als Ik hen dit Geschenk vandaag zou willen geven, zou dat hetzelfde zijn als de zon aan een blinde geven.

Hoewel het arme kind een gehele zon zou hebben, zou het nog steeds blind zijn. Haar lot zou niet veranderen en ze zou er geen enkel voordeel uit halen. Ze zou eerder lijden onder het feit dat ze een zon gekregen heeft, zonder haar te kunnen zien of de weldadige effecten ervan te kunnen ervaren.

Aan iemand die niet blind is, een zon schenken en ter beschikking stellen, zou veel weldaden aan deze persoon brengen.

Het zou een voortdurend feest voor hem zijn. En hij zou in staat zijn om anderen het Licht te geven. Hij zou omringd en geliefd worden door al diegenen die het Goede van het Licht, dat hij bezit, willen verkrijgen.

Daarom, vandaag de grote Gave van mijn Goddelijke Wil geven, die meer dan de zon, het lot van de menselijke generaties zal veranderen, zou hetzelfde zijn als geschenken geven aan blinden, die nutteloos zijn. *Ik kan geen nutteloze Geschenken geven.*

Ik wacht dus nog, met goddelijke en uitzinnige Geduld totdat mijn Waarheden hun weg vinden, de zielen voorbereiden, in hen binnendringen en het oog vormen dat bezield is met voldoende Licht. Dan zullen zij niet enkel het Geschenk van mijn Fiat kunnen zien, maar ook het vermogen hebben om Hem in zich op te nemen. En dan kan Ik in hen mijn Koninkrijk vormen en mijn Heerschappij uitbreiden.

Geduld en tijd zorgen er inderdaad voor dat dingen correct worden gedaan – en zoals Onze Soevereine Wil het verdient in het Werk.

Wij, Ons Opperwezen, handelen zoals een vader zou doen wanneer hij zijn zoontje een groot geschenk wil geven.

De vader roept het kind en hij laat hem het geschenk zien.

Hij zegt hem: “Dit geschenk is voor jou bedoeld. Het is al van jou.”

Maar hij geeft het hem niet.

Het zoontje blijft vol verbazing achter, verrukt bij het zien van het geschenk dat zijn vader hem wil geven.

Hij blijft bij zijn vader en smeekt hem om het geschenk te geven.

Hij kan niet bij zijn vader weggaan en hij vraagt het hem steeds opnieuw, omdat hij het geschenk zo graag wil hebben.

Intussen heeft de vader zijn zoontje dicht bij zich. Hij maakt van de gelegenheid gebruik om hem te onderrichten, om hem de aard van het geschenk te laten begrijpen, de weldaden en het geluk dat hij erdoor zal ontvangen.

Het kind wordt volwassener dankzij de lessen van zijn vader.

Hij wordt niet alleen in staat gesteld, om het geschenk te ontvangen, maar ook om het Goede en het Grootse te begrijpen, dat het Geschenk dat hij zal ontvangen, bevat.

Hij dringt dan ook steeds meer aan bij de vader.

Hij vraagt en vraagt nog meer. Hij verlangt zo vurig naar dit geschenk dat hij weent en niet meer zonder dit geschenk kan leven.

Je kan zeggen dat hij in zichzelf, door zijn gebeden en zuchten, en door kennis te verzamelen over het geschenk dat zijn vader voor hem voorbereid heeft, het leven en de ruimte gecreëerd heeft om het geschenk als een heilige schat te ontvangen.

Het uitstel van de vader om zijn kind het geschenk te schenken, had het effect van een grotere liefde. Hij brandde van verlangen om zijn kind dit geschenk te geven. Maar hij wou dat het in staat was om het geschenk dat het ontving te begrijpen.

Zodra hij zag dat het kind de nodige rijpheid had om zo'n groot geschenk te ontvangen, gaf hij het hem onmiddellijk.

Dit is precies wat Wij doen. Meer dan een vader verlangen Wij ernaar om onze kinderen het grote Geschenk van onze Wil te geven. Maar Wij willen dat zij weten wat zij ontvangen.

De kennis van onze Wil laat onze kinderen volwassen worden en stelt hen in staat om een dergelijke Zegen te ontvangen. De vele openbaringen die Ik gegeven heb, zullen de ware ogen van de ziel zijn, zodat zij kan zien en begrijpen wat onze Vaderlijke Goedheid al eeuwenlang aan de mens wil geven.

Dit geldt des te meer omdat de Parels van Kennis die Ik over mijn Goddelijke Wil bekend gemaakt heb, naarmate ze door de zielen gekend worden, in hen het zaad zullen zaaien, om de liefde van kinderen voor hun hemelse Vader te doen ontkiemen.

Zij zullen ons Vaderschap voelen. Als de Hemelse Vader wil dat zij zijn Wil doen, dan is dat omdat Hij hen bemint en hen wil beminnen als zijn kinderen, zodat zij kunnen delen in zijn Goddelijke Bezittingen. Bijgevolg zal onze Kennis van het Goddelijke Fiat hen leren leven als kinderen.

En dan zal niemand meer verbaasd zijn dat ons Allerhoogste Wezen zijn kinderen de grote Gave van onze Wil schenkt.

Het is het recht van de kinderen om te ontvangen wat aan de vader toebehoort. En het is de plicht van een vader om zijn bezittingen aan zijn kinderen te geven.

Wie als een vreemde voor zijn vader wil leven, verdient zijn bezittingen niet. Bovendien verlangt ons Vaderschap ernaar, smacht het ernaar en brandt het van verlangen om dit Geschenk te geven, opdat de Wil van de Vader en van zijn kinderen één moge zijn.

Onze Vaderlijke Liefde zal dan rust vinden, wanneer Wij het Werk dat uit onze scheppende Handen voortkwam, in de Schoot van onze Wil zien, in ons Huis en wanneer Wij zien dat ons Koninkrijk door onze geliefde kinderen bewoond wordt.

(3) Daarna bleef ik nadenken over de Goddelijke Wil
Het lijkt alsof ik niet kan stoppen met aan Hem te denken.

Mijn hemelse Leraar voegde eraan toe:

(4) “Gezegende dochter, alle Daden die door mijn Goddelijke Wil verricht worden, zijn zo nauw met elkaar verbonden dat zij van elkaar niet kunnen gescheiden worden.

Als je hen wil vinden, lijkt het op het eerste zicht, alsof je slechts één enkele Daad ziet. Maar als je dieper doordringt, zie je dat al deze afzonderlijke Daden zozeer met elkaar versmolten zijn, dat het onmogelijk is om hen van elkaar los te maken.

Deze Kracht van Eenheid en Onafscheidelijkheid vormt de aard van het Goddelijke Werk. De Schepping zelf zegt dit.

Als één enkele ster zich zou losmaken van de plaats die hij inneemt en die hem met alle andere geschapen dingen verbindt, zou hij vallen en overal verwarring zaaien.

Zo groot is de onafscheidelijkheid en de eenheid die hen bijeenhoudt. Hoewel zij onderling verschillend, hebben zij allen samen, leven. En zij vormen de prachtige harmonie van de hele Schepping.

Maar wanneer zij gescheiden zijn, kan je zeggen dat zij beginnen te sterven en overal wanorde verspreiden.

Zo is het ook met de menselijke wil, die gescheiden is van de Wil van zijn Schepper.

Niet alleen valt hij zelf, maar hij zaait ook overal verwarring.
En als hij gekund had, dan zou hij alles in wanorde hebben gebracht hebben, zelfs de Orde van zijn Schepper.

Dit is ook niet verwonderlijk. De menselijke wil is door Ons geschapen. Gescheiden van de Onze zou hij als een ster zijn die losgeraakt is van zijn plaats. Daar bezat hij de Goddelijke Kracht, de Eenheid van wederzijdse overeenstemming en alle Zegeningen met zijn Schepper.

Door zich van Ons los te maken, verliest de mens de Kracht, de Eenheid en de Zegeningen die hij nodig heeft om te leven.
Noodgedwongen begint hij te vallen en zaait hij overal wanorde.

Nu, levend in mijn Goddelijke Wil, voelt de ziel bij haar eerste daad de Kracht en de Eenheid van alle Daden van het Goddelijke zodat één handeling alle andere handelingen omvat en in zich insluit.
En zij voelt de noodzaak om haar handelingen verder te zetten om ze met elkaar te verbinden, zodat zij de Kracht van de Goddelijke Wil die zij in zichzelf voelt, ontplooit.

De Goddelijke Wil kan als leven niet bestaan zonder zich te laten voelen. Hij wil ademen, zijn hart wil kloppen, werken. De ene handeling roept de andere op en zo vormt Hij de opeenvolgende handelingen, met de vereniging van deze handelingen in mijn Wil.

Maar om een leven te vormen, volstaat niet één daad, één ademhaling, één hartslag. Nee, er is een voortzetting nodig van de ademhalingen, van het kloppen van het hart en van de werken.

Door in mijn Goddelijke Wil te leven, ademt en klopt het hart van de ziel. En mijn Fiat vormt zijn volledig leven van werken voor zover het mogelijk is voor een ziel om in zichzelf te bevatten.

Dus als je het Leven van mijn Wil in jou wil, laat je handelingen dan voortdurend in mijn Wil zijn.

30-31- 22 mei 1932 – De ziel vormt betoverende taferelen voor haar Schepper. De Goddelijke Wil zal de mens de gave van geïnspireerde Kennis schenken, die als een Goddelijk Oog zal zijn.

(1) Mijn arme geest baadt in de immense Zee van de Goddelijke Wil. Deze zee fluistert voortdurend, maar wat fluistert zij?

Liefde, lofprijzing, dankzegging.

Het Opperwezen laat zijn gefluister samenkomen met dat van de mens en Hij geeft Liefde om liefde te ontvangen.

Welke zoete ontmoeting tussen de Schepper en de mens, die elkaar wederkerige Liefde schenken!

In deze uitwisseling van Liefde vormen zij golven van Liefde, Licht en onbeschrijflijke Schoonheid. De arme ziel is niet in staat om al deze golven in zichzelf te houden en zij heeft het gevoel dat zij verdrinkt. Zij heeft wie weet hoeveel ontvangen. Maar het verdrinken dat zij ervaart, weerhoudt haar ervan, om te herhalen wat ze in zichzelf voelt van de onuitsprekelijke geheimen van Liefde, Licht en goddelijke Kennis, die het gefluister van de Eeuwige in haar ziel ingesloten heeft.

Ik verloor mezelf in zoveel Kennis dat ik het niet kan herhalen. Ik begin te stamelen. Ik mis de juiste woorden en om geen onzin uit te kramen, ga ik verder. Mijn lieve Jezus had medelijden met mijn onvermogen en kleinheid. Hij trok me naar zich toe in zijn armen en

Hij zei mij:

(2) “Mijn gezegende dochter, het is waar dat je kleinheid zich verdrongen voelt in de onmetelijkheid van mijn Licht, van mijn Liefde, en van de ontelbare Waarheden die ons heilig en aanbiddelijk Wezen bevat. Maar onze Macht en onze Oneindigheid scheppen er plezier in om de mens te overspoelen met Licht, Liefde, met diverse Kennis en Heiligheid, zodanig dat het hem overweldigt.

Het is één van de meest betoverende aanblikken om de ziel te zien, badend in onze Oneindigheid. Zij wil spreken, maar verdrinkt in het Licht, in de Liefde en in de verrassende Waarheden.

O, hoe mooi is het, dat zij wil spreken over wat zij voelt terwijl onze Golven haar bedekken en haar tot zwijgen brengen.

Op deze manier tonen Wij Onszelf aan ons geliefd kind.
Wij gedragen Ons als een leraar die zijn kennis aan zijn kleine leerling wil laten zien. Hij toont hem al zijn kennis en de leerling luistert en vult zijn geest en zijn hart.

De leraar heeft zoveel gezegd dat de leerling niets kan herhalen.
Maar het helpt hem wel om de leraar te waarderen en te beminnen, en om te hopen het niveau van kennis van zijn leraar te bereiken.
De leerling staat onder zijn leiding en kan de leraar zich laten kennen en de aandacht, genegenheid en trouw van zijn leerling winnen.

Dat is wat Wij doen om Ons bekend en geliefd te maken.
Wanneer de mens van alles ontdaan is, zodanig dat hij niets anders wil dan onze Goddelijke Wil, zijn Wij zo verheugd dat Wij hem overspoelen met Licht, Liefde en onze Waarheden over Onszelf.

Dan snijden Wij beetje bij beetje aan, wat Wij haar in één keer ingeprent hebben. En zo verheugen Wij Ons er ook in om Ons aan haar kleine capaciteiten aan te passen.

(3) Nu moet je weten dat de mens in de Goddelijke Wil leeft, onder vele voorrechten, de Gave van de geïnspireerde Kennis terug zal krijgen. Dit Geschenk zal zijn gids zijn om ons Goddelijk Wezen te leren kennen. Het zal hem helpen om het Koninkrijk van het Goddelijke Fiat in zijn ziel te vestigen.

Het zal voor hem een gids zijn in de orde van natuurlijke dingen.
Het zal als een hand zijn, die hem in alles leidt en hem het kloppend Leven van de Goddelijke Wil in alle geschapen dingen laat zien, en het Goede dat Hij hem voortdurend brengt.

Deze Gave werd aan Adam gegeven aan het begin van zijn schepping. Met onze Goddelijke Wil bezat hij de gave van geïnspireerde kennis, zodat hij onze goddelijke Waarheden met helderheid kende. Niet alleen dat, maar hij kende ook alle heilzame krachten die alle geschapen dingen voor het welzijn van de mensheid bezaten, van het grootste ding tot het kleinste grassprietje.

Toen hij onze Goddelijke Wil verwierp, trok ons Fiat zijn Leven en de Gave die Adam ontvangen had, terug. Sindsdien is de mens in duisternis, zonder het zuivere en ware Licht van de Kennis van alle dingen.

Met de terugkeer van het Leven van mijn Wil in de mens, zal hem de Gave van geïnfuseerde Kennis teruggegeven worden.

Deze Gave is onlosmakelijk verbonden met mijn Goddelijke Wil zoals het Licht onlosmakelijk verbonden is met de Warmte.

Waar mijn Wil heerst vormt Hij het Oog vol Licht in het diepste van de ziel. De ziel, die door dit Goddelijk Oog kijkt, verwerft kennis van God en van de geschapen dingen, voor zover dat voor een mens mogelijk is. Maar wanneer mijn Wil zich terugtrekt, blijft het oog blind, omdat mijn Wil, die het bezielt, hem verlaten heeft en dus niet langer het actief Leven van de mens is.

Dit is wat er met het lichaam gebeurt: de mens met een gezond oog kan zien, kleuren en mensen onderscheiden.

Maar als de pupil donker wordt, verliest hij het licht en blijft hij blind. Hij kan dan niets meer onderscheiden.

De mens kan hoogstens zijn tastzin gebruiken om iets te leren kennen en te begrijpen. Maar het licht is uitgeput en gedoofd.

Misschien heeft de mens nog wel ogen, maar niet meer vol leven en licht, maar vol dichte duisternis die pijn brengt aan het verloren gezichtsvermogen.

Dat is mijn Wil, waar Hij regeert, centraliseert Hij in de ziel deze Gave van geïnspireerde Kennis. Zonder moeite, ziet en begrijpt zij, meer dan het oog, zonder moeite, de goddelijke Waarheden, de moeilijkste Kennis van ons Allerhoogste Wezen, maar met een wonderbaar gemak en zonder studie.

Bovendien kan niemand de essentie van natuurlijke dingen kennen, het Goede dat erin aanwezig is, behalve Degene die hen geschapen heeft. Daarom hoeft niemand verbaasd te zijn als de Goddelijke Wil in de ziel waar Hij heerst, ons Goddelijke Wezen en de essentie van de dingen die Hij geschapen heeft, openbaart.

Wanneer Onze Wil niet heerst, wordt alles duisternis voor de arme

mens. Onze kinderen zijn blind. Zij kennen noch beminnen Degene die hen geschapen heeft, die hen meer bemint dan een vader, en die verlangt naar de liefde van zijn kinderen.

Waar Hij heerst, gaat mijn Goddelijke Wil niet met lege Handen heen. Hij brengt alle Zegeningen mee die Hij bezit.

En als de mens, ondankbaar, hem dwingt om zich terug te trekken, dan neemt Hij alles met Zich mee terug. Hij is immers onlosmakelijk verbonden met zijn Bezittingen.

Hij doet zoals de zon. s' Morgens brengt zij haar licht en al haar weldadige effecten naar de aarde. Wanneer zij 's avonds ondergaat, neemt zij haar licht mee. Er blijft geen druppel over voor de nacht.

En waarom? Het is haar immers onmogelijk om ook maar één lichtdeeltje los te maken, omdat zij onlosmakelijk verbonden is met haar licht. En waar zij ook gaat, gaat zij met de volheid van haar licht, en vormt zij het volle daglicht.

Wees daarom aandachtig. *Want waar mijn Wil heerst, wil Hij grote dingen doen.* Hij wil alles geven. Hij kan geen kleine dingen doen. Hij wil de grote dag vormen en zijn Gaven en zijn Grootheid en Pracht tentoonspreiden.

30-32- 30 mei 1932 – De Goddelijke Wil zoekt de daad van De mens om zijn Leven in hem te vormen. Verschil tussen de Sacramenten en de Goddelijke Wil. Mijn Wil is Leven. Wat zijn de gevolgen daarvan

(1) Mijn kleine geest blijft de Zee van het Goddelijk Fiat doorkruisen. Het lijkt mij dat Hij de eerste plaats inneemt en over alle dingen heerst, zoals ook over het Opperwezen.

Hij zegt: "Je probeert tevergeefs aan Mij te ontsnappen.

In alle dingen **kan Hij zeggen:** "Ik ben hier. IK BEN. Ik ben hier om je leven te geven. Ik ben de Onoverwinnelijke.

Niemand kan Mij overtreffen, noch in Liefde, noch in Licht, noch in mijn Onmetelijkheid, waar Ik zoveel Levens van Mijzelf vorm, als Ik aan de mens wil schenken. “

O, Kracht van de Goddelijke Wil. In uw Oneindigheid zoekt u naar de daden van de mens om uw Leven in elk van hen te vormen.
Zij ontvangen deze niet of verwerpen hen.
En dat Leven blijft verstikt in U, in uw Onmetelijkheid.

En U, zonder ooit moe te worden, en met een Liefde die alles kan overwinnen, gaat verder met uw zoektocht naar menselijke handelingen, om hen uw Leven te geven en om zich op elk ogenblik te verdubbelen!

Mijn geest verdwaalde in de Zee van het Fiat.
Mijn hemelse Leraar bezocht zijn kleine dochter. **Hij zei mij:**

(2) “Gezegende dochter van mijn Wil, elke daad die in mijn Wil verricht wordt, is een stap die de mens zet om dichterbij God te komen. En God zet op zijn beurt een stap naar hem toe.
We kunnen zeggen dat de Schepper en de mens altijd naar elkaar toe lopen, zonder te stoppen.

Inderdaad, alle handelingen, woorden, ademhalingen en hartslagen in Mijn Wil vormen vele stappen van goddelijk Leven die de ziel zet – en Mijn Wil verlangt ernaar dat deze handelingen hun eigen werkingssfeer hebben, om vele goddelijke levens binnen de ziel te kunnen vormen.

Mijn Wil daalt neer in de handeling van de mens om daar zijn Goddelijke Leven te kunnen vormen. De ziel stijgt op in het Fiat, in de goddelijke Regionen, om overwinnaar te worden van Licht, van Liefde, van Heiligheid en Goddelijke Kennis.

Elke handeling, woord, ademhaling, hartslag in mijn Wil vormt een stap van Goddelijk Leven, die de ziel zet. En mijn Fiat verlangt naar deze daden, om er zijn werkterrein van te maken en om daarin evenveel Goddelijke Levens in de ziel te kunnen vormen.

Dit was het doel van de Schepping: ons Leven in de mens vormen, in Hem ons Goddelijk Werkterrein hebben.

Daarom dringen Wij er zo op aan dat hij onze Wil doet, nl. om ons Leven *in hem* veilig te stellen, niet in Ons, maar in de mens. Wijzelf hebben niemand nodig. En Wij zijn voldoende voor Onszelf.

***Dit was het grote Wonder dat Wij wilden en dat Wij willen
verwezenlijken door de Kracht van onze Wil: ons Leven vormen in
het leven van het mens.***

Als Wij dat dus niet zouden doen, *zou de Schepping zonder haar
oorspronkelijke doel blijven*, een belemmering voor onze Liefde,
een voortdurende bitterheid om naar zo'n groot en prachtig Werk te
kijken. Wij zien dan immers dat zo'n groot en prachtig Werk in haar
niet gerealiseerd is en dat ons Doel gemist is.

Als er in Ons niet de zekerheid was dat Onze Wil in de ziel zou
heersen, om Ons leven in haar te vormen, zou Onze Liefde de
schepping volledig opbranden en tot niets reduceren. En als Zij
zoveel verdraagt en tolereert, is dat omdat Wij ons Plan in de
komende tijden gerealiseerd zien.

(3) Welnu mijn dochter, wanneer de mens zijn wil doet, zet hij
stappen achteruit en verwijdt hij zich van zijn Schepper. En God
trekt zich terug. Er vormt zich dan tussen beide een oneindige
afstand.

Je ziet dus de noodzaak om voortdurend te volharden, om te werken
in mijn Goddelijke Wil, om de afstand te verkleinen, die door de
menselijke wil tussen God en de mens gecreëerd is.

En denk niet dat het om een persoonlijke afstand gaat.

Ik ben in alle dingen, in iedereen, in de Hemel en op aarde.

De afstand die de menselijke wil, zonder mijn Wil, vormt,
is een afstand van Heiligheid, van Schoonheid, van goedheid, van
Macht, van Liefde, die oneindige afstanden zijn. *Enkel mijn Wil die in
de mens aan het werk is*, kan mijn Wil en de mens verenigen,
samenbrengen en onafscheidelijk van elkaar maken.

Dat is wat er gebeurde in de Verlossing.

Elke manifestatie van Ons met betrekking tot de Afdaling van het
Woord op aarde, was een Stap, die Wij gezet hebben in de richting
van de mensheid die bad en wachtte.

Deze stappen brachten onze Manifestaties, onze Profetieën en onze

Openbaringen aan de mens, die zo hun stappen konden zetten naar het Opperwezen. Zo bleven zij naar Ons lopen en Wij naar hen. Toen de tijd gekomen was om uit de Hemel naar de aarde af te dalen, hebben Wij *het aantal profeten vermeerderd*, om meer openbaringen te kunnen doen en onze ontmoeting te bespoedigen.

Want in **de begintijd van de wereld** waren er geen profeten. En onze Manifestaties waren zo zeldzaam dat Wij kunnen zeggen dat Wij slechts één Stap per eeuw zetten. De traagheid van deze stappen had tot gevolg dat het enthousiasme van de mensen gering was. Zij waren bijna allemaal geneigd om te zeggen dat mijn Komst naar de aarde iets absurds was, en geen realiteit. Net zoals men vandaag over het Koninkrijk van mijn Wil zegt, dat het een beeldspraak is, en iets dat bijna onmogelijk te realiseren is.

*Daarom hebben **de profeten die na Mozes kwamen**, bijna in de laatste dagen voor mijn Komst op aarde, de mars van beide kanten versneld door onze Manifestaties.*

*Toen kwam **de soevereine Dame van de Hemel**, die niet enkel liep, maar rende, om de ontmoeting met haar Schepper te bespoedigen om Hem neer te laten dalen en de Verlossing te volbrengen.*

Zo zie je hoe mijn Manifestaties over mijn Goddelijke Wil zekere bewijzen zijn dat mijn Goddelijke Wil op weg is om op aarde te komen regeren. **De ziel aan wie deze Manifestaties gedaan zijn**, loopt ook en rent ook met ijzeren standvastigheid, om deze eerste ontmoeting te laten plaatsvinden. En zij biedt haar ziel aan, opdat mijn Goddelijke Wil daar kan heersen en zo de Stap kan zetten die Hem zal laten heersen onder de mensen.

Daarom moeten jouw daden voortdurend zijn. Enkel voortdurende daden kunnen het tempo versnellen, obstakels overwinnen. Zij zijn de enige overwinnaars, die God en de mens kunnen overwinnen.

(4) Daarna gingen mijn gedachten over de Goddelijke Wil verder Nadat ik de Heilige Communie had ontvangen, **zei ik tegen mezelf: "Wat is het verschil tussen de Sacramenten en de Goddelijke Wil?"**

Mijn Koning Jezus doorbrak de Eucharistische Sluiers. Hij liet zich zien. En met een pijnlijke zucht zei Hij mij:

(5) Mijn gezegende dochter, *het verschil tussen beide is groot. De Sacramenten zijn een Effect van mijn Wil. Mijn Wil daarentegen is Leven*

Door zijn Leven-scheppende Kracht, vormt en geeft Hij leven aan de Sacramenten. De Sacramenten hebben de kracht niet om mijn Wil leven te geven. Want Hij is eeuwig en kent geen begin, noch einde.

Mijn aanbiddelijke Wil neemt altijd de eerste plaats in bij alle dingen Van nature bezit Hij de scheppende Kracht, creëert Hij de dingen en het Leven zelf, waar Hij wil, wanneer en hoe Hij wil.

Je kan zeggen dat het verschil hetzelfde is als *tussen de zon en de effecten die de zon teweegbrengt*.

Deze geven geen leven aan de zon, maar ontvangen leven van de zon en zij moeten tot haar beschikking blijven.

Want het leven van de effecten wordt voortgebracht door de zon.

De Sacramenten worden ontvangen op een bepaald moment, op een bepaalde plaats en onder bepaalde omstandigheden.

Het Doopsel wordt één keer gegeven, en dat is alles.

Het Sacrament van de Biecht wordt toegediend wanneer de mens in zonde gevallen is.

Mijn Sacramenteel Leven zelf wordt één keer per dag gegeven.

En de arme mens voelt in de tussentijd geen de kracht van de hulp van het doopwater dat haar voortdurend vernieuwt, noch van de sacramentele woorden van de priester die haar voortdurend troosten door te zeggen: *"Ik vergeef je je zonden."*

De mens vindt ook geen steun van de sacramentele Jezus in zijn zwakheden en beproevingen gedurende alle uren van de dag.

Daarentegen bezit mijn Goddelijke Wil de oorspronkelijke Daad van het Leven. Hij is in staat om Leven te geven.

Door zijn heerschappij houdt Hij de voortdurende Daad boven de mens. Op elk moment geeft Hij zichzelf als Leven: leven van Licht,

van Heiligheid, van Liefde, van Standvastigheid, van Kracht van de ziel. *Kortom, Hij is Leven*. En als Leven kent Hij geen tijden, omstandigheden, plaatsen, noch uren. Er zijn geen beperkingen, noch wetten. Temeer omdat het gaat om 'Leven geven'.

En het leven wordt gevormd door voortdurende handelingen en niet door af en toe een handeling te verrichten.

En daarom kan je zeggen dat de Goddelijke Wil, in de vurigheid van Zijn Liefde, met zijn voortdurende Heerschappij, op elk moment een voortdurend Doopsel, een ononderbroken Absolutie en Communie schenkt. Dit geldt nog meer, omdat onze Wil aan het begin van zijn schepping, aan de mens gegeven werd als een eeuwigdurend leven dat in hem leeft.

Dit was de essentie, de vrucht van de Schepping: onze Wil zou ons Leven in de mens vormgeven. Met dit Leven gaven Wij alles. En de mens kon daarin alles vinden wat hij nodig had. Alles was voor hem beschikbaar: Hulp, Kracht van geest, Heiligheid, Licht. Alles werd aan zijn macht onderworpen. Mijn Wil verbond zich ertoe hem alles te geven wat hij wilde, op de voorwaarde dat hij Hem zou laten heersen en Hem in zijn ziel zou laten wonen.

Toen de mens geschapen werd, waren de Sacramenten niet nodig. Hij beschikte immers over mijn Wil, de Oorsprong en het Leven van alle goede Dingen. Als een nuttig middel om genezing of vergeving te bieden, hadden de sacramenten geen bestaansreden.

Maar toen de mens onze Wil verwierp, trok Deze zich terug en de mens bleef achter zonder Goddelijk Leven, en dus zonder de voedende Kracht, zonder de voortdurende Daad die zijn leven vernieuwde en deed groeien.

Als hij niet volledig stierf, was dat te danken aan de effecten die mijn Goddelijke Wil hem gaf. Deze waren afhankelijk van zijn gesteltenis, de tijden en de omstandigheden.

Toen onze Vaderlijke Goedheid zag dat de mens steeds verder wegzakte, gaf Hij hem, om hem steun en hulp te bieden, de Wet als levensregel.

Bij *de Schepping* had Hij hem immers geen wetten of andere dergelijke dingen gegeven, behalve mijn Goddelijke Wil. Door hem

voortdurend Leven te geven, gaf onze Wil hem op natuurlijke wijze onze Goddelijke Wet. Wij hoefden hem niets te zeggen of op te dragen. Want hij voelde Hem in zichzelf als zijn eigen leven.

Dit geldt des te meer omdat er, waar Mijn Wil heerst, geen wetten of geboden bestaan. Wetten zijn voor dienaren en rebellen, niet voor onze kinderen. De relaties tussen Ons en degenen die in Onze Wil leven, worden geregeld door de Liefde. Maar met alle wetten heeft de mens zichzelf niet vernieuwd.

Aangezien ons ideaal voor de Schepping de mens was, en alles enkel voor hem geschapen werd, wilde Ik Zelf naar de aarde komen om onder de mensen te zijn. Ik wilde hen meer betrouwbare *steun*, heilzamere remedies, betrouwbaardere middelen en krachtigere hulp geven. Daarom heb Ik de heilige Sacramenten ingesteld.

Deze werken op een bepaalde tijden en onder bepaalde omstandigheden, afhankelijk van de gesteltenis van de mens, als effecten en Werken van mijn Goddelijke Wil.

Maar als de ziel mijn Goddelijke Wil niet als Leven in zich laat binnenkomen, zal zij altijd haar ellende voelen en een half leven leiden. Zij zal haar hartstochten levendig voelen. Haar heiligheid en haar redding zelf zullen altijd in gevaar zijn.

Want alleen *het voortdurend Leven in mijn Wil* verlamt de passies, de ellende, en vormt de tegengestelde Daden van Heiligheid, Kracht van de ziel, Standvastigheid, Licht en Liefde, tegen het kwaad van de mens.

En dat doet Hij op zo'n manier dat de menselijke wil de zoete betovering ervaart en in zijn kwaad, de mooie, goede en heilige invloed voelt stromen van de voortdurende Daad van Leven, die mijn Wil hem, onder zijn zachte en zoete Heerschappij, geeft.

En de mens laat Hem doen wat Hij wil. Een voortdurende Daad, die blijvend Leven schenkt, kan immers nooit bereikt worden door andere daden, andere hulp en andere middelen.

Hoe sterk en heilig ze ook zijn, ze kunnen niet het Goede doen dat een voortdurende Daad kan verrichten.

Er is geen groter kwaad dat de mens zichzelf kan berokkenen, noch groter onrecht dat hij aan onze vaderlijke *Goedheid kan aandoen, dan onze Wil niet in zich te laten heersen*. Als hij kon, zou hij Ons ertoe brengen de hele schepping te vernietigen.

De mens is echter geschapen om onze woonplaats te zijn, en niet alleen hij, maar ook alle geschapen dingen, de hemelen, de zon, de aarde en al onze Werken.

Omdat zij door onze Allerhoogste Majesteit voortgebracht zijn, hebben Wij het recht om hen te bewonen. Door in hen te verblijven, behouden Wij hen op waardige wijze. Wij houden hen altijd mooi en altijd nieuw, zoals Wij hen op de wereld gebracht hebben.

Maar de mens die onze Wil niet doet, zet Ons buiten onze woning. Onze Wil is dan als een rijke heer die een groot en prachtig paleis wil bouwen. Wanneer het paleis gebouwd is, wil hij er gaan wonen. Maar de mensen sluiten de deur voor zijn neus en gooien stenen naar hem. Zo kan hij er geen voet binnenzetten. En hij kan in de woning die hij gebouwd heeft, niet verblijven.

Zou deze woning dan niet beter vernietigd worden door degene die haar gebouwd heeft? Hij doet het niet omdat hij van zijn werk houdt. Hij wacht en wacht nog steeds. Want hij weet dat hij kan overwinnen door Liefde en dat zijn woning uit zichzelf de deuren voor hem zal openen om hem binnen te laten en hem de vrijheid te geven om erin te wonen.

Dat is de situatie waarin de mens Ons plaatst door onze Wil niet in zijn ziel te laten heersen: *hij sluit de deuren voor onze Neus en hij gooit de stenen van zijn fouten naar Ons*.

Omdat de mens onze Wil niet als Leven in zich wil ontvangen, *geven Wij hem met vaderlijke Goedheid de Effecten van onze Wil: de Wetten, de Sacramenten, het Evangelie, hulp door mijn Voorbeelden en mijn Gebeden*.

Maar dit alles kan niet tippen aan de grote Weldaad die mijn Wil schenkt, als voortdurend Leven van de mens. Want mijn Wil is

tegelijkertijd de Wetten, de Sacramenten, het Evangelie, het Leven. Hij is alles. Hij kan alles geven omdat Hij alles bezit.

Dat is voldoende om het grote verschil te begrijpen dat er bestaat tussen mijn Wil als voortdurend Leven in de mens en en de effecten die Hij niet op een blijvende manier kan voortbrengen, maar die afhankelijk zijn van de omstandigheden, de tijd, de Sacramenten zelf.

En hoewel de effecten grote weldaden kunnen opleveren, kunnen ze nooit alle Zegeningen voortbrengen, die het Leven van mijn Goddelijke Wil kan voortbrengen.

Wees daarom aandachtig, mijn dochter.

Geef Hem de heilige vrijheid om in je zie te doen wat Hij wil.

30-33- 12 juni 1932 – De mens die in onze Wil leeft, vindt al onze Werken in werking en voor hem verricht. Hij die in de Goddelijke Wil leeft, is als een verfrissend briesje voor de Goddelijke Werken.

(1) Mijn kleine ziel draait altijd in het Goddelijk Fiat.

Ze voelt de onweerstaanbare behoefte om in Hem te leven.

Want in Hem staat mij alles ter beschikking, alles is van mij.

Het is als een geheime uitnodiging van alle geschapen dingen.

In het diepste van mijn hart zeggen ze mij met hun stomme stem:

"Kom tot ons, kom ons bezitten en geniet van alle prachtige Werken die de Schepper gemaakt heeft voor jou en om ons aan jou te kunnen schenken." Oh, als wij de Schepping zien doorheen de sluiers van de Goddelijke Wil, oh, wat een zoete betovering bevat Zij!

Mijn kleine ziel was volledig in beslag genomen door de zoete betovering van de Schepping. Mijn geliefde Jezus kwam mij een bezoekje brengen. Hij zei mij:

(2) "Mijn gezegende dochter, voor de ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, is alles aanwezig. Het verleden en de toekomst bestaan niet voor haar, noch voor Ons. *Alles is in actie, in het moment.*

Zij treedt binnen in de goddelijke Orde. Onze vaderlijke Goedheid wil geen vroegere Liefde, die op het moment van de Schepping gevoeld werd, noch een toekomstige Liefde die haar hart niet raakt.

Wat het eerste betreft, zou de mens de indruk hebben dat de Liefde die uit onze Schoot kwam niet rechtstreeks voor hem bestemd was. Wat het tweede betreft, zou het gaan om Liefde en Werken waarop hij zou moeten hopen. Dit geldt nog meer omdat voor Ons het verleden en de toekomst niet bestaan.

Het verleden en de toekomst zijn voor de mens die buiten onze Wil leeft. Hij kijkt immers enkel naar *het uiterlijke* van onze Werken en niet naar de binnenkant.

De mens die in mijn Wil leeft, ziet onze Werken *in Ons*.

En hij ziet onze voortdurende Schepping voor elke mens.

Aan de gelukkige ziel die in onze Wil leeft, laten wij onze Handeling zien en aanraken terwijl Wij voor haar alles scheppen. Wij breiden de hemel uit en scheppen voor haar de zon, de wind, de lucht, de zee, enz. Zij ziet en begrijpt duidelijk onze intense Liefde door alles voor haar te scheppen en onze Kracht en onze Wijsheid door hen te ordenen uit Liefde voor haar.

Ze voelt zich omhuld en als het ware overspoeld door de golven van onze Liefde, onze Kracht, onze Wijsheid en onze Goedheid in alles wat geschapen is.

En terwijl ze zich overweldigd voelt, *ziet ze* dat haar Schepper de Schepping niet beëindigt, dat Hij nooit zegt dat het 'genoeg' is, maar dat Hij verdergaat en altijd verdergaat met zijn Scheppingsdaad voor haar. Zij ziet dat onze scheppende en werkzame Daad nooit ophoudt, Zij weerspiegelt onze Liefde en zij houdt nooit op met Ons te beminnen.

Oh, hoe mooi is het om in de mens een voortdurende Liefde te vinden die nooit ophoudt, net zoals de Onze!

Hij ziet zich ondergedompeld in onze voortdurende Liefde, die de scheppingsdaad in stand houdt uit Liefde voor hem.

Om op onze Liefde te reageren, gebruikt hij dezelfde strategieën om Ons na te bootsen.

En hij zegt Ons: *"Allerhoogste Majesteit, oh! Als ik het kon, zou ik ook hemelen, zonnen en alles wat U kunt doen, scheppen, uit liefde voor U. Maar ik kan U geen hemel en zon geven met alles wat U mij gegeven hebt. Daarom wil ik U zeer, zeer veel beminnen."*

En, oh, Hoezeer voelen Wij ons tevreden en beloond, wanneer de mens gebruik maakt van onze Liefde en Ons onze Liefde geeft, zijn handeling, om Ons te beminnen.

Er is in onze Wil geen verschil tussen de Schepper en de mens. Als hij liefheeft, gebruikt hij onze Liefde om Ons te beminnen. Als hij werkt, werkt hij in onze Werken, Hij bemint niet en werkt niet buiten onze Liefde en onze Werken om. Je kan zeggen dat onze Liefde de zijne is, dat zijn liefde de Onze is, en dat wij samen onze Werken verricht hebben.

Zo maakt het Leven in onze Wil Ons en de mens gelukkig. Wij hebben hem immers voor Ons geschapen en Wij willen iets met hem doen. Wij willen samen zijn, samen werken, elkaar gelukkig maken. Wij willen elkaar beminnen.

Het was niet onze bedoeling om hem op afstand te houden. Nee, nee, het was om samen te zijn en hem met Ons te laten versmelten.

Om hem in beslag te nemen, hebben Wij hem onze scheppende en werkende Daad gegeven. Zoals Hij dingen schiep, zo vormde Hij ook zijn golven van Liefde en opende Hij aders van Geluk in de mens.

Zo voelde de mens niet alleen onze Wil in zich, ons kloppend en werkend Leven, maar ook de immense Zee van onze Vreugde en ons Geluk, opdat hij het Paradijs in zijn ziel zou voelen.

De Schepping, maar ook de Verlossing, is voortdurend aan de gang, herhaalt zich voortdurend. De ziel die in mijn Goddelijke Wil leeft, voelt de voortdurende Daad van mijn Afdaling van de Hemel naar de aarde. Het is werkelijk voor haar, uit Liefde voor haar dat Ik afdaal, Ik verwekt word, Ik geboren word, Ik lijd en Ik sterf.

Om mij te vergoeden hiervoor, ontvangt zij Mij, wordt zij in Mij verwekt, wordt zij in Mij herboren, leeft zij met Mij en sterft zij met Mij om met Mij te herrijzen.

Er is niets dat Ik heb gedaan dat zij niet opnieuw met Mij wil doen.

Het is zodanig dat zij zelfs onafscheidelijk van de Schepping is en ook onafscheidelijk is van de Verlossing en van alles wat Ik gedaan heb. Als zij onafscheidelijk is van al onze Werken, van mijn Leven zelf, wat zou Ik dan niet geven aan degene die in onze Wil leeft!

Hoe kan Ik niet alles in haar centraliseren!

Mijn Liefde zou het niet kunnen verdragen als Ik dat niet deed.

Dus als je alles wil hebben, leef dan in mijn Wil.

Want Ik geef nooit spaarzaam, Ik geef immers alles.

Zo zal je het grote geluk hebben om in jezelf alles te voelen wat Wij in onze voortdurende Daad doen. Je zult begrijpen hoezeer je door je Schepper bemind bent en hoezeer je verplicht bent om Hem te beminnen.

(3) Daarna gaf ik me over in de armen van de Goddelijke Wil.

Mijn geest was verontrust door bepaalde pijnlijke herinneringen.

Mijn lieve Jezus, geraakt door medeleven met mij, kwam mij

zegenen. Zijn Zegen was als een weldadige dauw die mij opnieuw volkomen rust gaf. Ik voelde me als een verlegen kind, dat uit een storm gekomen was en bevrijd was

Mijn geliefde Jezus zei mij vol goedheid:

(4) Mijn lieve dochter, *wees moedig, wees niet bang!* Want moed is een krachtig wapen dat de schroom doodt en alle angst verdrijft.

Zet alles opzij. Kom in mijn Goddelijke Wil je briesje vormen om over al onze Werken te waaien. Ze zijn allemaal geordend in ons Fiat.

Maar ze bewegen niet uit zichzelf. Ze hebben het briesje van de mens nodig om naar hem toe te gaan.

Als het briesje sterk is, rennen ze, vliegen ze om de dragers te zijn van de Goede Dingen die elk van onze Werken bezit.

Zo verenigt de ziel, die onze Wil binnengaat, zich met onze Daden om de hare in de Onze te verrichten.

Door zich te verenigen, vormt de mens een briesje. En met de Kracht van onze Wil zelf, met zijn zacht en doordringend briesje, zet hij al

onze Werken in beweging, roept hen op, fascineert hen, en versterkt hen. En hij zet hen in actie, naar de mensen toe.

Oh, hoe gelukkig zijn Wij! Hoezeer verlangen Wij naar dit zacht en verkwikkend briesje dat de mens Ons in onze Wil brengt.

Wees daarom aandachtig, verlies nooit de vrede!

Anders kan je niet in onze Wil komen om jouw briesje te brengen: de zoete troost, de frisheid van je vurige liefde en de beweging voor onze Werken. Want alleen vredevolle zielen komen in onze Wil binnen. Er is geen plaats voor anderen.

Als onze Wil niet voelt dat je zijn Voetstappen volgt en als zijn Werken niet worden gestreeld door jouw briesje, **zeggen Wij met droefheid**: "Oh, de dochter van onze Wil blijft achter. Zij laat Ons alleen achter, zonder haar gezelschap."

Mijn dochter, je moet weten dat toen ons Goddelijk Wezen de mens schiep, Hij een regen van Heiligheid, Licht, Liefde, Schoonheid, Goedheid, enz. liet neerdalen. *Deze regen hield op toen de mens zich terugtrok uit onze Goddelijke Wil.*

De ziel die in Hem leeft, die haar daden met de Onze verenigt, brengt Ons dit licht briesje en brengt al onze Werken in beweging, Wij vormen deze regen opnieuw en Wij storten hem eerst uit over deze gelukkige ziel en daarna over alle anderen.

Het zachte briesje in ons Fiat roept de regen op en roept haar op en smacht naar haar vanuit ons Opperwezen,

Daarentegen vormen de handelingen van de menselijke wil, die buiten de Onze verricht worden, een tegenwind. Zij verdrijven onze weldoende Regen en hij blijft in de lucht hangen.

Daarom zien Wij zoveel mensen als dorre landen, zonder bloemen en zonder vruchten. Maar dat berokkent geen schade aan degene die in onze Goddelijke Wil leeft. Want zij heeft afstand van iedereen. Zie komt bij haar goddelijke Familie wonen en voelt zonder ophouden, de voortdurende Regen van onze Godheid op haar neerkomen.

30-34- 17 juni 1932 – Iemand die in de Goddelijke Wil leeft, omvat, doet en verweeft haar daden met die van de Maagd Maria en van Onze Heer. Zij vormt een verbintenis tussen alle dingen die tot de Goddelijke Wil behoren.

(1) Ik blijf mij overgeven aan de Goddelijke Wil en ik voel hoe zijn almachtige Kracht mij volledig vervult. Mijn kleine ziel lijkt op te lossen, zodat ik niets anders wil, voel of aanraak dan alleen de Goddelijke Wil.

Als een klein wolkje mijn geest overschaduwde, overspoelt het Goddelijk Licht van de Goddelijke Wil mij onmiddellijk, en - bijna zonder dat ik het merk- en verdrijft Hij het wolkje voor mij.

Hij laat mij bijna geen tijd om na te denken. Hij doet mij omhoog stijgen. En ik werp mezelf, ofwel in de armen van mijn Hemelse Mama, als mijn toevluchtsoord, ofwel in de armen van mijn allerliefste Jezus, om mijn dierbaar Leven terug te vinden.

En ik bid, nu tot de Ene, dan weer tot de Andere, om mij in hun Daden te sluiten, zodat ik veilig en beschermd kan blijven tegen alles en iedereen.

Ik dacht hieraan en aan andere dingen. Mijn lieve Jezus omhelsde mij en **Hij zei mij**:

(2) Gezegende dochter, mijn Daden en deze van mijn Moeder Koningin, onze Liefde, onze Heiligheid, zijn voortdurend in afwachting, om jouw daden met de Onze te verenigen en om hen de vorm van onze Daden te geven en er onze Zegel op te drukken.

Net zoals de Daden van **onze Soevereine Dame van de Hemel**, zijn zij verweven met mijn Daden en hierdoor zijn zij onafscheidelijk. De mens die in onze Goddelijke Wil komt leven, komt werken in onze verwevenheid en zijn daden blijven opgesloten in de Schoot van onze Daden, waar onze Wil hen bewaart als een triomf en een Werk van het Goddelijk Fiat.

Niets komt in onze Daden terecht, dat niet zijn oorsprong vindt in ons Fiat. Je ziet dus dat voor degene die in onze Wil leeft, heiligheid in onze Heiligheid gevormd wordt. Zij bemint in onze Liefde en zij werkt binnen onze Werken.

Degene die in onze Wil werkt, zal als van nature voelen, dat zij onafscheidelijk is van onze Daden, en Wij van de hare. Het is zoals licht onlosmakelijk verbonden is met warmte en warmte met licht.

Deze zielen zijn bijgevolg onze voortdurende Triomf, onze Glorie, onze Overwinning op de menselijke wil.

Wij vormen Goddelijke Eigenschappen in hen en zij in Ons. De menselijke wil en de Goddelijke Wil omhelzen elkaar voortdurend. Zij versmelten. *God ontwikkelt zijn Leven in de mens en de mens ontwikkelt zijn leven in God.*

Bovendien, voor degene die in mijn Wil leeft, is er niets dat betrekking heeft op mijn Fiat, waarop de mens geen rechten verwerft:

- een recht op ons goddelijk Wezen,
- een recht op de hemelse Moeder, op de Engelen, de Heiligen,
- een recht op de hemel, de zon, de hele Schepping.

God, de Maagd Maria en alle anderen verwerven een recht op de ziel. Dat is wat er gebeurt wanneer twee jonge echtgenoten zich door een onontbindbare band verenigen. Beide partijen verwerven een recht op de persoon van de andere en op alles wat hen beiden aangaat. Dat is een recht dat niemand hen kan ontnemen.

Zo vormt de ziel die in onze Wil leeft het nieuwe, het ware en het echte huwelijk met het Opperwezen.

Zo ontstaat een huwelijk met alles wat daarbij hoort.

Oh, hoe mooi is het om deze ziel met alles te zien trouwen.

Het is de lieveling, de geliefde van allen en terecht beminnen allen haar, hopen op haar en verlangen vurig naar haar gezelschap.

Zij bemint hen allemaal en geeft iedereen een recht op haar.

Zij heeft een nieuwe en langdurige verwantschap met haar Schepper verworven. Oh! Als deze vanaf de aarde kon gezien worden, dan zou je zien:

- dat God haar in zijn armen draagt,
- dat de soevereine Koningin haar voedt met de voortreffelijke gerechten van de Goddelijke Wil;
- dat de Engelen en de Heiligen haar het hof maken,

- dat de hemel zich boven haar uitstrekt om haar te bedekken en te beschermen, en om iedereen aan te vallen die haar wil aanraken.

De zon schijnt op haar met haar licht en omhelst haar met haar warmte. De wind streelt haar.

Er is niets geschapen dat zijn functie rondom haar niet uitoefent.

Mijn Wil omringt haar zodanig dat iedereen en alles haar kan dienen en beminnen. Zo geeft de mens die in mijn Wil leeft, aan iedereen iets te doen. En allen voelen zich gelukkig dat zij hun werkterrein hebben binnen en buiten deze gelukkige mens.

Oh, als alle wezens konden begrijpen wat het betekent om in mijn Goddelijke Wil te leven! Oh, hoe zouden ze ernaar verlangen en met elkaar wedijveren om er hun hemelse Verblijfplaats van te maken.

(3) Daarna voelde ik me meer dan ooit overgeleverd aan de Oneindigheid van het Licht van de Goddelijke Wil. Ik zag en voelde mijn lieve Jezus in mij, zeer aandachtig voor de kleinheid van mijn arme ziel. Hij zorgde voor alles. Hij wilde mij alles geven, alles doen. Hij wou mij laten zien dat Hij met een aanraking van zijn Vinger het kloppen van het hart vormde, de ademhaling en beweging tot leven bracht, orde in de gedachten, de woorden en alle dingen bracht. Hij deed dit met zoveel Liefde en Tederheid dat het een verrukking was.

Jezus zag mijn verbazing en **Hij zei mij:**

(4) “Mijn kleine dochter, wees niet verbaasd over al deze attenties en liefdevolle tederheid die Ik in jou en buiten jou laat zien.

Je moet weten dat, Ik in de ziel, waarin mijn Goddelijke Wil heerst, Mijzelf dien.

Vanwege de waardigheid van mijn Godheid en mijn Heiligheid, verricht Ik mijn Daden alsof zij voor mijn eigen Leven zijn.

En daarom leg Ik er de intensiteit van mijn Liefde in, de Orde van mijn Gedachten, de Heiligheid van mijn Werken.

En wanneer Ik de volgzaamheid zie van de ziel, die zich als dochter, aanbiedt om de aandacht van haar Vader te ontvangen, zijn liefdevolle Tederheid, het Leven van de Vader in zijn dochter, oh, hoe gelukkig en vereerd voel Ik Mij dan, om haar te dienen!

En dit geldt des te meer omdat Ik Mijzelf dien in Mijn dochter, en wanneer je jezelf dient, is het geen dienstbaarheid, maar eer en glorie.

Het is weten hoe je jezelf kunt handhaven in de waardigheid, heiligheid en orde van je eigen staat – zonder jezelf te verlagen. Dienstbaarheid begint wanneer je andere mensen dient. Jezelf dienen is het hoogstaande niveau van je eigen status handhaven. Waar mijn Goddelijke Wil heerst, heb Ik er alle belang bij, dat alles wat de mens doet, handelingen zijn die Hem waardig zijn, en voortkomen uit mijn eigen Handelingen.

Het zou ongepast zijn als de Goddelijke Wil en de menselijke handelingen niet met elkaar in overeenstemming zouden zijn. Daarom doe Ik er alles voor om mijn eigen Wil te dienen”.

Ik bleef me vervolgens overgeven in de armen van Jezus.

Hij voegde eraan toe:

(5) “Gezegende dochter, mijn Mensheid houdt zo veel van de leden van de menselijke familie, dat Ik hen in mijn Hart gedragen heb en nog steeds in mijn Hart draag. Ik houd hen stevig in mijn armen. Elk van mijn Pijnen, van mijn Gebeden en mijn Werken, waren nieuwe banden van verbondenheid tussen Mij en hen.

Dus mijn hele wezen en alles wat Ik deed, stroomde als een machtige stortvloed naar elke ziel. Toen mijn Wil versmolt tot Liefde, werd Hij Zelf de band van Liefde, Eenheid, Heiligheid en Bescherming.

En Hij vormde mysterieuze stemmen van doordringende, hartstochtelijke, uitzinnige Liefde, **die tegen elk van hen zeiden:** “Ik hou van jullie, mijn kinderen – Ik hou zeer veel van jullie – en Ik verlang ernaar om bemind te worden.”

Mijn Mensheid heeft de ware eenheid tussen de Schepper en de mens opnieuw geordend en tot stand gebracht. Hij heeft hen allemaal met elkaar verbonden, als leden die verenigd zijn met het hoofd.

Ik ben werkelijk Degene die Mijzelf tot Hoofd van de hele menselijke familie gemaakt heb.

De Deugd bevat in zichzelf de Kracht om zich te verbinden, niet alleen met de God, maar ook met de andere zielen.

Als een ziel geduld oefent, verbindt haar geduld zich met al diegenen die geduld hebben en zet zij anderen ertoe aan geduld te hebben.

Zo zullen *de mensen die gehoorzaam zijn, nederig* of liefdadig zijn, die verschillende categorieën in mijn Kerk vormen.

Wat kan je dan te zeggen over *de reikwijdte van de banden* die de mens, die in mijn Goddelijke Wil leeft, vormt?

Omdat hij zich zowel in de Hemel als op aarde bevindt, heeft hij overal zijn banden. Met zijn daden verbindt hij de Hemel en de aarde en roept hij alle mensen op om in de Goddelijke Wil te leven.

30-35- 26 juni 1932 – Sublieme Kracht van het offer. Wanneer God een grote Zegen wil schenken, vraagt Hij de mens om een offer. Voorbeeld van Noah en Abraham.

(1) Ik deed mijn rondgang in de Goddelijke Wil om alles wat Hij gedaan heeft te herhalen.

Ik wou zijn Daden tot de mijne maken en kunnen zeggen:

"Ik was en ik ben met U, en ik doe wat U doet.

Zo is wat van U is, ook van mij. En wat de heiligen in uw Kracht gedaan hebben, is ook van mij, omdat U de Bron bent die overal stroomt en die alle Goeds voortbrengt.

Ik kwam op het moment, waar God Noah vraagt om de Ark te bouwen. Ik bracht het offer, alsof het van mij was, om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde te vragen. Ik was hiermee bezig.

Mijn gezegende Jezus zei mij:

(2) "Mijn dochter, al het Goede in de geschiedenis van de wereld is gebaseerd op het offer dat mijn allerhoogste Wil aan mensen vraagt. *Hoe groter het offer is dat Wij vragen, hoe groter het Goede is dat Wij erin leggen*. En Wij vragen deze grote offers, wanneer de mensen door hun zonden de vernietiging van de wereld verdienen.

Zo brengen Wij in plaats van vernietiging, nieuw leven voort uit het offer van de mens.

.

Je moet weten dat op dat ogenblik in de geschiedenis van de wereld,

de mensen het verdienen om niet meer te bestaan.
Ze hadden allemaal moeten omkomen.

Door de zending die Wij hem gaven te aanvaarden, en zich beschikbaar te stellen voor het grote offer van het bouwen van een ark, gedurende zovele jaren, heeft Noah de wereld gered voor generaties in de toekomst.

Door zich zo lang op te offeren, doorheen moeilijkheden, pijn en zweet, betaalde hij, door onze Wil te volgen, met munten, niet van goud of zilver, maar met zijn hele wezen.

Zo heeft hij genoeg munten verzameld om datgene, wat op het punt stond om vernietigd te worden, te kunnen kopen.

Als de wereld nog bestaat, dan is dat te danken aan Noah.

Door zijn opoffering en door onze Wil te doen, zoals Wij wilden dat hij Hem deed, heeft hij de mens gered, samen met alles wat de mens moest dienen.

Een langdurig offer dat door God gewild is, kondigt grote dingen, universele Goede Dingen aan. Het is een zachte ketting, die God en de mensen met elkaar verbindt.

Wijzelf, zolang de mens voor Ons een langdurig offer brengt, komen niet los van de schakels van deze ketting.

Hij is voor Ons zo zacht en zo dierbaar, dat Wij er Ons door laten binden, zoveel als het hem behaagt.

Zo heeft Noah, door zijn voortdurend offer, het voortbestaan van de menselijke generaties verkregen.

(3) In een latere periode in de wereldgeschiedenis kwam **Abraham.**
En onze Wil gebod hem zijn zoon te offeren.

Dat was een zwaar offer voor een ongelukkige vader. Je kan zeggen dat God de mens op de proef stelde en een onmenselijke en bijna onmogelijke beproeving van hem geëist heeft. Maar God heeft het recht om te vragen wat Hij wil en alle offers te eisen die Hij wil.

De arme Abraham bevond zich in zo'n moeilijke situatie, dat zijn hart bloedde. En hij voelde de fatale slag die hij zijn enige zoon moest

toebrengen. Het offer was overmatig. Zo vroeg onze vaderlijke Goedheid om de uitvoering ervan, maar Hij vroeg niet de voltooiing ervan. Hij wist dat Abraham dit niet zou overleven.

Hij zou gestorven zijn van verdriet na zo'n gruwelijke daad, als het doden van zijn eigen kind. Want het was een daad die de krachten van de natuur te boven ging. *Maar Abraham aanvaarde alles.*

Hij dacht aan niets, noch aan zijn kind, noch aan zichzelf omdat hij verteerd werd door verdriet om zijn eigen kind.

Als onze Wil, zoals Wij hem hadden opgedragen, zijn fatale daad niet verhinderd had, zou hij het door Ons gewenste offer gebracht hebben, ook al zou hij samen met zijn geliefde zoon gestorven zijn.

Maar dit offer was groot, buitenmatig, in de geschiedenis van de wereld, enkel gewenst door Ons.

Welnu, dit offer heeft hem zo hoog verheven, dat hij aangesteld werd als hoofd en vader van de menselijke generaties.

En met het offer van zijn zoon heeft hij de prijs betaald, met bloed en enorm verdriet, om de toekomstige Messias, voor het Hebreeuwse volk en voor alle mensen te laten komen.

Na het offer van Abraham, hebben Wij ons vaak onder de mensen laten voelen, hetgeen Wij ervoor niet gedaan hadden.

Dit Offer had de Kracht om Ons dichterbij de mensen te brengen. En Wij hebben de **profeten** gevormd totdat de **verwachte Messias** kwam.

(4) Na nog een lange periode, wilden Wij een offer waarop Wij ons konden baseren, om het Koninkrijk van onze Wil te kunnen geven, Als de aarde overspoeld wordt door zonden en zij verdient om vernietigd te worden, verlost het offer van een mens haar.

Door zijn offer roept de mens de Goddelijke Wil opnieuw op, om te regeren en om in de wereld het nieuw Leven van mijn Wil onder de mensen te doen herleven.

Daarom ***heb Ik het langdurige offer van je leven gevraagd, opgeofferd op een bed van lijden.***

Dit was het nieuwe Kruis dat Ik aan niemand gevraagd of gegeven heb, dat je dagelijkse martelaarschap zou vormen.
Je weet wat het is, want je hebt zo vaak tegen Mij geklaagd.

Mijn dochter, *wanneer Ik een grote Zegen, een nieuwe Weldaad aan de mensen wil geven, geef Ik een nieuw kruis.*
En Ik wil een nieuw en uniek offer.

Het is een kruis waarvan de mens de reden niet begrijpt.
Maar er is mijn goddelijke reden die de mens niet mag onderzoeken en waarvoor hij zijn hoofd moet buigen en aanbidden.

Het ging hier om het Koninkrijk van mijn Wil.
Mijn Liefde wilde en moest nieuwe kruisen geven en nieuwe offers vragen, die nog nooit gebracht waren.
Dit was nodig om de voorwendsels, de steun, de kracht, de hoeveelheid munten en de langste ketting te vormen, om zich door de mens te laten binden.

En het duidelijk teken dat Wij de wereld een groot en universeel Goed willen geven, is het verzoek aan een mens om een groot en langdurig offer te brengen.
Dat zijn de garanties en zekerheden van het Goede, dat Wij willen geven. Wanneer Wij een ziel vinden die dit aanvaardt, verrichten Wij voor haar een Wonder van Genade.

In haar offer vormen Wij het Leven van het Goede, dat Wij willen geven. Zo wil mijn Wil zijn Koninkrijk vormen in het offer van een mens. *Hij omringt zich ermee om veilig te zijn. En met dit offer wil Hij de menselijke wil tenietdoen en Zijn Wil vestigen.*

En daarmee vormt hij zoveel munten van Goddelijk Licht voor onze Godheid om het Koninkrijk van onze Goddelijke Wil terug te kopen en het aan de menselijke generaties te geven.

Wees daarom niet verbaasd over de duur van je offer, noch van wat Wij voor jou gedaan en geregeld hebben.
Dit was noodzakelijk voor onze Wil. Denk ook niet na over het feit, dat je bij anderen de effecten van je offer niet ziet en niet voelt.
Het is noodzakelijk dat je met je offer de aankoop doet bij onze

Godheid. Wanneer je met God onderhandeld hebt, is de aankoop zeker. En het Koninkrijk van de Goddelijke Wil zal op de gepaste tijd zeker tot leven komen.

Want de aankoop zal gedaan zijn door het offer van een mens die tot de menselijke familie behoort.

30-36- 29 juni 1932 – Wonderen en Geheimen van het Leven in de Goddelijke Wil. Ontroerende taferelen. Het voortbrengen van Goddelijke Daden in de mens. Goddelijke bescherming en jaloersheid.

(1) Ik ben in de Armen van het Goddelijk Fiat.

Zijn Rijk strekt zich in alles uit over mijn kleinheid.

Maar het is geen slavernij, nee. Het is een vereniging, een transformatie. De mens voelt dat hij samen met Hem heerst. Door zich te laten overheersen, verwerft hij de kracht om de Allerhoogste Wil Zelf te overheersen.

Mijn geest baadde in de zee van het Goddelijk Fiat en hij werd overspoeld door zijn golven. Mijn hemelse Jezus bezocht toen mijn arme ziel en **Hij zei mij**:

(2) “Mijn gezegende dochter, leven in mijn Wil omvat zoveel wonderen en geheimen dat het de hemel en de aarde verbaast.

Je moet weten dat wanneer de kleinheid van de ziel in mijn Wil binnentreedt, zij verdwaalt in zijn Onmetelijkheid verdwaalt; De Goddelijke Wil ontvangt haar in zijn Armen ontvangt om haar tot een verovering te maken. En de menselijke wil maakt zichzelf tot veroveraar van de Goddelijke Wil.

Nu, in deze veroveringen van beide partijen, viert de Goddelijke Wil de verovering van de menselijke wil, door er gebruik van te maken zoals Hij wil.

De menselijke wil viert de grote verovering van de Goddelijke Wil. En omdat de ziel er gebruik van wil maken, zendt zij Hem naar de Hemel, als haar verovering en drager van nieuwe vreugden en gelukzaligheden die zij bezit.

Mijn door de ziel overwonnen Wil geeft zich niet gewonnen en splitst zich in tweeën. Hij blijft op aarde en Hij gaat naar zijn Hemelse Vaderland, enkel om te voldoen aan het verlangen van de ziel die Hem overwonnen heeft. En Hij draagt de nieuwe verovering die Hij op de menselijke wil gemaakt heeft en de Vreugden en het Geluk die de veroverende Goddelijke Wil in zich sluit.

Mijn gelukzalige en zaligmakende Wil die in de Hemel is, en mijn veroverende Wil die op aarde is, omhelzen elkaar. En Zij overspoelen de hemelse Regionen met de nieuwe Vreugden die mijn veroverende Goddelijke Wil bezit.

Want je moet weten dat de vreugden van mijn veroverende Wil helemaal anders zijn dan die van mijn gelukzalige Wil.

De veroverende Vreugden zijn niet in het bezit van de gelukzaligen, maar in het bezit van de mens, die hen vanaf de aarde moet sturen. En zij worden gevormd te midden van het vuur van pijn en liefde, en door de vernietiging van de eigen wil.

De gelukzalige Vreugden daarentegen zijn in hun bezit. Zij zijn vruchten en effecten van het hemelse Verblijf waarin zij zich bevinden.

Er is een groot verschil tussen de vreugden van mijn veroverende Wil en die van mijn gelukzalige Wil. Ik kan zeggen dat mijn veroverende Vreugden in de Hemel niet bestaan, maar alleen op aarde.

En oh, hoe mooi is het om te zien dat de ziel, telkens zij handelt in mijn Wil, zich tot veroveraar van mijn Wil maakt.

En zij laat mijn Wil naar de Hemel gaan, naar het vagevuur, te midden van de mensen op aarde, waarheen zij ook wenst.

Daar mijn Wil overal en altijd aanwezig is, hoeft Hij niets anders te doen dan zich te verdubbelen om de Vruchten, de Vreugden te geven van de nieuwe Veroveringen die de mens op Hem behaald heeft.

Mijn dochter, er is geen tafereel dat ontroender, heerlijker en nuttiger is, dan de kleinheid van de mens in onze Goddelijke Wil te zien komen om zijn kleine daden te verrichten en om zijn zoete overwinning te behalen op een immense, heilige, machtige en Eeuwige Wil, die alles omvat, alles kan volbrengen en alles bezit.

De kleinheid van mens, die zichzelf ziet als overwinnaar van een Goddelijk Fiat dat zo oneindig is, is verbazend.

De ziel weet niet waar ze Hem moet plaatsen. Ze zou Hem in zichzelf willen opsluiten, maar ze heeft niet genoeg ruimte.

Daarom neemt ze wat zij kan, totdat zij er helemaal vol van is.

Maar ze ziet dat er nog steeds immense zeeën overblijven

Ze is dapper en ze zou willen dat iedereen zo'n groot Goed kon nemen. Daarom stuurt ze Hem naar de Hemel als een heilig recht van het hemelse Vaderland, voor iedereen die dit wil.

Ze haast zich om andere daden te verrichten in mijn Wil, om Hem bij elke daad die zij verricht opnieuw te kunnen veroveren.

Dat is de ware Goddelijke Handel, die God en de mens tussen de Hemel en de aarde verrichten.

(3) Daarna bleef mijn geest zich verliezen in dit Fiat, dat zich altijd aan de mens wil geven en dat, door zich te geven, nooit ophoudt met geven.

Mijn lieve Jezus voegde eraan toe:

(4) “Mijn dochter, de menselijke wil is de bron en de substantie van het leven van de mens. Hij put daaruit het leven van de werken, de gedachten van zijn geest, de verscheidenheid en veelheid van zijn woorden.

Als het menselijk leven geen vrije wil had,

zou het een leven zonder bron en zonder inhoud zijn.

Het zou dan alle schoonheid missen, het unieke karakter, de wonderbare verwevenheid die het menselijk leven kan weven.

Zo wordt de Goddelijke Wil, waar Hij heerst, Bron, Substantie en Leven van de daden die in Hem verricht worden.

Wanneer de mens denkt, spreekt en werkt, verspreidt deze Bron zich in zijn daden. Hij verricht altijd nieuwe Daden en Hij vormt de Harmonie van het Goddelijke Werk in de mens.

Je moet echter weten dat al onze zorg uitgaat naar deze Daden.

Daarin vindt immers de generatie van onze goddelijke Daden plaats, in de diepten van de ziel.

En, oh! Hoe groot is onze vreugde om onze Daden zonder ophouden te kunnen voortbrengen.

In deze voortbrenging voelen Wij Onszelf de God aan het werk, niet de God die verhinderd wordt om onze Daden voort te brengen, omdat onze Wil er niet in aanwezig is.

Daarom komt bij onze zorg ook onze bescherming en jaloersheid voor deze handelingen. Uw Jezus bevindt zich in en rond de mens om hem te bewaken.

Mijn jaloersheid houdt hem nauwlettend in de gaten, om Mij te verheugen en alle vreugde te proeven die het voortbrengen van zijn Handelingen in de mens met zich meebrengt.

Want onze Wil is immers van oneindige Waarde.

Als Wij ook maar één van zijn Daden niet zouden bewaren, zouden Wij tegen Onszelf handelen.

Je moet namelijk weten dat onze Wil de Bron en Substantie is van ons Allerhoogste Wezen, van onze Macht, onze Heiligheid, Goedheid en al onze Eigenschappen.

Deze vormen zich tot een kroon rondom onze Wil en al zijn Daden, om van Hem afhankelijk te zijn en Hem te eren en om alle Handelingen, die Hij in Ons en in de mens verricht, te bewaren.

Wees daarom aandachtig en aanvaard om door mijn Wil beheerst te worden, als je je Jezus niet voor altijd wilt verliezen, Hem naar wie je zozeer verlangt en die je zo liefhebt en vurig wenst.

30-37- 9 juli 1932 - De honger, die de Goddelijke Wil voortbrengt. Levenslang gevangenschap door de Liefde. God vervolgt de ziel met Zijn Liefde.

(1) Ik voel me onderworpen aan de Goddelijke Wil.

Als ik Hem ook maar eventjes niet meer voel, ben ik zonder Leven, zonder Voedsel, zonder Warmte. En het is alsof het Goddelijke Leven ophoudt te bestaan. Er is immers niemand om het te vormen en te

voeden. In mijn verdriet herhaal ik:

"Jezus, help me, zonder uw Wil sterf ik van de honger."

Mijn geliefde Jezus had medelijden met mij.

Vol liefde en tederheid nam Hij me in zijn armen en Hij zei mij:

(2) "Kleine dochter van mijn Wil, houd moed, martel jezelf niet. Het Goddelijke Leven, gevormd en gevoed door mijn Wil, kan niet sterven.

Als je honger voelt, komt dat omdat je niet altijd luistert naar mijn Woorden over de andere Wonderen en Nieuwigheden die mijn Wil bezit. Door de onderbreking van mijn Woord voel je een steeds nieuwe honger naar het Voedsel dat Hij bezit.

Maar dat bereidt je voor om het nieuw Voedsel van zijn Kennis te ontvangen om je te laten groeien en je alleen te voeden met de Kennis van de Goddelijke Wil.

Je zou geen ander voedsel accepteren en liever verhongeren.

Want wie zo vaak van zijn Voedsel geproefd heeft, weet niet hoe ze zich aan een ander voedsel moet aanpassen.

Maar deze honger is ook een zegen. Hij kan je immers toegang geven tot het hemelse Vaderland.

Je moet weten dat het enige Voedsel in deze hemelse Regionen *de nieuwe en nooit onderbroken Daad van mijn Goddelijke Wil is.*

Dit Voedsel bezit alle smaken, alle geneugten en is het dagelijkse voedsel en het voedsel van elk moment in het hemelse Jeruzalem. *En honger hebben betekent Leven en niet dood.*

Wacht daarom met grenzeloos geduld op het Voedsel van mijn Wil, dat je honger zal stillen met een zodanige overvloed, dat je niet in staat zult zijn om alles te absorberen.

(3) Ik onderbrak Hem om te zeggen:

"Mijn Liefde, mijn hart bloedt als ik U dit zeg. Maar het lijkt me dat U niet meer die voortdurende Liefde voor mij hebt, die u altijd deed spreken en mij zovele verrukkelijke verrassingen gaf over uw Wezen en uw Wil.

Ik voelde en raakte met mijn hand uw Hart dat klopte uit liefde voor mij, dat ik moest zeggen: *'Hoezeer bemint U mij toch, mijn Jezus.'* En nu, door uw onderbrekingen, lijkt het me dat ik niet altijd geliefd ben. Overgaan van een voortdurende liefde naar een onderbroken liefde is de wreedste kwelling. En ik blijf herhalen: 'Ik word niet bemind! Ik word niet bemind door Degene die ik zo liefheb!'"

Jezus onderbrak mij en Hij zij mij:

(4) "Mijn dochter, wat zeg je daar? Je moet weten dat wanneer de mens Ons liefheeft, hem niet liefhebben in strijd zou zijn met de aard van ons Goddelijke Wezen.

Als dat mogelijk zou zijn en als Wij in staat zouden zijn om te lijden, zou de liefde van de mens Ons veroordelen tot een leven vol kwelling en zou zij onze vervolger worden. En zij zou Ons geen rust geven totdat, samengesmolten, de liefde van de een en van de ander elkaar zou omhelzen en samen zou rusten.

Ach, je weet niet wat het betekent om lief te hebben en niet bemind te worden door degene van wie je houdt!

Alle pijn, alle rusteloosheid wordt gedragen door degene die niet liefheeft – want degene die liefheeft is op zijn plaats en vervult de meest heilige plicht.

Ons Goddelijke Wezen bevindt zich in een dergelijke toestand, omdat Wij te veel liefhebben en de mens Ons niet liefheeft.

Onze Liefde vervolgt hem die Wij liefhebben.

Zij onderwerpt hem aan levenslange gevangenisstraf, Zij kwelt hem, Zij geeft hem geen rust. Rusteloosheid is het duidelijke teken dat de ziel het doelwit van onze Liefde geworden is, onze Liefde die de liefde van de ziel wil winnen door vervolging.

Dus kalmeer jezelf. Als je van Ons houdt, houdt onze Liefde al van jou voordat jij dat doet.

De eenheid van onze Liefde en die van jou is zo groot dat die van jou slechts een beetje warmte vormt en onze Liefde, die die van jou voedt, vormt de onmetelijkheid van het Licht, zodat beide hun

afzonderlijke karakter verliezen en altijd samenleven alsof ze maar één enkele natuur zijn, – om elkaar leven te geven.

Als mijn Woord dus niet voortdurend is, betekent dat niet dat de Liefde verbroken is. Nee, zij zou onderbroken worden, als je niet zou voelen dat *je, zelfs ten koste van je leven mijn Wil wilt doen*.

Dat zou betekenen dat je Hem niet meer in je bezit hebt.

Als mijn Goedheid onze Wil in jouw Macht gelegd heeft, dan verzekert dit dat mijn Liefde voor jou voortdurend is.

Want je moet weten dat de mens, die onze Goddelijke Wil doet en in Hem leeft, niets anders is *dan het werkzame Leven van God Zelf in de mens*. Onze Liefde voor degene die zich laat beheersen door onze Goddelijke Wil is zo groot dat Hij zich zachtjes door hem laat gevangennemen.

Hij beperkt Zichzelf, verkleint Zichzelf en Hij schept er behagen in om lief te hebben en te werken in haar ziel.

Maar terwijl Hij zich beperkt, blijft Hij oneindig groot. En Hij werkt op oneindige manieren, zoals Wij beminnen en werken in Onszelf.

In onze natuur is immers Onmetelijkheid en Oneindigheid.

En alles wat Wij doen blijft immens en oneindig, zoals Wijzelf

O, wat een voldoening hebben Wij, dat Wij, door Ons te beperken in de kleinheid van de mens, onze Liefde en onze Werken de vrije loop kunnen laten. Hij is er vervuld van, loopt ervan over.

Hij vult er de Hemel en de aarde mee.

En Wij hebben de grote glorie en eer om te beminnen en te werken als God in de kleinheid van deze mens.

Als je eens wist wat één enkele Daad van Liefde, één enkel Werk dat Wij in jou volbrengen, betekent, dan zou je sterven van vreugde.

En de hele eeuwigheid zou niet volstaan om Ons te danken voor zo'n grote Weldaad. Laat Mij daarom handelen, laat Mij met jou doen wat Ik wil. Wees er zeker van dat jij en Ik daar gelukkig van zullen worden.

30-38- 14 juli 1932 – Hemelse sfeer, Jezus kijkt uit naar de daad van het mensen. Het werk van de een en van de ander. De handelingen die in de Goddelijke Wil volbracht worden, observeren en omarmen de eeuwen en zijn de bewakers en wachters van de mens.

(1) Ik ben altijd bezig met en in de Goddelijke Wil.

Er is altijd werk te doen in Hem, maar het is nooit vermoeiend werk. Integendeel, Hij geeft Kracht, Hij laat het Goddelijke Leven groeien en vult ons met vreugde en vrede.

En je voelt in jezelf en buiten jezelf een hemelse sfeer.

Ik baadde in de eeuwige golven van de Goddelijke Wil.

Mijn allerliefste Jezus bezocht mijn kleine ziel.

Hij zei mij:

(2) “Gezegende dochter, Ik ben het, die de hemelse sfeer vorm binnen en buiten de mens. Want zodra hij mijn Goddelijke Wil binnengaat, observeer Ik zijn daden waarmee hij het terrein vormt. En Ik vorm het Goddelijke Zaad om het in de handeling van de mens te werpen.

Zo dienen zijn daden als aarde. En Ik, de Hemelse Landbouwer, bezaai hen met mijn Zaden, zodat Ik hen gebruik om de oogst binnen te halen van de werken die verricht worden in mijn Wil.

Zie je dus waartoe het voortzetten van de daden in de Goddelijke Wil dient? Ze dienen om Mij het werk en de gelegenheid te geven de mens nooit in de steek te laten, want hij geeft Mij altijd iets te doen. En Ik wil, noch kan, zo’n kostbare grond, gevormd in mijn Wil en blootgesteld aan de Leven-gevende stralen van de Goddelijke Zon, onbeplant laten.

Daarom roept mijn Fiat je op om in mijn Wil te werken.

Ook jij roept Mij.

En oh, hoe zoet is het om samen te werken in mijn Fiat.

Het is een arbeid die niet vermoeiend is

Het brengt eerder rust en de mooiste veroveringen.

Toen **voegde Hij eraan toe:**

(3) *"Mijn dochter, je moet weten dat de daad die Wij in de mens volbrengen drie daden in één bevat: de daad van Behoud, de daad van Voeding, en de oorspronkelijke Daad van Schepping.*

Met deze drie handelingen, verenigd in één, geven Wij onze daden eeuwig Leven. De mens die hen bezit, voelt in zichzelf de scheppende Kracht, die alle zwakheden van de menselijke natuur van haar wegneemt.

De Voedende Kracht houdt hem altijd bezig met het geven van haar voedsel, om te voorkomen dat het ander voedsel zou aannemen, en beschermt het tegen alle kwaad; dit voedsel is als de balseming die bederf voorkomt; en de bewarende handeling versterkt en bewaart het zuivere en schone goed. Deze drie handelingen van ons in één zijn als onneembare vestingen die wij het schepsel schenken dat onze Wil in zich laat heersen, waardoor het zo versterkt wordt dat niemand het kwaad kan doen".

Door deze drie handelingen, verenigd in één, geven Wij onze Daden eeuwig Leven.

De mens die hen bezit, voelt in zichzelf de scheppende Kracht, die alle zwakheden van de menselijke natuur wegneemt.

De handeling van voeding is altijd bezig haar te voeden

- om te voorkomen dat hij een ander voedsel neemt, en
- om hem te behoeden voor alle kwaad.

Dit voedsel is als de balseming die bederf voorkomt.

De bewarende handeling versterkt en bewaart de zuiverheid en schoonheid van het Goede.

Onze drie Handelingen samen vormen niet inneembare vestingen, die Wij geven aan de mens die onze Wil in zich laat heersen.

Dit maakt haar zo sterk dat niemand haar kwaad kan berokkenen.

Daarna vervolgde mijn kleine geest mijn rondgang in de Goddelijke Wil, op zoek naar zijn Daden, om mijn daden in de Zijne in te sluiten, om hen Eén te maken.

En dit alles is de vreugde van mijn lange ballingschap: samen te mogen werken met de Allerhoogste Wil, mijn daden te laten versmelten in de Zijne. ik voel dat ik de Hemel als het ware in mijn

hand houd, en dat de eeuwige Gelukzaligheid daarin stroomt.
Zo voel ik mij niet ver verwijderd, noch vreemd ten opzichte van mijn geliefd hemels vaderland.

Terwijl mijn geest als het ware overspoeld werd door gedachten over de Goddelijke Wil, herhaalde mijn hoogste Goed, Jezus, zijn korte bezoekje.

Hij zei mij:

(4) “Mijn kleine dochter van mijn Wil, Ik wil dat je weet dat telkens je jouw handelingen in mijn Wil steeds weer hernieuwt, je op een geheel nieuwe manier in ons Fiat groeit, zodanig dat je de Hemel voelt. En het Opperwezen heeft de grote vreugde te herleven in de daad van de mens.

Ons Leven vormgeven in zijn handelen is ons Feest, ons Verlangen.
Wij verenigen al onze strategieën van Liefde en Wij ontvangen de volledige glorie die de mens Ons kan geven.

Nu moet je weten dat *het offer, met krachtige stemmen God roept.*
en het doen van onze Wil zorgt ervoor dat Hij neerdaalt in de ziel om Hem te laten werken vanuit die God die Hij is”.

(5) En ik: “Mijn Liefste, hoewel ik ernaar streef altijd in Uw Wil te handelen, en ik bid en steeds opnieuw bid, dat Zijn koninkrijk op aarde moge komen, is er nog niets te zien”.

Jezus zei:

(7) “Mijn goede dochter, dat betekent niets. Want je moet weten dat wanneer gebeden en daden, die in onze Wil verricht worden, in onze Goddelijke Daad binnengaan, zij een zodanige kracht bezitten dat ze de mens het Goede moeten brengen dat zij bevatten.

Zij zijn de eeuwen aan het bewaken, en kijken er met zoveel liefde naar. Met onwankelbaar Geduld wachten zij en blijven zij wachten. Met het Licht dat zij bezitten kloppen zij aan de deur van de harten, en worden zij Licht voor de geest. Zij worden nooit moe, want zij zijn niet onderhevig aan vermoeidheid, noch aan afname van Kracht. Zij fungeren als wachtposten, als trouwe wachters die niet vertrekken vooraleer zij het Goede dat zij bezitten, geschonken hebben.

Deze Daden bezitten mijn Wil. Zij willen Hem absoluut aan de mens geven. En als er één aan hen ontsnapt, richten ze zich op een andere. Als één hen niet ontvangt, stoppen ze niet en gaan ze niet weg. Want Wij hebben de eeuwen in hun macht gegeven.

Zij vormen en zullen ons goddelijk leger vormen onder de menselijke generaties, om het Koninkrijk van onze Wil te vormen.

In deze Handelingen wordt de mens gekroond met de Goddelijke Macht. En zij geven de mens het recht om een dergelijk Koninkrijk te bezitten.

Onze Wil is aan het werk in deze Handelingen. Hij geeft God het recht om met ons almachtig Fiat te regeren en te heersen over de mens. Zij zijn als een aanbetsing en kapitaal dat zij aan God betalen voor de mensen, en zij hebben het recht om de menselijke generaties te geven wat zij betaald hebben.

Zij zijn zoals de zon die zich nooit terugtrekt, nooit moe wordt de aarde met haar licht te bestralen om het Goede te schenken dat zij bezit.

Zo doorkruisen zij, meer dan alleen de harten, doorheen de eeuwen. Zij zijn altijd in beweging en geven zich nooit gewonnen, totdat zij mijn werkzame Wil, die zij bezitten, geschonken hebben. En zij doen dit nog meer, omdat zij met zekerheid weten dat zij hun doel en overwinning zullen bereiken.

Als je dus niets ziet, maak je dan geen zorgen. Ga verder met je leven en je daden in mijn Wil, dat is het allerbelangrijkste: geld bijeenbrengen om voor je broeders zo'n heilig koninkrijk te betalen.

En dan moet je weten dat mijn leven op aarde en mijn Daden zelf, zich in dezelfde omstandigheden bevinden.

Ik heb voor iedereen betaald. En mijn Leven en wat Ik gedaan heb, blijft beschikbaar voor iedereen en wil zich aan iedereen geven om het Goede dat Zij bezitten te schenken.

Hoewel Ik naar de hemel vertrokken ben, ben Ik gebleven om in de harten en in de eeuwen aan iedereen het Goede van mijn Verlossing te geven.

Ongeveer twintig eeuwen zijn verstreken en mijn Leven en mijn Daden blijven rondgaan. Maar niet alles is door de mens opgenomen. Sommige regio's Mij nog niet kennen. Mijn Leven, de volheid van mijn Zegeningen en mijn Daden trekken zich echter niet terug. Zij blijven voortduren en voortgaan. Zij omarmen de eeuwen alsof er maar één is, om iedereen de Zegeningen te geven die zij bezitten.

Het is daarom noodzakelijk om te bidden, te betalen en kapitaal op te bouwen. De rest komt vanzelf. Wees dus aandachtig en laat je vlucht in mijn Fiat voortdurend zijn.

Deo gratias

Inhoudsopgave – Deel 30

- 30-1- 4 november 1931 – Vertrouwen vormt de armen en voeten van de ziel. God zet het scheppingswerk voort in de ziel die zijn Wil doet. De Goddelijke Wil is het cement van de menselijke wil.5**
- 30-2- 9 november 1931 – God heeft alle daden van de mens vastgesteld. De Goddelijke Wil blijft werken en handelen zonder op te houden. Hij die de Goddelijke Wil niet doet, heeft geen moeder meer, is een wees en is verlaten..... 8**
- 30-3- 16 november 1931 – Al de daden van de mens zijn een spel, een belofte om hemelse Genade te verdienen. De daad is een akker waar de Goddelijke Wil zijn Zaad zaait. Liefde is een recht. 11**
- 30-4- 29 november 1931 – Impuls en heerschappij van de daden die in de Goddelijke Wil verricht worden. Uitwisseling van leven tussen de Schepper en de mens. Zacht gefluister van het Goddelijke Wezen. 15**
- 30-5- 6 december 1931 – De Zegen van een overvloed van tijd. God telt de uren en minuten om ze met Genade te vullen. Hij die de Goddelijke Wil doet, scheurt de sluier die zijn Schepper verbergt. De Goddelijke Wil schenkt een Bad van Licht..... 18**
- 30-6- 8 december 1931 – De Koningin van de Hemel bewaart de goede daden van de mensen in haar Zeeën van Genade. Onveranderlijkheid van God en veranderlijkheid van de mens. 22**
- 30-7- 14 december 1931 – Wie de Goddelijke Wil doet, wordt gedragen in de Armen van zijn Onmetelijkheid. De mens is de burcht van God. Verschil tussen degene die in de Goddelijke Wil leeft en degene die de Goddelijke Wil doet. 26**
- 30-8- 21 december 1931 – Een aanhoudende daad is als de rechter, de ordehandhaver en de wachtpost van de ziel. Wie zijn**

de schatbewaarders van Jezus. Goddelijke Velden en Goddelijke Zeeën.....	29
30-9- 25 december 1931 – Jezus verlangt naar het gezelschap van het mensen. Het klein Kindje Jezus heeft een extreme behoefte om door zijn hemelse Moeder met Goddelijke Liefde bemind te worden.	36
30-10- 3 januari 1932 – Zekerheid van de Komst van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil op aarde. Alle moeilijkheden smelten weg als sneeuw voor een brandende zon. De menselijke wil is een donkere kamer voor de mensen.	40
30-11- 7 januari 1932 – De Goddelijke Wil kan gewild, bevolen, werkzaam en voltooid worden. Voorbeeld: de Schepping.....	45
30-12- 12 januari 1932 – Rondgang in de Goddelijke Wil. Waarborgen, voorschotten en overeenkomsten van de kant van de mens. Kapitaal van de kant van de Schepper. De Goddelijke Wil vormt een echo in de mens.	48
30-13- 17 januari 1932 – Manieren waarop de Goddelijke Wil heerst, spreekt en gelukwenst. De Hemel blijft achter. Overwinning van God en overwinning van de mens. De Goddelijke Wil verzamelt zijn Werken. Voorbeeld van een moeder die treurt om haar gehandicapt kind.....	53
30-14- 24 januari 1932 – Elk klein bezoekje van Jezus brengt hemelse Waarheden met zich mee. Hij die in mijn Goddelijke Wil leeft, staat onder de Regen van de nieuwe Daad van God. Voorbeeld van de bloem. Elke daad die in de Goddelijke Wil verricht wordt, is een stap. Functie van de Moeder.....	59
30-15- 30 januari 1932 – De Goddelijke Wil: Spion, Bewaker, Moeder en Koning. Zijn Adem vormt in de ziel de bewaarplaats van Liefde om daarin zijn Waarheden te bewaren. Extase van liefde van de Schepper, Voedsel dat Hij aan zijn gaven geeft. ...	65
30-16- 6 februari 1932 – God voedt de mens, die in de Goddelijke	

Wil leeft, op met Goddelijke Eigenschappen en Goddelijke Manieren. De race in het Fiat. De Daden die in mijn Wil verricht worden, worden op de eeuwige weegschaal gelegd en in veiligheid gebracht in de Goddelijke Bank.....	69
30-17- 10 februari 1932 – Het Werk van God in de ziel die leeft in de Goddelijke Wil. God en de mens ademen samen. Jezus wacht tot de mens Hem vraagt om deel te nemen aan zijn Werken.....	73
30-18- 16 februari 1932 – Het Oneindige heeft geen plaats in daden die zonder de Goddelijke Wil verricht worden. Je moet alles doen wat je kan en dan wachten tot het Koninkrijk van de Goddelijke Wil komt. Daden die in mijn Wil verricht worden, gaan naar de Hemel, als eigendom van het Hemels Vaderland.....	76
30-19- 24 februari 1932 – Voortdurende wedergeboorte van de mens in de Goddelijke Wil. De mens wordt de beschermer van de Goddelijke Werken.	80
30-20- 6 maart 1932 – Zij die in de Goddelijke Wil leeft, voelt de behoefte om haar rondgang te maken in de Goddelijke Werken. Alle Goddelijke Werken draaien omheen de mensen. Het Doel, het Zaad van Licht.	83
30-21- 13 maart 1932 – De gevangene en de Goddelijke Gevangene. De Maagd, Aankondigster, Boodschapper en Gids van het Koninkrijk van de Goddelijke Wil. De mens die in de Goddelijke Wil leeft, vormt de stem van de Schepping.	86
30-22- 20 maart 1932 – Drie noodzakelijke voorwaarden om het Koninkrijk van de Goddelijke Wil te verkrijgen. Iedereen leeft in de Goddelijke Wil. Leven in de Goddelijke Wil is een andere manier van leven.....	90
30-23- 27 maart 1932 – Voorwaarden voor de zekerheid dat het Koninkrijk van het Fiat op aarde zal komen. De Openbaringen over mijn Goddelijke Wil zullen een leger vormen, getraind met Liefde, wapens en netten om de mens te veroveren.....	97

- 30-24- 2 april 1932 – De Goddelijke Macht zal een einde maken aan het kwaad van de mens en hem zeggen: « Genoeg! » Onze Heer toont door Daden dat Hij het Koninkrijk van zijn Wil wil schenken. 101**
- 30-25- 9 april 1932 - Jezus vormt de mens, om hem te doen herrijzen in het nieuw Leven van zijn Waarheid. Alleen Jezus kon zoveel Waarheden over de Goddelijke Wil openbaren, omdat hij de Bron ervan bezit..... 105**
- 30-26- 13 april 1932 – De natuur van de mens laat zich leiden door de Goddelijke Wil, die vrijelijk op de mens inwerkt en een bloeiende aarde voortbrengt. De Goddelijke Wil bezit eenheid. 108**
- 30-27- 23 april 1932 – De mens wordt door de Goddelijke Wil geroepen. Hij wordt opnieuw geboren in zijn daden, telkens wanneer hij hen in Hem volbrengt. Wedijver tussen de Schepper en zijn kind. 111**
- 30-28- 30 april 1932 – Het Leven in de Goddelijke Wil is een Geschenk. Het verhaal van een arme man en een koning. Het Geschenk van de Goddelijke Wil is een uitstorting van de Liefde en de Vrijgevigheid van God. Hij bekommert zich niet om, en Hij slaat geen acht op de grote Waarde van wat Hij geeft. 116**
- 30-29- 8 mei 1932 – Door zijn wil te doen, verzet de mens zich tegen de Gaven van God en probeert hij Hem te verlammen. In al zijn Werken geeft God de eerste plaats aan de mens. 120**
- 30-30- 15 mei 1932 – De Kennis van de Goddelijke Wil zal het oog vormen en het vermogen om de Gave van het Goddelijk Fiat te zien en ontvangen. Zij zal de mensen eraan laten wennen om als zijn kinderen te leven. De wanorde van de menselijke wil. 124**
- 30-31- 22 mei 1932 – De ziel vormt betoverende taferelen voor haar Schepper. De Goddelijke Wil zal de mens de gave van geïnspireerde Kennis schenken, die als een Goddelijk Oog zal**

zijn.	130
30-32- 30 mei 1932 – De Goddelijke Wil zoekt de daad van De mens om zijn Leven in hem te vormen. Verschil tussen de Sacramenten en de Goddelijke Wil. Mijn Wil is Leven. Wat zijn de gevolgen daarvan	133
30-33- 12 juni 1932 – De mens die in onze Wil leeft, vindt al onze Werken in werking en voor hem verricht. Hij die in de Goddelijke Wil leeft, is als een verfrissend briesje voor de Goddelijke Werken.	141
30-34- 17 juni 1932 – Iemand die in de Goddelijke Wil leeft, omvat, doet en verweeft haar daden met die van de Maagd Maria en van Onze Heer. Zij vormt een verbintenis tussen alle dingen die tot de Goddelijke Wil behoren.	146
30-35- 26 juni 1932 – Sublieme Kracht van het offer. Wanneer God een grote Zegen wil schenken, vraagt Hij de mens om een offer. Voorbeeld van Noah en Abraham.	150
30-36- 29 juni 1932 – Wonderen en Geheimen van het Leven in de Goddelijke Wil. Ontroerende taferelen. Het voortbrengen van Goddelijke Daden in de mens. Goddelijke bescherming en jaloersheid.	154
30-37- 9 juli 1932 - De honger, die de Goddelijke Wil voortbrengt. Levenslang gevangenschap door de Liefde. God vervolgt de ziel met Zijn Liefde.....	157
30-38- 14 juli 1932 – Hemelse sfeer, Jezus kijkt uit naar de daad van het mensen. Het werk van de een en van de ander. De handelingen die in de Goddelijke Wil volbracht worden, observeren en omarmen de eeuwen en zijn de bewakers en wachters van de mens.....	161
Inhoudsopgave – Deel 30.....	166